

കെ. എം.
എഴുതിയ

ഉപന്യാസങ്ങൾ.

(രണ്ടാംഭാഗം)

പ്രസാധകൻ
സി. വി. നവീനമ്മനാജാർ.

കെ. എം.

എഴുതിയ

ഉപന്യാസങ്ങൾ.

(രണ്ടാം ഭാഗം)

പ്രസാധകൻ

സി. വി. രവിശങ്കരരാജവ്.

കെ. എം.

എഴുതിയ

ഉപന്യാസങ്ങൾ.

(രണ്ടാം ഭാഗം)

പ്രസാധകൻ

സി. വി. രവിദാസ് രാജാവ്.

ഇഷ്ടിവരുത്തൽ

മാതൃകാപ്രകാരം അച്ചടക്കത്തിൽ അച്ചടിച്ചത്.

1089

വില്പന.

സംഗതി വിവരം

പാത്രങ്ങൾ

അവതാരിക...	1-4
1 സൂര്യൻ...	1
2 ശരീരം...	10
3 സൗന്ദര്യം...	13
4 അന്തരീക്ഷസംസ്കാരം...	17
5 പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ...	26
6 നവ്യ നിരന്തര ചിത്ര ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ...	39
7 കടലല്ലറസ്തോത്രം...	48
8 കടലിനകം...	65
9 ഇന്ദ്രാചരിത്രം...	73
10 ഇന്ദ്രാചരിത്രസാമഗ്രികൾ...	88
11 മലയാളതരിഖ ചരിത്രസാമഗ്രികൾ...	105
12 വിദ്യാഭ്യാസസാമഗ്രികൾ...	138
13 ഭിത്തിചിത്രപ്രാസം...	144
14 മലയാളഭാഷാസാഹിത്യസംസ്കരണം...	155
15 മലയാളനിഘണ്ടു...	168
16 ഗദ്യരചനാശീതി...	185
17 നാടകം...	196
18 'ദ' എന്നക്ഷരം...	199
19 അമ്പാടി കഞ്ഞിപ്പുതുവൾ...	202
20 വിചാരസംഗ്രഹം...	217
21 ശങ്കരവിജയം...	223
22 വയ്യുതൂത വായുജ്വലയ ഭാഷാചോടിഞ്ഞിസങ്ക...	231

സമാപനം.

ഇത് 7-ാം ഭാഗം 7-ാം വരിയിൽ "കാണപ്പെടുന്ന" എന്നത് "കാണപ്പെടുന്ന" എന്നു വായിച്ചു നിൽക്കണം. 8-ാം ഭാഗം 9, 10 വരികളിൽ "ശങ്കരി" എന്നു കരാണയ്ക്കു "ഗമി" എന്നു വായിക്കേണ്ടതും.

അ വ ത ര ി ക .

തോസികകളിലും പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഉപന്യാസങ്ങളെ ഗ്രന്ഥരൂപം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക എന്നതു യൂറോപ്പ്, അമേരിക്ക എന്നീ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ സാധാരണയായിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായമാകുന്നു. ആ രാജ്യങ്ങളിലെ കേളിപെട്ട ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പല കൃതികളും തോസികകളിൽനിന്നും സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഉപന്യാസങ്ങളാണ്. തോസികപത്രങ്ങളിലെ പഴയ ലക്കങ്ങളിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനേക്കാൾ ദീർഘമുണ്ണാതും അതിപ്രചാരത്തെക്കൂടി നീവിക്കുന്നതിന്നു യോഗ്യങ്ങളായ ഉപന്യാസങ്ങൾ കണ്ടാലുണ്ടെങ്കിലും ധാരാളമുണ്ട്. അവയെല്ലാം തേടിപ്പിടിച്ചു പുസ്തകങ്ങളാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുക എന്നതു അധ്വാനാധിക്യപരമായതെന്നു സഹായമായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. ഈ വിചാരമാണ് കെ. എം. അമ്പലകുടി എഴുതിയ ഉപന്യാസങ്ങളെ ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥാവലിയാക്കി പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിന് ഇങ്ങനത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

തോസികകളിൽനിന്നും അവതരികയിൽ പരമ്പരപോലെ ഈ രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ അധികം പ്രൊഡങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണ് സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പുസ്തകത്തിന്റെ അധികം ഭാഗവും പരിത്രസംബന്ധവും സാഹിത്യസംബന്ധവുമായ ഉപന്യാസങ്ങളാകുന്നു. വസ്തുസ്വരൂപനിരൂപണമായും കാര്യമായ അപരസ്പർശമായുള്ളതായിരിക്കുന്ന ചില ലേഖനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇവയെല്ലാം അയ്യർ അവസ്ഥ അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ട വിഷയങ്ങളാകുന്നു.

സ്റ്റേൻഡർ രൂപമായ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാരുടെ തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളിലും ചേട്ടന്നത്തുത്തിലും തത്ത്വശാസ്ത്രങ്ങളെ പരിചയം അറിയാത്തതിന്റെ ഉപാധിയായിട്ടുള്ളതാണ്.

ബാനുബാങ്. ഏതു കൊണ്ടെന്നാൽ അദ്ദേഹം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള ഏല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഏറ്റവും വിസ്മയകരമായ അത്ഭുതങ്ങളായാണ് നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തിത്തന്നത്. ഒരു അതീതവ്യവിഷയത്തിന്റെ പ്രാഗല്ഭ്യത്തോടെ പ്രാഗല്ഭ്യത്തിന്നടിസ്ഥാനമായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രതത്വങ്ങളെ അധികം കാണിച്ചുതന്നു. കെ. എം. അവാർകർ ഏഴുത്തിൽ ഈ ഒരു വിശദീകരണമുണ്ട്: അദ്ദേഹം എടുത്ത പ്രതിപാദിക്കുന്ന മിക്ക വിഷയങ്ങളെയും സമർത്ഥനയും മൂലകതയ്ക്കായിരിക്കുന്നു, എല്ലാവിധം ജീവനക കൊടുക്കുന്നു, അനേകഭാഗങ്ങൾ തത്വങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. “ഗദ്യോപനിഷദ്,” “കടകഥ,” “മലയാളനിഘണ്ടു,” “ദീപിതാക്ഷരപ്രസംഗം” മുതലായ ഉപന്യാസങ്ങൾ ഈ അദ്ദേഹം സഹനികൾക്കു ഉദാഹരണമായിട്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്.

അദ്ദേഹം വിഷയങ്ങളിലും പരമാവസ്ഥയ്ക്കു സംധാരണവാർ കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങളിലും വളരെ അധികം ഉപരിയായ സ്ഥാനമാണ് കെ. എം. അവാർകർ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതു നിമിത്തം പലരും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയത്തെ വേണ്ട പോലെ ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്തതായിട്ടും തെറ്റിദ്ധരിക്കുകയെന്ന ചെറുപ്പങ്ങളായിട്ടും അനുഭവമുണ്ട്. വേദാന്തത്തെയും ഭക്തിയെയും സഹിതം, ചിത്രമുദയം, നാട്യപ്രവിദ്യ മുതലായ സൂക്ഷ്മകലകളെയും സംബന്ധപ്പെടുത്തി പഠിക്കുന്നതിനുള്ള അഗതികൾ, “ജന്മോപനിഷദ്” എന്ന ലേഖനത്തിൽ സപ്രജ്ഞാപനത്തെയും ഭക്തിയെയും ഒന്നാക്കിപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഗതികൾ, “ഉത്തരദീപിതാക്ഷരപ്രസംഗം ഗദ്യോപനിഷദ്,” “ദീപിതാക്ഷരപ്രസംഗം വേദാന്തം വേദാന്തം എന്ന വാദം തന്നെ നിരർത്ഥകമാകുന്നു” എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള സാഹിത്യസംബന്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ മുതലായവ മേൽപറഞ്ഞതിന്നു വിരുദ്ധങ്ങളായിട്ടെടുക്കാം. കേവലം ഓരോരുത്തരുമായിട്ടുള്ളവർ ഈവക അഭിപ്രായങ്ങൾ അസംബന്ധങ്ങളാണെന്നു ധരിച്ചേക്കാം. എ

നാൽ ഗുഹിതരായാനും വിചാരശീലന്മാരുമായിട്ടുള്ളവർ അവയെ ചലച്ചിത്രം പല രൂപങ്ങളിലും പ്രദർശിക്കുകയും ഉദാഹരണമായിട്ടുള്ള പലതരവും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനാൽ മുൻപറഞ്ഞതോടൊന്നിയിലുള്ള ദോഷം ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നിരിക്കുന്നു തീർച്ചയാവാത്തത്.

“ഒരു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഭാഷയിൽ സപന്നം മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രതിബദ്ധമായിരിക്കണമെന്നാണ്; എന്നാൽ ഭാഷ സ്വാധീനമുള്ള വരികൾ, പദങ്ങളുടെ ഉപയോഗപരമായ പ്രയോഗങ്ങൾ വഴിയായി എന്തിനും ആശയത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് വരുന്നത്” എന്നിങ്ങനെ എഡ്വേർഡ് ഗിബ്ബൻ എന്ന പേരായ പ്രസിദ്ധപാശ്ചാത്യഗ്രന്ഥകാരൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതു വളരെ ശരിയായിട്ടുള്ളതാകുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരുവന്റെ സകല ചേഷ്ടകളും അവന്റെ ചിന്താധാരകളുടെ പ്രകാശമാകുന്നു; ഒരുവന്റെ ബാഹ്യചേഷ്ടകളിൽനിന്ന് അവന്റെ ചിന്താധാരകളുടെ ഗതി ഇന്നുപ്രകാരമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതാണ്. അഗാധമായ ആലോചന, ശാന്തഗാഢമായ ഭാവം, പരിമിതിയുള്ളതും, ദൈർഘ്യം പോലുള്ളവയുള്ളതുമായ ചിന്തകളുടെ ഭാഷയിൽനിന്നു പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്ന മാനുഷങ്ങളിൽ ഏതാനും ചിലതു മാത്രമാകുന്നു. കെ. എം. അബ്ദുള്ളാന്റെ ഭാഷയിൽനിന്നു നൂറു വാക്യങ്ങളെടുത്താണിത്; സാധുതയുള്ളതും ധാരാളം ആശ്രയിക്കുന്നതാണ്. പരിഭാഷകളിൽ ചിലവടത്ത് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലുള്ളതായ കണ്ടെത്തുന്നതാണ്; ചില പുതിയ ആശയങ്ങളെ മലയാളഭാഷയിൽ മറ്റൊരു കാലത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു നിയമിതപ്പെട്ടതാണ് അവയെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളത് എന്നു അങ്ങനെയൊരുതരം.

இது முன்கூட்டியிருந்த கனடா-கொலத்தினிடம் பூமிமிகளான
கனடாவை உடனடிதரக்கூடியது வானவழியாகவல்ல இயற்கையாகவே

അളക്കട ശോഭനമായിരിക്കുന്ന പ്രതീകകൾക്കുനൂപമായിരിക്കുമെന്നു വിചരിക്കുന്നു. സംഗീതം, തത്ത്വജ്ഞാനവും മുതലായ വിഷയങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ശോഭയും ഉപന്യാസങ്ങൾ മൂന്നാംഭാഗമായി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണ്.

ചിററങ്ങൂർ

24-10-89.

}

സി. വി. രവിശങ്കരമൂർത്തീ.

കെ. എ. ഐ.

എഴുതിയ

ഉപന്യാസങ്ങൾ.

(൪൭൩൦൦ ഭാഗം.)

സൂത്രൻ.

“അസൗ ആഭിത്യം ബ്രഹ്മം”-ഇത ആഭിത്യൻ ബ്രഹ്മമാകുന്നു. “ഈ ആഭിത്യൻ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു പ്രത്യക്ഷമായിത്തന്നെ കാണുന്ന സൂത്രമണ്ഡലമെന്നതും മറ്റൊരുതത്ത്വം. “ഈ ആഭിത്യൻ” എന്നതിന് ഈ ആഭിത്യനിൽ അധിവസിക്കുന്ന വികാശപുരുഷൻ-ജഗദാത്മൻ, ജഗദീശ്വരൻ എന്നതും ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. “ജഗദാത്മനായി ഈ ആഭിത്യനിൽ അധിവസിക്കുന്ന പരമപുരുഷൻ തന്നെയാകുന്നു ബ്രഹ്മം” എന്നാണ് മതമെഴുതിയിരിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിന്റെ സാരം. നമുക്കു ഓരോരുത്തർക്കും അധിവസിക്കുന്ന ആഭിത്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിരൂപി എന്നർത്ഥം ലെയാണ് കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് “ഈ ആഭിത്യൻ ബ്രഹ്മം” എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. “നയശ്ചായം പുരുഷേ, യശ്ചാത്മാവാഭിത്യം സ ഏകം-മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വാസം ചെയ്യുന്നവനും ആഭിത്യനിൽ അധിവസിക്കുന്നവനും ഒരാൾ തന്നെയാകുന്നു” (തൈത്ത്രിയോപനിഷത്ത്) എന്ന സൂത്രീയരക്തവും മൂൻ പറഞ്ഞ അർത്ഥത്തെത്തന്നെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. “പുരുഷശ്ചാധിഭവതം” (കു. ഗീ. അ. ൮. ൧൫. ൧) എന്നു ജഗദാത്മൻ

കൃഷ്ണൻ. ഇവിടെ പുരുഷൻ എന്ന പദത്തെ “ആദിത്യൻ” എന്നായിരിക്കുന്ന ഹിംസാശക്തി, സർവ്വപ്രാണികളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു മേൽഗ്രാഹകൻ” എന്നാണ് ശങ്കരാചാര്യസംഹിതയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്. മേൽ കാണിച്ച ഒരു മന്ത്രംകൊണ്ട്, ത്രിസന്ധ്യയിലുണ്ടാക്കിയുണ്ടാക്കുന്ന സന്ധ്യാവന്ദനം എത്രത്തോളം മഹാത്മ്യമുള്ളതാണെന്നു ഹിംസാചാര്യന്മാർ പറയുന്നു. സന്ധ്യാവന്ദനം കേവലം യോഗാഭ്യന്തരശക്തിയെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതല്ല. യോഗാഭ്യന്തരശക്തിയെ അധാരത്തിന് മേൽവന്ന യോഗ്യതാശീലത്തിന്റെയും ഉപയോഗം. ദൈവം അവൻ യോഗശീലിയുണ്ടാകുന്നു. യോഗശീലമായ ഗായത്രിമന്ത്രവും മേൽ വിവരിച്ച മന്ത്രങ്ങൾക്കു കൈകൾ കൊണ്ട് പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്. തന്നെ വളരെ മഹാത്മ്യത്തോടെയും തന്നെ മഹാഫലമുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. പക്ഷേ യോഗിന് ഒരു പ്രതിനിധി എന്നുപോലെ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ആദിത്യൻ ശ്രുതിസ്മൃതികളിൽ പലവിധത്തിലും വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; പലവിധത്തിലും സ്തുതിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ, ആദിത്യൻ ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇടയിൽ ഇത്രയും വ്യാപനമാണെന്നിരിക്കെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഗോപരായ്ക്കിരിക്കുന്ന അന്യോന്യരായ സമൂഹങ്ങൾക്കു മറ്റൊരു ശ്രീകൃഷ്ണാർച്ചയിൽ കാണപ്പെടുന്ന സർവ്വമണ്ഡലത്തെ പറ്റി വിശ്വാസമായ ഒരു വർണ്ണന ഒരു ദിക്കിലും കാണപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിനെപ്പറ്റി പരമേശ്വരസ്വാമിശ്വാസ്യംകൾ പ്രതിപാദിക്കുന്ന തത്വങ്ങളിൽ ചിലതിനെ നമ്മുടെ ഗ്രാഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക.

[illegible]

• അക്കൗണ്ടിൽ സർവ്വീസ് ചുമട്ടുവാങ്ങിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അത് പൂർണ്ണമായിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് അക്കൗണ്ടിൽ സ്ഥിരീകരണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായിട്ടില്ല.

സൂര്യബിംബത്തെ ഉദയത്തിലും അസ്തമനത്തിലും മാത്രമേ നമുക്കു നോക്കുവാൻ കഴികയുള്ളൂ. പിന്നെയുള്ള സമയങ്ങളിൽ സൂര്യൻ അതിപ്രകാശത്തോടു കൂടിയായിരിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്ക് അതിന്റെ നേരെ നോക്കുവാൻ തന്നെ വയ്യ. കരി പിടിപ്പിച്ച ഒരു ചില്ലിൽ കൂടി നോക്കിയാൽ അപൂർവ്വമായ അത്ഭുതപ്രദമായൊരു ദൃഷ്ടികൊണ്ടായിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രാജ്ഞ കാണ്മാം. ഉദയസമയത്തു സൂര്യബിംബം ദൃശ്യമാകുന്നതിനുമുമ്പ് അതിഭീഷണമായ അതിന്റെ കിരണങ്ങളാണ് ആദ്യം കാണപ്പെടുന്നത്.

സദാ 3. ചിത്രകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ പ്രാജ്ഞ എന്തൊരു സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയതാകുന്നു, അതത്രാതതാളം വലിയതാകുന്നു, നാമധീവനിക്കെന്ന ഭൂമിക്കും അതിനുമായി വല്ല സംബന്ധമുണ്ടോ, ഉണ്ടെങ്കിൽ അതെന്താകുന്നു, റമ്മളിങ്നിസ് എത്ര ദൂരെയാണ് സൂര്യൻ, സൂര്യനെന്നു പറയപ്പെടുന്നതുതന്നെ എന്തൊരു പദാർത്ഥമാണ്, എന്നിങ്ങനെയുള്ള സംശയങ്ങളെ സാമാന്യമായി വിവരിപ്പാനാക്കിക്കുന്നു.

സൂര്യൻ എത്ര വലിയതാണെന്നുള്ളതു ചില ഉദാഹരണങ്ങളെ ഉദാഹരണമാത്രമേ നമുക്ക് ബുദ്ധിപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയൂ. നാമധീവനിക്കെന്ന ഭൂമിയുടെ ചുറ്റും ഒരു കയറിട്ടു പിടിപ്പാൻ സ്ഥിതിക്കുമെങ്കിൽ ആ കയറ് ഇരുപത്തിനാലായിരം നാഴികയിൽ കുറയാതെ നീളമുള്ളതായി കാണാവുന്നതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരുവൻ ഭീവദസന ഇരുപതുനാഴിക വീതം നടന്നു ഭൂമിയെ പ്രദക്ഷിണം വെക്കുമെന്നു തന്നെ വെങ്കിൽ മൂന്നിൽ ചിലപാനം സമയസമയംകൊണ്ടു അവന്റെ പ്രയാസം സഹ്യമാവുകയുള്ളൂ. ഇതിൽനിന്നു ഭൂമിയുടെ വലിപ്പത്തിന്റെ ഏകദേശജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതാണ്. അങ്ങനെയായിരിക്കുന്ന ഭൂമികൾ പന്ത്രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം കൊണ്ടുവന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തുവെച്ചാൽ എത്ര വലിപ്പമുണ്ടാകുമോ അത്രയും വലിപ്പമാണ് നമ്മുടെ സൂര്യനുള്ളതെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കണക്കാക്കുന്നു.

കൃതികളെന്നു. അഗ്നിദേശവാൻ കടന്ന ഒരു തീവണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച സൂര്യദേശാളത്തിന്നു ചുറ്റും ഓരയിലിട്ട വണ്ടിയാടിപ്പാൻ ഭ്രമിക്കുന്നവെങ്കിൽ മണിക്കൂറിൽ നൂറു നാഴിക വീതം ഓടും പക്ഷം യാത്രാവയ്ക്കാൽ അഞ്ചു കൊല്ലംകൊണ്ടു സൂര്യദേശാളത്തിന്റേൽ ഒന്നു ചുറ്റിവരുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ഇതു ഭൂമിയിലും ബിംബത്തിന്റെ വലിപ്പമാണ്; അതിന്റെ രശ്മികൾ തന്നെ അന്തരകാലിതം യോജന നീളമുള്ളവയാകുന്നു. സൂര്യനും ഭൂമിയുമായി ഒരു മുഴങ്ങു ചലനമാണെന്നും ഒരു കടുകുമണിയുമായിട്ടുള്ള അന്തരമുണ്ട്. ഇതു വലിപ്പാളംകൊണ്ടുള്ള അതത്വമാകുന്നു. ഇനി ചലനംകൊണ്ടുള്ള അന്തരമെത്രയുണ്ടെന്നു നോക്കുക. ഒരു നൂലാമ്പലിന്റെ ഒരു തട്ടിൽ സൂര്യനേയും ഭാഗത്തിൽ മൂന്നു പക്ഷം ഭൂമികളെയുമിട്ടു തൂക്കിനോക്കിയാൽ സൂര്യനിരിക്കുന്ന തട്ട് കുറച്ചു മുങ്ങുകയായി കാണാവുന്നതാണ്.

സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണതയെപ്പറ്റി ഇനി കുറഞ്ഞൊന്നു പറയാം. പക്ഷെ അതിന്നു മുമ്പായി പ്രകൃതിശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ചില അപരങ്ങളെ പറയുന്നു. ഏകദേശത്താൽ ഈ അപരങ്ങളുടെ പരിമാണംകൊണ്ടു അത്രമേ സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണതയുടെ ഏകദേശത്തെ അളക്കിലും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു.

ഭൂമിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകല പദാർത്ഥങ്ങളും ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഗുരു ലാഭകൾക്കു അനുസരിച്ച് കട്ടിയായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ, ദ്രവാവസ്ഥ, വായ്യാകാരമായ അവസ്ഥ എന്നിങ്ങിനെ മൂന്നു വിധത്തിൽ പരിണമിക്കുന്നു. ഒരു വസ്തുവിൽ അത്യുഷ്ണമുണ്ടെങ്കിൽ അതു വായ്യാകാരമായ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഉഷ്ണം അതിലും കുറച്ചു കുറഞ്ഞാൽ ആ വസ്തു ദ്രവാവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നു. കൂടുതലായി കുറഞ്ഞാൽ അതു കട്ടിയായ അവസ്ഥയേയും പ്രാപിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഓരോ വസ്തുക്കളുടെ കായികത്വത്തിന്റെ അവസ്ഥയും അതിനനുസരിച്ചുള്ള ഉഷ്ണത്തിന്റെ ഏകദേശമുൽകൊണ്ടു മാ

സ്ഥായ മാത്രമേ പ്രാപിക്കുന്നുള്ളൂ. അതിലും വളരെ അധികം ശക്തിയുള്ള തിരുണാഭിരാമൻ ഇരുമ്പ് വാസ്തുക്കാരനെ പ്രാപിക്കുകയുള്ളൂ. പ്ലാറ്റിനം എന്നൊരു മന്ദിരം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനെ ഉപയോഗിച്ച് എത്രയെന്ന ഉറപ്പിലും ചുട്ടപഴക്കത്തോടെ വേൾഡ് വാൾഡ് ഉണ്ടായില്ല. അതിനെയുള്ള പ്ലാറ്റിനം സൂര്യസ്ഥാനിയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന മാത്രമല്ല അത് വാസ്തുക്കാരന്മാരിൽനിന്നു എന്നാണ് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇതിനെ ചില സംഗ്രഹിക്കുകയോണ്ടല്ലാതെ സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണതയ്ക്കു് ഒരു സ്വഭാവമായതോണ്ടാകയാൽ വളരെ പ്രയാസമാകുന്നു. സൂര്യന്റെ ഉഷ്ണത ഇത്ര ഡിഗ്രി ഉണ്ടെന്ന് അളന്നുനോക്കുന്നതെങ്കിൽ നമ്മുടെ ഉഷ്ണത ഇപ്പോഴുള്ള (ഉഷ്ണമാനയത്രം) 'ഒരുപോലെയായിരിക്കാൻ' കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ട് ആയിരം ഡിഗ്രി അളക്കുന്നതും ഒരു അത്രയെന്നു പുതിയതായി സൂര്യന്മാർ എങ്ങിനെയാണെന്നറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ഈയിൽനിന്നു സൂര്യനിലേക്കു് തൊള്ളായിരത്തിരൂപയോളം വലുതും നാഴിക ദൂരമുണ്ട്. ഈ ദൂരത്തിന്റെ സ്ഥിരവലുതായതോടൊപ്പം വേലും നമുക്കുണ്ടാകുന്നതല്ല. എന്തെന്നാൽ ഭാരം മാറ്റം പകലും ഇടവിടാതെ ഒന്ന്, രണ്ട്, മൂന്ന് എന്നിങ്ങിനെ വേഗം എണ്ണുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുക എന്നാൽ, പത്തുവർഷം എണ്ണിക്കഴിയുന്നതാകാൻ മൂന്നു ദിവസം വേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ സൂര്യനിലേക്കുള്ള ദൂരം ഇത്ര ദൂരമല്ല എന്ന സംശയം എണ്ണിത്തീരുന്നതിന്നു തന്നെ (ഒരുവൻ ഉറക്കം ഉറക്കമുണ്ടായിട്ട് തൊക്കിട്ടിട്ടന്ന്) മാറ്റം പകലും എണ്ണുന്നതാൽ ഒമ്പതു മാസത്തോളം വേണ്ടിവരും. എണ്ണി എത്തിച്ചാൽ തന്നെ ഒമ്പതുമാസം വേണ്ടിവരുന്നതായ ഒരു സംശയമായും നാഴിക ദൂരത്തെ എങ്ങിനെയാണു് നാം വിചാരിക്കുന്നതു് !

ഗോളാകാരമായി കാണപ്പെടുന്ന അതിരേഖപ്പെടുത്തിയ ഈ

സൂര്യബിംബം എന്തൊരു പദാർത്ഥങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾക്കു
 പ്രസിദ്ധമാണെന്നുവന്നാൽ ഇതിൽ ഒരു യന്ത്രം കണ്ടുപിടിച്ചി-
 ട്ടുണ്ട്. ആ യന്ത്രത്തിൽ (Aperture=വെട്ടുകയോളം) സൂ-
 ര്യരാശി പതിച്ചാൽ നാനാവിധ വസ്തുക്കളെങ്ങും (അതാൽ) കാ-
 ണുവുന്നതു നന്ന. നവോത്ഭവങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമായിട്ട്, അതിൽ
 നിന്നു വരുത്തുന്ന രാശികൾ ആ യന്ത്രത്തിൽ പതിച്ചുവെങ്കൽ
 അതിന്നനുസൃതമായ പ്രത്യേക വസ്തുക്കളെങ്ങും അതിൽ കാണു-
 വുന്നതുപോലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പരീക്ഷിച്ചാൽ അതിനെപ്പറ്റിയറി-
 ട്ടുണ്ട്. അതിനെ അനുസരിച്ചു സൂര്യരാശികളെ പരിശോധിച്ചു
 വ്യാപ്തി കൂടിയിൽ കാണുവുന്ന മിക്ക ധാതുക്കളും സൂര്യനിൽ ഉ-
 ള്ളതന്നും അവയിൽ ചിലത് അത്യന്തം താരം ദ്രവസ്വഭാവവും
 ചിലത് ഘനസ്വഭാവത്തോടുകൂടി പ്രാപിച്ചു കണ്ടിട്ടു വിളങ്ങിക്കൊണ്ടി-
 രിക്കുന്നതുപോലെ മേൽപ്പറഞ്ഞവയ്ക്കൽ കണ്ടുപിടിച്ചു വരുന്ന അ-
 തിന്നുംപുറമെ, കൂടിയിൽ കാണുവുന്ന മിക്ക ധാതുക്കളും ഭൂയി-
 മത്തിലുണ്ടായവയാണെന്നും ധാതുക്കളിൽനിന്നു കൂടി കൂടുതൽ കഠി-
 നമായ ഗോളാകാരമായി അതിൽത്തന്നെ പ്രഭാവപ്പെട്ടിരിക്കു-
 ച്ചുവെന്നും കണ്ടു വരുന്നതാണെന്നും നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ഗോചരമാ-
 യിരിക്കുന്ന ഈ സൂര്യബിംബമെന്നും അവർ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കു-
 ന്നു. നാം ഈ കാണുന്നതുപോലെ സൂര്യബിംബത്തിൽ ചെന്നുവെ-
 അതിപ്രകാശത്തോടു കൂടിയ ബിംബത്തെപ്പോലും ചില ധാതുക്കളി-
 ന്നു അവയെ സ്പഷ്ടമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് ബിംബം മുഴുവൻ മു-
 ള്ളതായ ഒരു ഗ്രഹംതന്നെ വെന്നു; അപ്പോൾതന്നെ ആ വായു-
 കളെ നല്ലവണ്ണം ചേർത്തിട്ടുകാണാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. പ്രപ-
 തകാരത്തു ബിംബമുണ്ടാകാൻ കൂടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിന്നുപുറം വല-
 ന്നവസ്തുക്കളോടു കൂടി ഒരു ദൈവസ്ഥിതി കാണുന്നതും ആ വായു-
 കൾ നിമിത്തമാകുന്നു.

നമ്മുടെ വിശ്വപരിചയമുള്ള അദ്ധ്യായം 2, - 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

ഇതുകൊണ്ട് എന്തിനെയെല്ലാം പാലക്കാട്ടിൽ സൂര്യന്റെ ഗതി വിശദീകരിക്കാനാണ് ഉപയോക്താക്കൾ തയ്യാറായതെന്ന് വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് ഈ പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് കരുതുന്നത്. അതിനായി സൂര്യന്റെ ഗതി വിശദീകരിക്കാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കാം. സൂര്യന്റെ ഗതി വിശദീകരിക്കാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കാം. സൂര്യന്റെ ഗതി വിശദീകരിക്കാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് പരിശോധിക്കാം.

നമുക്ക് ഏകദേശമായ സ്വയംപ്രകാശത്തോടു കൂടിയ വസ്തു സൂര്യനാകുന്നു. ബുധൻ, വ്യാസം, ശുക്രൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഗ്രഹങ്ങളിൽ കാണപ്പെടുന്ന പ്രകാശം സൂര്യന്റെന്നാകുന്നു. സൂര്യന്റെയും ഭൂമിയുടെയും അകത്തുള്ള അകലം 93 മില്യൻ മൈൽ ആണ്. ഭൂമിയിൽനിന്നും പ്രകാശം എത്ര സമയം എത്തുമെന്നു കണക്കാക്കുന്നു. ആ ചെറിയ സമയത്തിൽ ഭൂമിയിൽ ഉള്ളവർക്ക് നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുന്ന പ്രകാശം സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തോടു കൂടിയതാണെന്ന് അവർക്കു തോന്നുന്നതാണ്. അതിനുള്ള കാരണവും കേൾപാഞ്ഞു തരുന്നതാകുന്നു. വ്യാസം ഭൂമിയെ ഗ്രഹങ്ങളും സൂര്യന്റെ ആകർഷണശക്തിയിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവയുടെ ശക്തിയും സൂര്യനെ അപേക്ഷിച്ച് വരുന്നതായിരിക്കുന്നു.

സ്മൃതശ്ചികഥി ഭൂമിയിൽ പതിച്ചു ഭൂമിയുടെ ശേഷാത്തുള്ള
മറ്റൊരുപക്ഷമു ചാക്കിത്തീർത്തില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഭൂമിയിൽകാ
ണപ്പെടുന്ന ചരാചരാതകങ്ങൾ ചേതനവസ്തുക്കൾ താരതമ്യം
മുണ്ടാവാതായിട്ടു ഞങ്ങളു. സ്മൃതശ്ചികഥി ജനമെന്ന ഭൂമിയിൽനി
ന്നുകൂടി ച. വന്ദകാദി നമു നമുക്കു പൂരിയെ തരുന്ന സ്മൃതശ്ചി

കുറി ചങ്ങഡി വഴുങ്ങൽ പ്രാപദിച്ച് അപരമകൊണ്ടു ഭുജിയി
ലുള്ള ജലഭോജനവും ധാന്യഭക്ഷ്യവും ആകെ സ്വീകരിച്ച് അവയെ പഴുപ്പി
യായി വളത്തുന്നു. തത്പരതാദികളും ശാസ്ത്രസാക്ഷാത്കരണത്തെ ചെ
യ്ക്കുന്നുണ്ട്, സൂര്യരശ്മിയില്ലെങ്കിൽ അപശ്ചുത സാധിക്കുന്നതല്ല, സൂ
ര്യരശ്മികൾ പ്രണികളുടെ ജാതാഗ്നിയാമായി പരിണമിച്ച് അവർ
ക്ഷിക്കുന്ന അന്നത്തെ വേണ്യംവണ്ണം ഭവിപ്പിച്ച് അവയുടെ ഭേ
ദത്തെ വേർതിരിക്കുന്നു, പ്രണനായി പരിണമിച്ചു അവിടെ
പലവിധത്തിൽ ചോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അം കഴിക്കുന്ന
പെട്ടെം ഈ അപരമായിരിക്കുന്നതു സൂര്യരശ്മിനിമിത്തമാകുന്നു.
നാം ശരണിക്കുന്ന വായു ഈ അവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നത് സൂര്യരശ്മി
യുടെ സാദാധാരകമാകുന്നു. നാം ക്ഷിക്കുന്ന അന്നം ഈ അ
വസ്ഥയിലാകുന്നത് സൂര്യരശ്മിക്കാണാകുന്നു. അം കഴിക്കുന്ന
വിരക സൂര്യരശ്മികൾ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുന്നു. നമ്മുടെ ദേഹം
തന്നെ സൂര്യരശ്മികൾ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതാകുകയും ഭാഗപണനെ
സംഗ്രഹിക്കുകയിൽനിന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട് എന്ന് ഡി.കെ. പറയു
ന്നു, സൂര്യരശ്മികളില്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ ജീവൻ എന്ന വ്യവഹാ
രമെന്ന ഉണ്ടാകുന്നതല്ല ഇതാണ് പരമോത്കൃഷ്ടശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ
അഭിപ്രായം നമ്മുടെ ശ്രുതിസ്മൃതികളിലും ഈ അഭിപ്രായമെന്ന
പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. “ആദിത്യനാൽനിന്ന് വൃഷ്ടി, വൃഷ്ടിയിൽ
നിന്ന് അന്നം, അന്നത്തിൽനിന്നു പ്രജ” എന്ന സൂതവാക്യമു
ന്ന ഒരു ഉദാഹരണമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ സകല പ്രാണികൾക്കുമധാരം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതായതുകൊണ്ടു സിദ്ധമായതിനാൽ സൂക്ഷ്മദശികളായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ പരാന്തനന്താർ സൃഷ്ടന്റെ ജഗദംതാപായം ജഗദ്ദീപ്തനായതിരിക്കുന്ന ആ പരമേശ്വരനെപ്പറ്റി പ്രതിനിധിയായി കല്പിച്ചു വരട്ടെ.

മറയ്ക്ക ഗാനത്രാദിയന്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആരാധനം ചെയ്യുന്നതു യുക്തമെന്നു.

യോഗം നേരം ധീരഃ പ്രേരയതേ
പരമാത്മം സനാതനഃ
തസ്യ ദേവസ്യ സ്വവിജ്ഞഃ
പരം ജ്യോതിരപരസ്മാമഹം.

൨ ശരീരം.

ഇതം ശരീരം മകുന്തേയ
ക്ഷേത്രം കൃഷ്ണീയതേ
വ്യാകുല്യാ വേദത്തി താപാഹുഃ
ക്ഷേത്രത്തെ ഇതി തദംഭരേ.

(മ. ഗീ. അ. പാ. - ഭൂമി ൧)

“അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ഇതിനെ ആർ അറിയുന്നു? ഈ അവസരം ക്ഷേത്രമെന്നാണ് അറിയുന്ന (ക്ഷേത്രാക്ഷേത്രമെന്നാണത്) അറിയുന്നവർ പറയുന്നു.”

ക്ഷേത്രശബ്ദത്തിന്നു വിളളമി എന്നർത്ഥമുണ്ട്; അതിനാൽ, സകല കർമ്മങ്ങളുടേയും ഘടങ്ങളാകുന്ന സുഖദുഃഖാദികളുടെ ഉല്പത്തിസ്ഥാനമാകയാൽ ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, സംസ്കാരാത്മകമായിരിക്കുന്ന മാനസത്തിൽനിന്നു ശരീരം ഉത്ഭവിക്കുന്നതായ പുരുഷനെ ക്ഷിപിക്കുന്നതുവെക്കാണ് ഈ ശരീരം ക്ഷേത്രമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ക്ഷേത്രം എന്നാൽ ക്ഷേത്രപദത്തിന്റെ നിഷ്പന്നാർത്ഥമാകയാൽ സകല പുരുഷാർത്ഥസ്വരൂപം നമുക്കുവെലായും ഈ ശരീരമാകുന്നുവെന്നു സിദ്ധമാകുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരമുള്ള ക്ഷേത്രത്തെ ആരാധിച്ചാൽ ആർ ആന്തരമനുഷ്ഠിക്കുന്ന വി

യെക്കൊണ്ടുണ്ടാവാം അറുനാകുന്നു കേരളത്തിൽ—ബുദ്ധിമുട്ടൽ സ്ഥലം
 ലഭിക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടൽ സകല ഭൂപ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും കിന്നാർ
 താൻ എന്നായിരുന്നു ആത്മാ എന്നത്. ബ്രഹ്മാവർത്തം തുണ
 പാർത്തു സകല ശരീരങ്ങളിലും പ്രത്യഗ്ഗാത്മാവായി കേരളത്തിൽ
 തുടരുന്ന സ്ഥിതിയെക്കൊണ്ടു ആത്മാ എന്നാകുന്നു. അറിവില്ലാ
 യ്ക്കു ചേർത്തു ചാടിട്ട്, ഘടാകാരംപോലെ ദേഹംപ്രതി ദേവന്റെ വക്ര
 യായി തോന്നപ്പെടുന്നതും പക്ഷിലും പരമാത്മാത്തിൽ ആത്മാ എന്നു ത
 കുന്നാകുന്നു. അദ്വൈതം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നു; ആകാശപോലെ
 ആകാശമാകുന്നു. അദ്വൈതം നിവൃത്തിയാക്കി, നിമിത്തം, കൂട
 സ്ഥാനം, ചിട്ടപൻ. കേരളത്തിൽനിന്നും ഇരിക്കുന്ന ഈ ആ
 ത്മാ നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്ന പരബ്രഹ്മമാകുന്നതാകുന്നു. ഇതി
 ന്നു പ്രമാണമായി 'ഈ ആത്മാ ബ്രഹ്മമാകുന്നു, ഞാൻ ബ്രഹ്മമാകു
 ന്നു; അതുതന്നെയാണ് നി' എന്നിങ്ങനെ അനേകം ശ്രുതിവാ
 ക്യങ്ങളുണ്ട്. ഇപ്രകാരമിരിക്കുന്ന നിവൃത്തിയെ ബ്രഹ്മമാകുന്നതാ
 ണ് അനന്തമായി ബ്രഹ്മാത്മാവായി അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ പ്ര
 പഞ്ചമാസകലത്തിനും അനന്തമായി കേരളത്തിൽനിന്നിരിക്കുന്ന
 ന്. നിവൃത്തിയെക്കൊണ്ടു ഇപ്രകാരമുള്ള കേരളത്തിൽനിന്നു
 സ്ഥാനമാകുന്നു. ഉപാധിയോടുകൂടിയവൻ എന്നപോലെയാകട്ടെ
 ഈ ആത്മാവുമാകുന്നു—ഈശ്വരൻ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന ത
 ത്വം. അദ്വൈതം എവിടെ ഉണ്ടെന്നും കാണപ്പെടുന്നതും അ
 വിടെയല്ലും ഈശ്വരസ്വരൂപിയുണ്ടെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈശ്വ
 രൻ ത്വംപ്രമാണ പ്രകാശിക്കുന്നു, പക്ഷിപ്രമാണ പ്രകാശിക്കുന്നു;
 വൃക്ഷപ്രമാണ പ്രകാശിക്കുന്നു, പക്ഷിപ്രമാണ പ്രകാശിക്കുന്നു, പ
 ണ്ഡിതപ്രമാണ പ്രകാശിക്കുന്നു. മലകൾക്കു ഇടി, മിന്നൽ, കൊടു
 കുന്നി, സമുദ്രത്തിൽ കൊളുത്തു കൂടുന്നു എന്നിവയൊക്കെ ആ
 ഖ്യാതിയെക്കൊണ്ടുയാണ് അനുഭവമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്
 പക്ഷികളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും അനുഭവമായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നത്

ബന്ധനം അതിനെ ചവിട്ടാതെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചുമാറുന്നു. ഈ ശരീരത്തിൽ ചുറ്റുമ്പോലെയുള്ള സ്തൂത്തിയെക്കണ്ടിട്ട് നമുക്ക് സന്തോഷവും ആനന്ദവുമുണ്ടാകുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ തന്മയനാദികളിലും പക്ഷികളാദികളിലും മറ്റും ഉള്ള ഈശ്വരസ്തുതിയെ കണ്ടിട്ട് നാം വളരെ സന്തോഷത്തോടും വാത്സല്യത്തോടും കൂടി അദ്ദേഹത്തെ ചോദിക്കുന്നതുമാകുന്നു. സ്തോത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ പ്രകൃതിയിൽ നമുക്കുചുറ്റും വിവിധങ്ങളായി പ്രകാശിക്കുന്ന ഈശ്വരത്വരൂപത്തെ കണ്ടിട്ട് നാം ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു; ഭയപ്പെടുന്നു; ചുങ്കിപ്പടുന്നു; നമസ്കരിക്കുന്നു; സ്തോദിക്കുന്നു; വാത്സല്യിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മനുഷ്യശരീരം എന്താണ് ഈശ്വരൻ ഉള്ളതെന്ന് അധികം പ്രകാശിക്കുന്നത്? ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ട ദേവൻ എന്നുപോലെ ഈശ്വരൻ നമ്മളിൽ പ്രത്യഗഭാവമായി, സാക്ഷാത്കാരിയായി, ക്ഷേത്രത്തിനായി സ്വഭാവപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടു നിൽക്കുകയുണ്ടാകുന്നു. അനുസന്ധാനംകൊണ്ട് ഈശ്വരഭാവത്തെ പ്രാപിച്ചാണ് മനുഷ്യശരീരത്തെ ദേഹം ഒരു പ്രാണിക്കും കഴിയുന്നതല്ലാത്ത ശരീരസ്തൂതി മനുഷ്യനിൽ എല്ലാവിധരൂപങ്ങളാണു് എന്നതുകൊണ്ട് അതുതന്നെ ഒരു കാവ്യമാകുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യശരീരത്തെപ്പറ്റിയെ നാം നമ്മുടെ സംബന്ധിച്ചു് എന്താണ് പ്രവൃത്തിക്കുന്നത്? എന്നു ചോദിക്കുക. ജഗദാത്മാവായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ പരമേശ്വരൻ ക്ഷേത്രത്തിനുപോലെ അധിവസിക്കുന്നതും നമ്മുടെ സ്വകാര്യതയോടനുബന്ധിച്ചു് മാത്രമായിരിക്കുന്നതുമായ ഈ ക്ഷേത്രത്തെ, ഈ ശരീരത്തെ, നാം ഉപശ്ലേശം ഗണ്യമാക്കി വിചാരിക്കുന്നില്ല. വെറുപ്പാകുമായിട്ടുള്ളവർ അതിയായ വിഷയം സേവകമാണു് ഈ ദേഹത്തെ ക്രമേണ നശിപ്പിക്കുന്നു; ദേഹം മില്ല മരുഭൂമിയാണെന്നു് മൂലം വിശ്വസിക്കുമായവർ ഈശ്വരപ്രീതിക്കായിക്കൊണ്ടു് എന്നുപോലിച്ചു പ്രതാപിക്കുമിരിക്കാതെ ദേഹത്തെ വേറിടാമായി പരിത്യജിച്ചു ശോയിപ്പിക്കുന്നു. 'മറ്റു നാം ന

മരണ ദൃഷ്ടിക്ക് എന്തിങ്ങിനെ ആചാര്യസ്ഥിതികൾ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുപ്രകാരം ഇത്രയും ദൃഷ്ടിയോടൊത്ത് സിദ്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും മേൽ പറഞ്ഞപ്രകാരം മറ്റൊരുപരിശുദ്ധമായതുമായ ഈ ദേഹത്തെ നാം സാത്വികമായും ഭിക്ഷയുമുള്ള ആഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ട് ചോറ്റി കൊണ്ടു സൂക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലയോ? നമ്മളിൽ ഈശ്വരൻ അധിവസിപ്പോന്നു എന്നു നാം അറിയുമ്പോൾ ഈ ദേഹത്തെ അതിയായ വിഷയസമ്പന്നമാക്കുകയോ? ഓർമ്മയ്ക്കൊന്നു കൈപ്പിടിക്കാതെ അത്യാവേശം ബഹുമാനത്തോടുകൂടി ആരോഗ്യവസ്ഥയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമല്ലയോ?

രസികരഞ്ജിനി.

സൗന്ദര്യം

പരമാത്മത്തിൽ സൗന്ദര്യം എന്നത് കേവലം സ്ഥൂലപദമാണെന്നുള്ള ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ഗുണമല്ല. അത് ആത്മാവിന്റെ ഒരു ഗുണമാകുന്നു. 'കംഗിയുള്ള' എന്നു സാധാരണ പറയപ്പെടുന്നസ്വച്ഛതയായും അചലതയുമുള്ള സകലപുസ്തകങ്ങളും ആനന്ദമായിട്ട് ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് അതി സൂക്ഷ്മമായ ഒരു സൗന്ദര്യമിരിക്കുന്നുണ്ട്. ഭക്തവർണ്ണനസ്വഭാവഗുണത്തെ അനുസരിച്ചാണ് അതു വ്യാഖ്യാനം പ്രകാശിക്കുന്നത്. ആകൃതി, രേഖകൾ, ശബ്ദം, നിറം, ഇവയെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്കുണ്ടാകുന്ന സൗന്ദര്യം അപ്രകാരമുള്ള സൂക്ഷ്മസൗന്ദര്യത്തിന്റെ പലപ്രകാരമായ പ്രകാശമാത്രമാകുന്നു. ഒരു സൗന്ദര്യമുള്ള മുഖം എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ ആ മുഖത്തെ സംബന്ധിച്ച സൗന്ദര്യം ഒരു സൗന്ദര്യമുള്ള അന്തഃകരണത്തിൽനിന്ന്, ഒരു സൗന്ദര്യമുള്ള ഹൃദയത്തിൽനിന്ന്, സൗന്ദര്യമുള്ള ഒരു ഉൽകൃഷ്ടസ്വഭാവം

[illegible]

സകല സുന്ദരപദാർത്ഥങ്ങളും സമൃദ്ധ്യർത്ഥമായും സൃഷ്ടിസ്ഥിതി സംഹാരകർമ്മമായും ഇരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ജഗദീശപരമേശ്വരൻ പരിമിതമായ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പലപ്രകാരത്തിലുള്ള സൃഷ്ടിമാത്രമല്ല, അതുപോലെയാകട്ടെ, സകലജാതിസൗന്ദര്യവിശേഷങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവനും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്നയാകാശമെന്ന പദമുണ്ട്. സുന്ദരപദാർത്ഥങ്ങളിൽ നമുക്കു മുമ്പാകെ വന്നു വെച്ചിരിക്കുന്നത് പരമാത്മത്തിൽ അതിപ്രബലമായൊരു നാമ ജ്ഞപരമായ ഭക്തിയെപ്പറ്റിയുമാണ്. അത്യാപരാധികളായ് സൗന്ദര്യമെന്ന സകല ഭൂതങ്ങളുടെയും ഉള്ളിൽ പ്രസ്തുതമായതിന്മേലായിരിക്കുന്ന, വാസുദേവനെന്ന പരമേശ്വരനായ പരമേശ്വരത്തിന്റെ പ്രതിഷ്ഠാമാത്രമാകുന്നു. അത്യാപരാധികളായിരിക്കുന്ന സൗന്ദര്യമുള്ളത് യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശിഷ്ടമായിരിക്കണം. അപ്രകാരമെന്ന യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശിഷ്ടമായത യഥാർത്ഥത്തിൽ സൗന്ദര്യമുള്ളതായിരിക്കണം. പരമ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണവിശിഷ്ടതയെ സൗന്ദര്യം പാപത്താൽക്കൂടിയില്ലാത്ത പാടുള്ളതല്ല. ചെല്ലിയിൽ തണുത്തുകിടക്കുന്നതു നാമ മലാപ്പാടി കാണുന്നുണ്ട്, അതുപോലെ സുന്ദരപദാർത്ഥ പദാർത്ഥങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത്വം സൗന്ദര്യമുണ്ടാക്കുന്നതും നാം കാണുന്നു. 'വിശിഷ്ടത്വമുണ്ടെസൗന്ദര്യം' അസൗന്ദര്യമായതെന്നുള്ളതുപോലെ, സംസ്കൃതപ്പെട്ടതായവന്റെ പാടുള്ളതല്ലിഹാപരമായി ചേരുന്നതല്ല.

കേവലം സാഹസികമായിട്ടുള്ള കോളേജ് എന്നാണ് സാധാരണക്കാരായവർക്കുണ്ടാവുന്ന അഭിപ്രായം. എന്നാൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ അത് ഒരു അത്യന്തം പരീക്ഷണാത്മകമായ പാഠ്യപുസ്തകമാണ്. അതിൽ ചില പാഠ്യപുസ്തകങ്ങളിലുള്ളതേക്കാൾ കൂടുതൽ പരീക്ഷണാത്മകമായതാണ്. അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കായിട്ടാണ്. അതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കായിട്ടാണ്.

* 'மதுரைத் துற' , 'மதுரை' என்ற இரு பெயர்களும் 'மது' என்ற பொருள் கொண்டன.

ചിന്തയെപ്പറ്റിയിൽ വിനയം ആണ്. അത് നമുക്കു ഉപദേശിച്ചിരിക്കുന്നു.

൪ അദ്ധ്യായം : കർമ്മസംസ്കാരം.

‘ഉല്പാദകമായ ഗുണവിശേഷങ്ങളെ നാം അഭാവവിമുക്തമായി
 ഉപയോഗിക്കുന്നതിനായി വളരെ അധികം നിശ്ചയമായി
 ഉദ്യമം ചെയ്താൽ ഉത്തമമായ കർമ്മങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതായി
 വന്നു കാണുന്നുണ്ട്. ഉല്പാദകവിശേഷങ്ങളെ ഉദ്യമിച്ചുണ്ടാകുന്ന
 ഉല്പാദകവിശേഷങ്ങളുടെ അഭാവം മനുഷ്യന്റെ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ
 നാം ദൈവമാകുന്നു. പക്ഷെ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതിയാണ്. സ
 മയമായി യാതൊരു ലാഭത്തെയും ഉല്പാദകവിശേഷങ്ങളെ പ്രദ
 രപ്താക്കു ഉല്പാദകവിശേഷങ്ങളെ ഉദ്യമിച്ചാൽ യാതൊരു ലാ
 ഭം ഉണ്ടാകുന്നതിനും യാതൊരു ദാരിദ്ര്യത്തിനും വകയുണ്ടാകുന്നു. പിന്നെ,
 സമയങ്ങളായ പദങ്ങളെ കർമ്മസംസ്കാരത്തിനും അവയെക്കണ്ടാ
 യുള്ള ഉദ്യമിച്ചതിനും ആനന്ദമെന്നതിനും ആദരമെന്നതിനും ഉ
 ള്ള ശക്തിയുണ്ടായി, മറ്റൊരു കർമ്മത്തിൽ കർമ്മസംസ്കാരത്തിന്റെ
 അഭാവം ഉപയോഗിച്ചു ശക്തികളുടെ. അതിലുള്ള സമയം
 ഉപയോഗം നമുക്കു ലോകപദങ്ങളിലുള്ള കർമ്മങ്ങളായ പ
 ലാതിരി ഉല്പാദകവിശേഷങ്ങളെ നമുക്കു അത്യന്തമായി ഉപ
 യോഗം പ്രദർശിക്കുന്ന ഈ കർമ്മങ്ങളെ—അഭാവവിമുക്ത
 യെക്കണ്ടാകുന്ന ദാരിദ്ര്യമാണ്. ഏതാധിപതിയും അഭാവവിമുക്ത
 യെ, മനുഷ്യന്റെ ക്ലാപ്തം, ദൈവത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തന്നിട്ടു
 ആകുന്നതാകുന്നു. ഇങ്ങനെ ഒരു പദമാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന പ
 ദങ്ങളെക്കണ്ട. ഈ വാക്യങ്ങളാണ് ഈ ലോകത്തിലെ വി
 ശിഷ്ടങ്ങളെക്കണ്ട. ഒരു സമയത്തെ അന്നാണ്.

ഭവപാപത്തെ വളരെ സാധാരണ ആകട്ടെ അത്
 3 *

[illegible]

എങ്കിലും സാധാരണക്കാരികളായവർക്ക് അതിൽനിന്നും വേർതിരിച്ചു വെക്കുന്നതിനായി സർക്കാർ നടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനായി സർക്കാർ നടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനായി സർക്കാർ നടപടി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

[illegible]

[illegible][illegible]

‘നാച്ചറൽലാസ്’, ‘ഇലക്ട്രിസിറ്റി’ എന്നിങ്ങിനെ യുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ട് അതിനോട് അനുബന്ധമായും സ്വയം നല്ല പറ്റും മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് അവർ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തെ ഒരു നാഴികക്കോണിലോ യോ ഒരു ചതുരപ്പോലെയോ നമ്മുടെ അന്തർകരണവൃത്തികളെ ഒരു കൈനോക്കാനുപോലെ എന്ന യന്ത്രവിശേഷം ഉണ്ടാവാം. ഇങ്ങിനെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്ന ആയുധകരങ്ങളായ വിവിധ ശക്തികൾക്കിടയിലുള്ള കേവലം അപര്യവേധം—നമ്മുടെ ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതെല്ലാം അതിനടിയിൽ കിടക്കുന്നതായി വിചാരിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് ആ അന്തരകാലങ്ങളെ നമ്മുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായത് എത്രയുപമാണ് സിദ്ധിക്കുന്നത്? അതുകൊണ്ട് അന്തർകരണത്തിന് എത്ര സംസ്കാരവിശേഷമാണുണ്ടാകുന്നത്? നമ്മുടെ ജീവിതകാലങ്ങളെ പരമപ്രായോഗികം അതുകൊണ്ട് പുറത്തുപോയി സിദ്ധിക്കാൻ ‘നമ്മുടെ ഈ സംസ്കാരം തലമുറകളെക്കൊണ്ട് പ്രചാരം നൽകേണ്ടതു മുഴുവൻ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതും വിചാരിക്കേണ്ടതും പരമമായ പലതും അവർ പറ്റേണ്ടത്’ എന്നു കാർനെഡൽ എന്ന മനോർമ്മ പറയുന്നു. അദ്ദേഹംതന്നെ ചേററു ഒരു ദിക്കിൽ ‘പ്രപഞ്ചത്തെ പറ്റി ഉള്ള ദുർവ്വഗ്ദ്ധതയെ അപേക്ഷിച്ച് നോക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ന്യായശാസ്ത്രവും യുക്തിശാസ്ത്രവും കേവലം കുട്ടികളുടെ കോണുകൾ എന്നല്ലാത്ത ചേററു ഒന്നു പറയാൻ പാടില്ല’ എന്നു പറയുന്നു.

അതിനാൽ അന്തർകരണത്തിന്റെ ചുരുക്കവിശേഷത്തെ മറ്റൊരു സംസ്കൃതിക്കുതക്കതായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പകരം ഇപ്പോഴത്തെ കാലത്തെയും ഇപ്പോഴത്തെ ജനസമൂഹത്തിന്റെ വാസ്തവം മേയും അനുസരിച്ചു സമഗ്രമായിട്ടുള്ള സംസ്കാരം പുതിയ തീരം ഉള്ള വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കേണ്ടതാണ് ഇനി ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്. അതു പൊതുവായതായിട്ട് വിശദീകരിക്കാം.

മു. എസ്താസിയ സിറില കു.

[illegible]

[illegible][illegible]

വന്ന് അതതു വിഷയങ്ങളുടെ സമരൂപങ്ങളാണുണ്ടാകരുതല്ലേ? സമരൂപങ്ങളാണുണ്ടാകാൻ മാത്രമേ അവയുടെ ഭാവം ആം മറസ്സിംഗ് ചെയ്യുക എന്നാൽ മാത്രമേ അവയിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാവുകയുള്ളൂ. പരമാത്മവിജ്ഞാപനമാർഗ്ഗത്തിൽ അത്ഭുതനിരൂപണാത്മകത വിഷയത്തെ പറ്റി വാദിക്കേണ്ടതാവശ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ പാദം നിട്ടുയർക്കുന്നു. 'വേദ പ്രചരണവും എന്നു പറയുന്നത് ശ്രീകൃഷ്ണൻ ഗിരീയിൽ വിദൂതപ്രായത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു. വേദത്തെ നൂറു ഗുരുക്കന്മാരോടൊത്ത് അഭ്യസിക്കാൻ തന്റെ രാജാക്കന്മാർക്കു കൂടാതെ അത്ഭുതനിരൂപണാത്മകത കൈമാകാൻ അതു ശ്രേഷ്ഠവും അതാകാൻ അതു ഭഗവാന്റെ വിശ്വവിശ്വാസമാകുന്നുവെന്നു ശ്രീധരമാധവസ്വരൂപികൾ പ്രാപ്തനായിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഭക്തിവിഷയത്തെപ്പറ്റിയ വാദം ഭാഷാഭാവമുണ്ടാകുന്നു. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഇവിടേ പ്രകൃത വിഷയത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.

പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഇരുപത്തിയെട്ടു വെർണ്ണകലകളെ കൊണ്ടുപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രമാണമുണ്ടാകാത്ത അർത്ഥം അവ ഭേദമാകാത്ത അനുബന്ധങ്ങൾ മാത്രമായി പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളിലൊന്നു പ്രാബല്യമുണ്ട്. ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമാണത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അവ ഭേദമല്ല അനുബന്ധങ്ങളാണെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വഴികാണുന്നില്ല. എന്നതെന്നാൽ, അദ്വൈതദ്രവ്യസമുദായത്തെ സകല ചർമ്മങ്ങളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്ന യോഗം ആദ്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ സാധാരണഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു പ്രാപ്യമല്ലായ്കയാൽ സർവ്വപ്രണികർഷണത്തെ ഗ്രഹിക്കത്തക്ക ചെപ്പാൻ ഉദ്യമമാർഗ്ഗത്തിലൂടെയെന്ന ഭഗവാൻ ചേർച്ചയുടെ സകല ചർമ്മങ്ങളിലും സാമ്യം സാമ്യമുള്ളതും സാധാരണഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു മറസ്സിയാകത്തക്ക വിധത്തിൽ കലാശ്ചരണം എഴുതിത്തുടങ്ങുകയാണു പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്നതു പ്രസിദ്ധമാണ്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ഈ ലേഖകനെന്നു മറ്റൊരു സമയത്തിൽ എഴുതിത്തന്നിരിക്കുന്ന അർത്ഥം

ചെയ്യുന്നു. “സകലജാതി മനുഷ്യന്മാരും ചിത്രാക്ഷന്മാരും ഭൂതന്മാരും, ബുദ്ധിമാന്മാരും മനുഷ്യരും കളയും, സ്രീകളയും പരമേശ്വരനും—ഒന്നുപോലെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കണം എന്നു മഹത്തായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് ബ്രഹ്മരൂപി പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ നിർമ്മിച്ചതല്ലെന്ന് ഈ ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം ആ വക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വിവിധരൂപങ്ങളുള്ള ഒരു ആശ്രയത്തിന്റെയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു. മനുഷ്യരെ ലോകസ്വരൂപങ്ങൾക്കുള്ള യഥാർത്ഥ നിർമ്മാണത്തിനനുയോജ്യതയിൽനിന്നു കൊടുക്കുന്ന നാനാവിധ ശാസ്ത്രങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു. എല്ലാവരും അവസരങ്ങളനുസരിച്ചായിരിക്കുന്ന ധർമ്മങ്ങളെ വേണ്ടപോലെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതായാൽ അതുകൊണ്ട് അവർവക്കുണ്ടാകുന്ന ശ്രേയസ്സിനേയും അപമാനത്തോടുകൂടിയതായും തന്നിരിക്കുന്നതാണെന്നു അർത്ഥത്തിനും മൂലം കാണിക്കുന്നു. വിശ്വകാലത്തോളം അതിൽ പ്രാണികൾക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടിവരുന്ന നാനാവിധമൃഗങ്ങളുടെ നിവൃത്തിയായും കഥയുണ്ടാണു ഉപദേശിക്കുന്നു. സത്യത്തെ പ്രോത്സാഹിക്കുന്നു, അസത്യത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു. എന്തു ദുഷ്ടമനുഭവിച്ചാലും സത്യനിഷ്ഠതയിൽനിന്നു വിട്ടുപോകരുത് എന്ന് പല സന്ദർഭങ്ങളിലും പലപാതി കഥകളിലൂടെ അടുത്തൊന്നു നിഷ്ഠയിക്കുന്നു. പിന്നെ പല ഘട്ടങ്ങളിലും ആത്മവിഷയമായ സംഗ്രഹങ്ങളും മോഹമോഹ്നത്തെയുപദേശിക്കുന്നു.*” ഇങ്ങിനെ മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി ഇതികൃഷ്ടവിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ നമുക്കു കോശ്ഠാണെന്നു തോന്നുന്ന ചില കഥകളെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു കേവലം അസംബന്ധം ആകുന്നു എന്ന് ഒരിക്കലും പറയാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ ഇങ്ങിനെ ഒരു രേഖ വരുന്നതാണ്. വിദഗ്ദ്ധന്മാരിൽനിന്നു

* ഇതു പോലുള്ള ചില കൃതികളിൽ പലതരത്തിൽ സൂക്ഷ്മമായിട്ടുള്ള വിവരങ്ങൾ കാണാം. ഇവയെല്ലാം മഹാഭാരതത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവകൾ.

യാൽ ഉദിച്ചുകാഴ്ചയും സഹജമായി ഭവിക്കുന്നതാണ് എന്ന് പറഞ്ഞ് അദ്ദേഹം തിരിച്ചു പോകയും ചെയ്തു. ഉപദേശപ്രകാരം ഒരു മന്ത്രത്തെ അനുസരണം ചെയ്യുന്നതന്റെ ശേഷമാണ് പൂർവ്വജന്മത്തിൽ പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ എഴുതിത്തുടങ്ങിയത് എന്നാണ് ഒരു തിരിച്ചറിയൽ. വസ്തുതയ്ക്ക് എന്താണു ആ മന്ത്രം. സൂത്ര വ്യക്തിവിശ്വരൂപത്തെപ്പറ്റിയും അതിന്റെയും അർത്ഥത്തിലുമുള്ള സകല വസ്തുതകളിലും അന്തർയ്യമായിത്തുടങ്ങുന്ന സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവനായ സാക്ഷാൽ ജഗദ്ഗുരു അനുഭവനായാകുന്നു ഞാൻ എന്നാണ് ആ മന്ത്രത്തിന്റെ അർത്ഥം. ചരാചരങ്ങളായ സകലവസ്തുക്കളുടേയും തത്ത്വജ്ഞാപരമായ ഒരു അറിവും സൂത്രപ്രാണികളുടേയും ഉത്തരവ്യാകാശി നായകന്റെ അടുത്ത സ. പീ. തുടങ്ങിയതാണ്. എന്നാലാലും അറിഞ്ഞ് അനുഭവപ്പെടുത്തുക, സകല പ്രാണികളുടേയും അതേ മനസ്സായതുമായ ഏക മനസ്സാകുന്നതും മോക്ഷമാർഗ്ഗങ്ങളുടെയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി അറിവും, ചുരുക്കിപ്പറയുന്നതായാൽ, ഭാരതമാതൃകലം, മുമ്പുള്ളിൽ നെല്ലു മരച്ചുരുട്ടുന്നതായാൽ, ഒന്നായി ഏക കാലത്തിൽ കാണുന്നതുക - ഇവയാണ് മുൻപറഞ്ഞ മന്ത്രത്തിന്റെ അനുസരണം കൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലം. ഉള്ളുകളിൽ നിന്നുളള എന്നുവരികെ ലോകമാതൃകലം കാണുവാൻ ശക്തനായവൻ മാത്രമേ സൂത്രലോകാനുഗ്രാഹകമായിരിക്കുന്ന മഹത്തരമായ കർമ്മചെയ്യാൻ യോഗ്യനാവുകയുള്ളൂ. അപ്രകാരമുള്ള യോഗ്യതയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ആളാണ് ഭഗവാൻ മഹദ്വൈശ്വര്യമേഖലയിൽ.

അടുത്തതായിട്ടുള്ളതായ വിഷയത്തിന്നു പ്രസ്താവനാസമർത്ഥമായി ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് ഇവിടെ വിഷയത്തിലേക്കു നേരിട്ടുകടക്കാം. നാം ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ ജ്യോതിസസ്ഥാനത്തെ അനുസരിച്ച് അവരവരുടെ വിലയിൽ വരികയാണ്. പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിക്കുന്നത് എന്നാൽ പൂർവ്വജന്മത്തിൽ അനുഭവിച്ച ജ്യോതിസസ്ഥാനങ്ങളെ അനുസരിച്ച് സമ്പ്രദാനികളുടേയും വി

ലക്ഷ്യം വന്നു കണ്ടുകൊണ്ടാണ് പുരാണഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതിട്ടുള്ളത്. ഇതൊരു സാമയോദ്യമം സ്വഹതയോടുകൂടി. ഇതിനെപ്പറ്റി വെറുത്തലിൽ ചിലർ ഒരു ആലോചനക്കായിട്ടു, അതുകൊണ്ടാണ് ചിലർ തല്ലും അസംബന്ധമാണെന്നു മോഹനവ്യാസയായത് ഈ സംഹതി വശഭമുണ്ടെന്നതിന്നു മനുഷ്യരിൽക്കുന്ന ഒന്നാമുള്ള കാര്യം തന്നെ ആ പശ്ചാത്തലിയിൽക്കുന്ന ചില വകക്കാരെക്കുറിച്ചു സംസ്കാരത്തെപ്പറ്റിയും അവരുടെ നാനാവിധ വിശ്വാസങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആലോചിച്ചുനോക്കുക. നമ്മുടെ ജനസമുദായത്തിലുള്ള കീഴ്ജാതക്കാർ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അധികപക്ഷം ജനങ്ങളെയും അതിൽ രാജാക്കന്മാർ ചൊല്ലാത്ത ഭൂതലായ ജാതിക്കാരുടെയും സാമാന്യന ഈ കാഴ്ചയിൽ ഉദാഹരണമായിട്ടെടുക്കാവുന്നതാണ്. ഭൂതലിന്റെ പാദം ദാദാപരമാമരക്കാരും യക്ഷഗന്ധർവ്വകുലജന്മാക്കളും മറ്റും ഈ ലോകമാസകലം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നാണ് അവരുടെ വ്യക്തിവിശ്വാസം. ആ വക ഭൂതലിന്റെ പാദം സാധാരണമായിട്ടു മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിക്കു ലഭ്യമാകുന്നില്ല എന്നും എങ്കിലും അദ്വൈതം ഉപസമയങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ അവരെ കാണുന്നതാണെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ അവരെ ശങ്കിക്കുന്നതോന്നാവില്ല. മനുഷ്യരെപ്പോലേതന്നെ രാഗദോഷാദികൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവരും മനുഷ്യരെ വലുപ്പത്തിലും ഉപദ്രവങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു ശങ്കിക്കുന്നതായ ചാത്തൻ ചാമുണ്ഡി, ചൊടലഭദ്രകാളി, കറുപ്പൻ എന്നിങ്ങനെ യുള്ള ക്ഷുദ്രദോഷമാതാകളും അവരുടെ ഭജനത്തിന്നു വിഷയമായിട്ടായിരിക്കുന്നത്. രാഗദോഷാദികളിൽനിന്നും അറിവുപറിയ പ്രൗഢസ്വരൂപനായും സകലാപ്രാണികളുടേയും സമ്പ്രകാരണയുള്ള അപരായങ്ങളെ ക്ഷമിച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നു സർവ്വ സന്നദ്ധനായും അതുകേവലമായിട്ടുതന്നെ കരുതുന്ന ഭദ്രനായുതിക്കുന്ന ജഗദീശ്വരൻ അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് കലിക്കും.

[illegible]

ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിമാരേ, കേരളത്തിലെ വിവിധ ജില്ലകളിലും
 വിവിധ വകുപ്പുകളിലും ആവശ്യമായ കമ്മീഷനുകളെ കമ്മീഷനാക്കി
 നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ പ്രധാനമായും കമ്മീഷനാക്കി നിയമിക്കുകയും
 ചെയ്തു. ഇതിൽ പ്രധാനമായും കമ്മീഷനാക്കി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

യുക്തമായതുകൊണ്ടാണ് പട്ടണങ്ങളിലുള്ള സാഹിത്യകർത്താക്കൾ
 ഇങ്ങനെ നടന്നുവരുന്നതു കാണാവുന്നതാണ്. മലയാളത്തെ വെട്ടിനാ
 രക്കി പാക്കുചെയ്തു കടത്തിലാക്കി വെട്ടുപ്പട്ടി പഴനിയിൽ കൊണ്ടു
 പോയി കളത്തിന്റെ വശത്തുവെച്ചു പാത്രം ഉകുപ്പിച്ചാൽ മലയാള
 കളത്തിലൊക്കെ ഉള്ളതായാണെന്നു മണൽനിറച്ച കൊണ്ടുപോയത്
 അവിടെ ഉപയോഗമായി പണയപ്പെട്ടതായാണെന്നു നോക്കിയാൽ കൃ
 ത്വമെന്ന നാമ്യ പാൽ അവിടെ ഉപയോഗമായി യാതൊരു കടും
 കൂടാതെ തിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നു മറ്റൊരു ലക്ഷ്യം ചേർന്നി
 ള്ളത് ഇപ്പോഴും പാശ്ചാത്യരായാണല്ലോ. ആ ലക്ഷ്യം കൈക്കൽ കേൾ
 ക്കുന്നവർ യാതൊരു ചോദ്യവും കൂടാതെ വിശ്വസിക്കുകയും വര
 വകയ്ക്കും. എന്നാൽ കൃത്യമായി ചിന്തിക്കുകയും പ്രാപിക്കുന്നതുപോ
 ളെന്ന് ഉറപ്പായി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവർ വെറും
 പാടല്ല എന്നു മോശമേൽ ഇവർ തക്ക തിരുത്തലായിട്ടാണ് ചു
 ന്ന അ പർ വശം പരിശോധിച്ചു അനന്തകാലം ക്രമമായിത്തന്നെ
 സൂക്ഷിപ്പിതിസംഹാരങ്ങളെക്കുറിച്ചു കാണുന്നവർക്കു നേർകയ്ക്കു
 വെച്ചുള്ള അനേകമായി തിരുത്തലുകളും മറ്റും കൈക്കൽ
 വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ജഗദീശൻ അതിനിസ്സാരപ
 തിരിക്കുന്ന ഭൂമി എന്ന ഒരു ഗോളത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തിൽ കിടക്കു
 ന്ന ചില ഭൂപ്രദേശങ്ങളിൽ അതിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നേർ
 കയ്ക്കു കുന്നാൽ സാക്ഷാത്കാരവ്യക്തമായിത്തന്നെ വിവരങ്ങളെ
 താൻതന്നെ ലഭിച്ചിട്ടു ഉറപ്പുവരുത്തുകയെന്ന സംഗതി പലര
 കൾ ആലോചിക്കുന്നവർ എങ്കിലൊന്നാണ് വിശ്വസിക്കുന്നവർ
 തി ഭൂമിക്കു നേർ കിടന്നവർക്കു കൈ പൊതുവെ പന്ന വാചന കാർ
 വ. ചാരികാതിരിപ്പാൻ സമീപത്തും അടുത്തു കുന്നും മറ്റും സാ
 തികളെ യാതൊരുപോലൊരു കൂടാതെ വിശ്വസിക്കുന്നതു സ
 ത്തങ്ങളെക്കുറിച്ചു സാക്ഷാത്കാരവ്യക്തമായിത്തന്നെ വിവരങ്ങളെ
 താൻതന്നെ ലഭിച്ചിട്ടു ഉറപ്പുവരുത്തുകയെന്ന സംഗതി പലര

പു. മനുഷ്യചികിത്സ കിഞ്ചിൽ അനന്തമായ അസ്ത്രഭാഗികൾ അറിയുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും എല്ലാം കണ്ണടച്ചു വിശ്വസിക്കാതെ തൃപ്തികരമാകുവാനും യുക്തിയുക്തമായ സമാധാനങ്ങൾ കിട്ടുന്നതുവരെ അവയിൽ സദാ പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നുവെന്നു മാത്രമേ ഇവിടെ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നുള്ളൂ.

ഇഹലോകത്തിൽ സകലജാതി അഭ്യന്തരങ്ങൾക്കും പിന്നെ മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കും സാധനശുഭങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾക്കുള്ളയും നിവൃത്തികൾക്കുള്ളയും പ്രധാനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പരമാത്മാവിനെയാണ് മഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിക്കുന്ന കാഴ്ചത്തിൽ അധികാരിവിഭാഗം ചെയ്യുന്നതായാൽ മുൻപറഞ്ഞ വകക്കാൽ അപമാധികാരികളായിട്ടാണ് ഗണിക്കേണ്ടത്.

ഇനി അവയിൽത്തന്നെ മദ്ധ്യോധികാരികൾക്കായിട്ടുള്ള അധ്യക്ഷാലയം മദ്ധ്യോധികാരികളുടെയും പറ്റി വിശദീകരിക്കാം.

ശാസ്ത്രാധ്യാപനത്തെ ബുദ്ധിമുട്ട് അനുഭവിക്കുന്നവർക്കും വരുത്തപ്പെട്ടവർക്കും യുക്തിവിമുക്തങ്ങളായ വിഷയങ്ങളിൽ തൃപ്തിപ്പെടാത്തവർക്കും മദ്ധ്യോധികാരികൾ പ്രത്യേകരൂപനായും കരുണാസമുദ്രനായായിരിക്കുന്ന സാക്ഷാൽ ജഗദീശ്വരൻതന്നെയാണ് പ്രവഞ്ചസമ്പ്രദായമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് എന്നും സവലോണികളുടെയും മോഹാക്ഷങ്ങളെ വധിച്ചുകൊണ്ട് അദ്വൈതം സമ്പദാ ജഗദ്രൂപനായിരിക്കുന്നുവെന്നും ജനാനന്തകരുടെയാൽ ഇവരുത്തിൽ തന്റെ വേഷമുള്ള പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന സകലലോണികളും ജ്ഞാതാകത്തിൽ മുൽക്കാൽ അഭ്യന്തരത്തിനും അനന്തരം മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ധർമ്മമായ കർമ്മങ്ങളെ യഥാവിധി ചെയ്തു സമാധാനം അദ്വൈതത്തെ കൈവേണ്ടതാണെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവരെ മുറുപറഞ്ഞ ഒരു പൊളികലകളിൽ തൃപ്തിതേയ്ക്കാതെപ്പിറ്റാറിട്ടവണ്ണം. അദ്വൈതം ആവക ഭാഗങ്ങളിൽ അവകാശമുള്ളവ എന്താണ് അതുതന്നെ ഒരു തെളിവുകൊണ്ടു കൂടി.

എന്ന വിഷയമായി ഉപദിക്കുന്നത് ആ മഹാമാരുടെ ഉൽകൃഷ്ടമായ ബുദ്ധിസംസ്കാരത്തന്നെത്തുടച്ചതായും അവരുടെ ഉദ്ദിഷ്ടമനോരഥത്തെ സംഫലമാക്കുന്നതാണ്. അവരെ വഴി തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായുള്ള മോക്ഷസാധനപ്രതിപാദകങ്ങളായ ഭാഗവതം പൂരാണഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇതിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അസംഖ്യമുണ്ട് എന്നത് അവയിൽ കുറച്ചു പരിചയിച്ചിട്ടുള്ളവരക്കല്ലാവരും അറിയുന്ന സാഹചര്യമാകുന്നു.

മൗഢ്യപ്രതിപാദിച്ച സംഗതികളെല്ലാമൊഴെ സംശയപ്രദനികളേയും മനോഹരമായ അനുഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി പ്രാസാധമായി എഴുതിട്ടുള്ള പൂരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യങ്ങളെ നവനവീകരിക്കുവാൻ എന്ന് ദൈവിധം നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. സമ്പ്രദാനികളായും അനുഗ്രഹിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പരാകയാൽ പൂരാണഗ്രന്ഥങ്ങൾ നാനാഭാതി അധികാരികൾക്കുവേണ്ടിട്ടുള്ള പരാകയാൽവെന്നതു സൂചകമാകുന്നുണ്ട്. അതിനാൽ എല്ലാവരും അവർവർക്കനുരൂപമായ ഭാഗങ്ങളെ അവയിൽ നന്നാക്കിയ പ്രധാനമാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥനോടൊത്തു സാധിപ്പാൻ തത്സമയത്തുണ്ടാകുന്നുവെന്ന് അതുവകയ്ക്കു സൂചിക്കുന്നു. താഴെത്താഴെയുള്ള അധികാരികൾക്കായിട്ടുള്ള അനുഷ്ഠിതങ്ങളായും കൂടി പ്രാസാധിക്കണമെന്നല്ലോ എന്നുവെച്ചു കണ്ണടച്ച മുഴുവൻ പരിശരിക്കുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അവയെ നന്നാക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുവരുമില്ല.

—൨൪൨—

ന. നമ്പൂതിരിമാരുടെ
ചില ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ

നമ്പൂതിരിമാരുടെ മോഹശക്തിയെത്തീർന്നായിക്കൊണ്ടു നടത്തപ്പെടുന്ന ഈ മാസികയിൽ നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ

ന്നു പാശ്ചാത്യർ പാടില്ല എന്ന് ഇപ്പോൾ പറയുവാൻ ഭാവികാലം
 ഒഴക്കം അവരുടെ മറ്റൊരാളിടകൂടെ ഇവന്ന് ഒന്നും പറയുവാൻ
 തരമില്ലാതെത്തന്നെ. എന്തെന്നാൽ, അവരുടെ ബി. എ.
 അദ്ധ്യക്ഷൻ ബി. എൽ. എന്ന സ്ഥാനം അവരിൽ നിലനിൽക്കു
 ന്നതും (ഒരു അദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞാൽ ചാലപ്പാലം അങ്ങനെയൊരു
 ന്നു വന്നാൽ) പാശ്ചാത്യർക്ക് ശിരസ്സുവെക്കും (ഇപ്പോൾ അത്ര
 തന്നെ പിഴക്കില്ല നിശ്ചയം)—സമ്പന്ന പ്രവിശ്യയിൽക്കൂടും, അതി
 വെളി അങ്ങനെയൊന്നിന്റെ ആധിക്യംകൊണ്ടു തങ്ങൾ സർവ്വജ്ഞാ
 ന്നെന്ന് അവർക്കു ചിലർക്കും ബോദ്ധ്യമില്ല. എന്നാൽ കർമ്മങ്ങൾക്ക്
 ശേഷമുള്ള പണം അവർക്കായിട്ട് അനേകകാലങ്ങളിൽ വളരെ അ
 ന്നതുമുണ്ടെന്നാൽ (പിഴക്കുന്നതന്നെ കർമ്മങ്ങൾക്കു) ആ വക പൊ
 ത്തളിൽ അവർക്കായിട്ട് കർമ്മങ്ങൾക്ക് പൊതുവെ ചിലവില്ല. എങ്ക
 ലും അവരുടെ അവിചാരികമായ ആ വക അർഹതയെ
 കൈക്കൊള്ളാൻ ഇവർ സാധനമായിട്ട് നിന്നും മനസ്സു വരു
 ന്നില്ല.

ലോകത്തിൽ സൂക്ഷ്മശിക്ഷക വിവേകികളായ മനുഷ്യരെ
 ബാഹ്യപദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടു മോടി കൂട്ടി നടക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധ വ
 ഉണ്ടാകുമായിട്ടുണ്ട് കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു ജനസമുദായ
 ത്തിൽ ചിലരുടെ അവസ്ഥാവിശേഷംകൊണ്ട് അവർക്ക് അങ്ങി
 ന്ന നട്ടകക്കുഴിവുനോടും അതിൽ അവർക്ക് ആനന്ദമായ കൂടും ഒ
 മിതംകൂടും ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. നോക്കിയിട്ട്, ബാഹ്യ ശിക്ഷകളും കി
 ങ്ങിൽ അനന്തമായവയെക്കൂടി നോക്കുന്നതൽ വളരെ ദൂരം
 കാണുന്നതുണ്ടു് ഈ സംഗതി പണ്ടും ഇന്നും എല്ലാദിക്കിലും ഒരു
 പോലെ ശരിയാകുന്നു. ലോകത്തിൽ എല്ലാദിക്കിലും കാണപ്പെടു
 ന്ന അനേകാധിപത്യങ്ങളായ ഇവയെ സംഗതകളും സാധാരണ
 കമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, അറിഞ്ഞിട്ടാ അറിയാതെ
 മോടി, മോടിയിൽ മോടിയാകുന്നതും കർമ്മങ്ങൾക്കു കർമ്മ

ഇങ്ങിനെ ഓരോരുത്തരും, എന്നാലോല ഓരോ ജനസമുദായത്തിനും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ നവ്യതീതിയുടെ സാരോത്സാഹം മോടിയിലും പംടിയിലും ഭ്രമം വളരെ കുറഞ്ഞ സ്വഭാവത്തോടു കൂടിയവരാകുന്നുവെന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ കാലഘട്ടം അദ്ധ്യായികൾക്കാണ് അവരുടെ മുമ്പം കിടന്ന കളിക്കുന്ന മുഖിപ്പാത്തതായ അനേകം ശക്തികൾ അവരിൽ ചിലരെ ബലിച്ചിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നില്ല. പക്ഷെ ഈ പ്രകൃതത്തിൽ ആ വലം വിശേഷസംഗതകളെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ വിചാരിക്കേണ്ടില്ല, പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഉണ്ടല്ല. അവയെപ്പറ്റി ഇവിടെ സംസാരത്തിൽ വിസ്മരിക്കേണ്ടതല്ല.

ഓരോരുത്തരിൽ നവ്യതീതിയുടെ വിളംകരണം പരന്നുകൊണ്ടു കലകൊണ്ടു ഇതരജാതിക്കാരെപ്പോലും പരിതന്ന ഉൽകൃഷ്ടതയായിരുന്നതിനാൽ ബാഹ്യപ്രകാരങ്ങളുടെ സഹായം കൂടാതെ തന്നെ അവർ എപ്പോഴും പൂർണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നു. അതിനാൽ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനത്തിനും പ്രശംസയ്ക്കും മേകിയൊക്കട്ടെ പാടി പാകട്ടെ അവർ പശ്ചാത്താപമില്ല. അതേ കാലമായിട്ടുള്ള ഇക്കാതിരി അദ്ധ്യായകളാണ് മേൽ പറഞ്ഞതിലേക്കു വന്നതും സത്യമായതും എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള പില ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ അവരിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു പരത്തി. അവ ആവശ്യപ്പെടുന്നവയായിട്ടുണ്ടെന്നതിന്നു ഒരു വ്യക്തമായ തെളിവു വരാകുന്നതായാൽ ആത്മപ്രശംസ ഇത്ര കാഞ്ഞിരമുള്ള ജാതിക്കാർ മേൽകയ്യിൽ ഇനി ചേരുന്നതായാ എന്നു സംശയമാകുന്നു. ചേരുന്നവരിൽക്കൽ വളരെ കറുപ്പുമാത്രം മേനിപറയുന്ന ഒരവസ്ഥയെപ്പറ്റിയ ഒരു നവ്യതീതി സംസാരിക്കുകയാണെന്നിൽ ആ ആദി അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മറ്റൊരേനിക്കുണ്ടാകുന്നതിട്ടാണ് ഗണിക്കപ്പെടുന്നതും ഈ സംഗതി വിശദമുള്ളതിനാൽ ഈ ചോദ്യം കൽ വളരെ പ.

മൃതാഞ്ജനം എന്നു ചേർത്തിരിച്ചിരിക്കാൻ വരുമാത ആവിഷ്വകികളും ബാഹ്യമൃച്ഛികളുമായിട്ടുള്ളവർ— എന്നുമാത്രമല്ല ചില വിഭവവികളും സൂക്ഷ്മഗ്രാഹികളും കൂടി— ജ്ഞാനിമാരായാൽ ഭവിക്കുന്നവനായാ താല്പര്യം. ഇത്തരക്കാരുടെ ചോദ്യങ്ങളെ ആസക്തം മിത്രം നമാക്കുകയും പരമഭക്തികളെ അർപ്പിച്ചു കലശൽ കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവനായ വായനക്കാരൻ തെറ്റിദ്ധരിക്കാതിരിപ്പാൻ അനുപമിക്കുന്നു. സൂചനാർത്ഥങ്ങളായ അർത്ഥം ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ പരമഭക്തിപ്രദമായാൽ ചോദ്യമുണ്ട് എന്നതന്നെ അതൊരു വാദമുമാണ്. അപ്രകാരമെന്ന, തദ്വിപരീതഗുണങ്ങളോടുകൂടിയ മേന്മയുള്ളിടം ധാരാളമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു കാര്യത്തിലും ആർക്കും ഒരു വാദമുമാണ്. എന്നാൽ ചോദ്യങ്ങളോടുകൂടിയ പരമഭക്തികളോടുകൂടിയ സാമാന്യനുള്ള സാമ്യമായിട്ടുള്ള ചോദ്യങ്ങളെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുവന്നപ്പോൾ രണ്ടാമത്തേതിൽ മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം ലഘുവായ ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്നു സാധിക്കുക മാത്രമേ ഉണ്ടായുള്ളൂ.

അനൗപദേശികയും പ്രിയമായുള്ള വാക്കു മാത്രമേ സംസാരിക്കുകയുള്ളൂ എന്നുള്ളതിനെ നവ്യതീതിമാൻ പരമ്പരയായി അതിനിഷ്ഠർത്ഥമോടുകൂടി ശ്രദ്ധിക്കുന്നിരിക്കുന്നു. മുമ്പത്തുതന്നെ നവ്യപരമ്പര എന്നു കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ അവർ പ്രവചനം മേന്മയിൽക്കൊണ്ടു എന്നു ചിലായിട്ടുണ്ട്; അത്ര മേന്മയോടുകൂടിയതായ അവർ അനൗപദേശികയുള്ള ഈ നിഷ്ഠാപരതയായിട്ട് അവർ അനൗപദേശികയോടുകൂടി ചിലായിട്ടു പറയുക പതിവില്ല. അഥവാ പറയുന്നപക്ഷം എല്ലാം ഒന്നു വളർച്ച പരയാവുള്ള പക്ഷം, അങ്ങനാനു വളർച്ച വളർച്ചയില്ലെന്ന് കേന്ദ്രം വിട്ടുന്നതിന്നും വലിക്കാതെ വിട്ടുന്നതിന്നും തമ്മിൽ വേർതിരിച്ച് എത്രത്തോളം വ്യത്യാസമുണ്ടോ അത്രയും വ്യത്യാസം വളർച്ചപറയുന്നതായെന്നാകുന്ന ഫലിക്കുന്നതിന്നും അതിട്ടു പശ്ചാത്താപം പറയുന്ന

തിനാലുണ്ടാകുന്നതിന്നും തമ്മിൽ കാണുന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ ശീലിക്കുക നിരന്തരം മിക്ക സ്ഥാപനകളിലും ഒരു വളച്ചുപറയുക എന്നതേ അധികം സാധ്യമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ മാതൃകി സംഭാവനാതി നമ്പൂതിരിമാരെ പ്രത്യേകമുള്ളതാകുന്നു. അവരുടെ സാധാരണത്തിൽ അവർ സൂചിപ്പിക്കുന്ന അമ്മയ്ക്കുവേണ്ടി എരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ ചെങ്കുമോത്തവർ ശക്തമായി കുന്നുതല്ല.

അതിഥിസൽക്കാരകാര്യത്തിലും നമ്പൂതിരിമാരെ കടത്തിവെക്കുവാൻ ലോകത്തിൽ വേറെ ആരുമില്ലാത്ത ഉണ്ട് എന്നു അറിയുന്നില്ല.

സത്യഭാഷണത്തിലുള്ള നിഷ്കർഷയാണ് നമ്പൂതിരിസാമന്തത്തിന്നു പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ള വേദാന്തമുൾക്കൊള്ളുന്നതെന്നു സാക്ഷ്യമുണ്ടാകാറുള്ളിരിക്കലും പറഞ്ഞുകൂടി എന്നുള്ളതിനെ ഒരു പ്രത്യേകപാലാണ് അവർ ഭീഷ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഈ നിഷ്കർഷയിലുള്ള അതിനിഷ്കർഷിതത്വം അവർ എല്ലാ സ്ഥാപനങ്ങളും സംശയാതീതമായിട്ട് പാലുക പതിവുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ വല്ല വാക്കിലും അസൂയ വരുന്നതിലാ എന്നുള്ള അതിയായ ഭയംകൊണ്ടാണ് അവർ അത്ര കരുതാലോടുകൂടി സംസാരിച്ചു ശീലിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ അത് അവരെ സാധാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥാപനം നിമിത്തം 'ഇങ്ങനെയൊക്കെ എന്നു ശങ്കു കളിച്ചുപോ എന്നു ശങ്കു ഉണ്ടായാ എന്നു ശങ്ക (ആ കണ്ണാ ചിലത്തിട്ടുണ്ടായും), ഉറപ്പായി എന്നു ശങ്ക (കുറച്ചിലി വേട്ടിട്ടു വാക്കിയുള്ളവർ നന്നായി കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായും)' എന്നു അതിനെ നമ്പൂതിരിമാർ സംസാരിക്കുന്നതിനെ പ്രകൃതമായിത്തീർത്തു. ഇതരജാതിക്കാർ കേൾക്കുമ്പോൾ അവർ അതിനെപ്പറ്റി കുറേക്കൂടി പരിഹസിച്ചു ചിരിക്കാറുള്ളതില്ല. എന്നാൽ അതിന്റെ സൂക്ഷ്മ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ അവർ അങ്ങിനെ വാചാരിക്കുകയില്ല എന്നുതന്നെയല്ല, നമ്പൂതിരിമാരിൽ അവരെ പറ്റാത്തതും തന്നെ ഉണ്ടാകുന്നതാണ്.

ഇത്തരംവേഷാൽ മെച്ചമായിട്ട് ഇനി വേരോരു ഉൽകൃഷ്ടഗുണം മെമ്പിൽ സഹജമായതു കാണുന്നുണ്ട്—പരംഗിതജ്ഞാനം. ‘പരംഗിതജ്ഞാനംപോലാ ഹി ബുദ്ധയഃ’ എന്നുള്ള വാക്യത്തിന്റെ ആരംഭം നവ്യനിരീക്ഷകൻ പൂർണ്ണമായ ഹരിച്ചു കാണുന്നത്. അന്യരെ ഹിതമായും പ്രിയമായുമുള്ള വാക്കു പറയുന്നതു എന്നുള്ളതിനെ നിഷ്പ്രയോധി ശീലിക്കുന്നവരെ പരംഗിതജ്ഞാനം അപരം ഉണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, അന്യനോടു ഹിതമായും പ്രിയമായുമുള്ള വാക്കു പറയണമെങ്കിൽ പരംഗിതജ്ഞാനം കൂടാതെ കഴിയുന്നതല്ല; അല്ലെങ്കിൽ, പരംഗിതജ്ഞാനമുണ്ടായാലേ ഹിതമായും പ്രിയമായുമുള്ള വാക്കു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. മറ്റ് പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരമുള്ള ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ എല്ലാ വകക്കാഴ്ചിൽ കാണപ്പെടുന്നുവോ അഥാ ഉൽകൃഷ്ടഗുണമാകുന്നുവെന്നതിന്നു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. എന്തുതക്കമുണ്ടെന്നാൽ, ആവക ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങൾ പരസ്യമായായിട്ട് അനേകകാലം ശീലിച്ചിട്ടുണ്ടായവയാകുവാൻ വരിയുള്ള കാലോപയോക്താക്കൾ അവ അവരുടെ സ്വഭാവംതന്നെയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും ഉൽകൃഷ്ടഗുണങ്ങളെ സഹജമാക്കിത്തന്നവരുടെ ബുദ്ധി പലവിധത്തിലും സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവണം എന്ന കാര്യത്തിലും സംശയമുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. പക്ഷെ, കാലത്തെ അനുസരിച്ചുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം ഇല്ലായ്മയാൽ ആ ബുദ്ധി ഇപ്പോൾ വേണ്ടപോലെ പ്രകാശിച്ച് എല്ലാദിക്കിലും വ്യാപിച്ചു സമുദായം പുകിത്തന്നുവിധത്തിലായിത്തീർന്നില്ല എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. ഈ കാര്യത്തിൽ വിചാരിക്കിലാതെ കാലോത്തരവസ്ഥകളെ വേണ്ടപോലെ അറിയാൻ ശക്തന്മാരായ മഹാത്മാർ മനസ്സുവെക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പ്രപഞ്ചത്തെ പ്രയോധനപരമായിട്ട് കാണേണ്ടതാകുന്നു. ആ പ്രയോധനത്തിൽ സകല പ്രാണികളുപേന്നവ്യനിരീക്ഷകൻ കൂടി—പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർ സർവ്വതാ മോക്ഷമേക്ഷണതാ

കുന്നു. അതിൽ ആദ്യം പൂർവ്വധാരണയായ നിലയ്ക്കു നേരിടുന്ന പ്രവാചനയില്ലെന്നതിനായിട്ട് പോകുന്നതിനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാവരുടേയും ഗതി ഒഴുകിയെത്തുന്നതായിട്ടുണ്ടെന്നു. അങ്ങനെയല്ലാത്ത യാതൊരു നിവൃത്തിയുമില്ല. ആ കാഴ്ചയിൽ നാം തീരെ അശങ്കിക്കേണ്ടതല്ല. ഈ കാഴ്ചയെ മുമ്പിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു പരമേശ്വരസ്വാമിയെപ്പോലെ നമ്പൂതിരിമാരും കാലഭേദരഹിതമായി അനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അധർമ്മവും ഏല്പാവശേഷവും ഉൽകൃഷ്ടമായിത്തീർന്നിരുന്നിരിക്കുന്നതല്ല. അതിന് ഇനിയും കാലം അതികൂടിച്ചെന്നു പറയാനായിട്ടില്ല. ഇനിമേൽകിലും കൊണ്ടുപിടിച്ചാൽ മതിയാകുന്നതാണ്.

ഇത്രയും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളവരെ വിസ്തരിപ്പിക്കുക എന്ന് അർത്ഥവും ആദ്യോപനയിലുള്ള കേവലം സാമൂഹികമായി ചില വകക്കാർ നിശ്ചിതമായ പായുന്നതു കേട്ടിട്ടു പ്രകൃതം അറിയുന്നവർ ഒന്നും മിണ്ടാതിരുന്നെങ്കിൽ ഉപരികല്പനയ്ക്കു എന്തെങ്കിലും വിചാരമാകുന്നു ഇതെഴുതുന്നതിനുള്ള കാരണം.

— ൨൪ —

വൃ. കടവല്ലഭനോത്സവം.

നമ്പൂതിരിമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഉൽകൃഷ്ടമായിത്തീർന്നിരുന്നതും അവരുടെ പ്രശസ്തഗുണനിർമ്മാണം നടന്നുവന്നിരുന്നതും കേവലം ഒരു പഴയപ്രമാണപത്രങ്ങൾക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന വിഷയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയ്ക്കും പണ്ടത്തെ നിലയ്ക്കും തമ്മിൽ അഭേദമന്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. എങ്കിലും അവരുടെ ഇടയിലുള്ള വേദധാരയും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില പരീക്ഷകളും പണ്ടത്തെ നിലയിൽനി

[illegible][illegible]

കുടയിൽ നിന്നു ക്ലാസ്സുകാരാകും കൊടുക്കേണ്ടുന്നവരെ വാല്യന്മാർ ന്യായപ്രകാരം അവയിൽ ഏൽപ്പിക്കേണ്ടിലും അയയ്ക്കുന്നു. പഠിപ്പിക്കാൻ സാധാരണക്കുടുംകിഴക്കേകിടക്കാരും പടിഞ്ഞാറേകിടക്കാരായിട്ടു നല്ല മതസമാഹാരം.

ഓരോ തുടങ്ങുവാൻ ചില ദിവസങ്ങളിൽ വാല്യന്മാർ തമ്മിൽ കാര്യങ്ങൾ അന്യോന്യമായി ഒരാളായിരിക്കും ആ ക്രിയ നടത്തുവാൻ പരമം അതിൽ ഒരു വിശേഷം മാത്രമുണ്ട്. ഓരോ തുടങ്ങുവാനായി വാല്യന്മാർ പകരം വന്നിട്ടുള്ള ആൾ വാല്യനിരിക്കാറുള്ള സ്ഥാനത്തിരിക്കുകയില്ല; ആ പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തുവിന്ന് അല്ലാത്തതും കിഴക്കോട്ടോ പടിഞ്ഞാറോ നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്.

കടവല്ലഭനഗ്നാനന്ദ എന്ന പരീക്ഷയുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ 'വാമിരിക്കുക', 'മടയൊല്ലുക', 'മെടയൊല്ലുക' ഇവയാണ് പരീക്ഷയുള്ള വിഷയം. ഇവയെപ്പറ്റി മേൽ വിവരിക്കുന്നതാണ്. അതിൽ പരീക്ഷയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്നവർ പല പ്രാവശ്യവും 'സമയമുത്പാദി'യായി ചൊല്ലി അതിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണം സമയമുത്പാദി ചൊല്ലുക എന്നുവെച്ചാൽ അതോടനുബന്ധിച്ചുള്ള അവയങ്ങളിൽവെച്ചു നടത്തുന്ന ചാരങ്ങളിൽചെന്നു ചൊല്ലുകയെന്നു. പിന്നെ, തൃശ്ശിവപേരൂർ ബ്രഹ്മസംഹാരത്തിൽവെച്ച് എല്ലാ തുലാമാസങ്ങളിലും 'കിഴക്കേ പടിഞ്ഞാറ' എന്നു പറയുന്നതായ ഒരു പരീക്ഷ നടത്തുന്നു. അതു കടവല്ലഭനഗ്നാനന്ദന് ഈ വർഷം ഗതിയെ വേദാധ്യായിക്കളെ അയയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പ അവർ അതിന്നു യോഗ്യന്മാരാണോ എന്ന് ഇതിലെ അന്യക്കാരാക്കിയെടുത്തു നടത്തുന്ന ഒരു പരീക്ഷയെന്നു. കടവല്ലഭ 'വാമിരിക്കുക' എന്ന പരീക്ഷയെ പേരുവാണിരിക്കുന്നവന് 'കിഴക്കേപടി

ത്താൻ പരീക്ഷയിൽ രണ്ടാംതരത്തിലും ശരിയാകണം. അവിടെ നട ചൊല്ലുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന ആൾ ഇവിടെ നാലു അട പിഴക്കേതെ ചൊല്ലണം. അവിടെ മല ചൊല്ലുവാനിച്ഛിക്കുന്നവൻ ഇവിടെ രണ്ടു മല പിഴക്കേതെ ചൊല്ലണം. കിഴക്കേപ്പടിഞ്ഞാറു പരീക്ഷയിൽ അടയും മലയും ചൊല്ലുമ്പോൾ ഒന്നിലധികം പിഴ പറ്റി സ്റ്റാമ്പിട്ടുള്ളവരെ കടവല്ലക്കു സാധാരണയായി ക്ഷണിക്കാറില്ല.

വേദോദ്ധ്യായ് കണ്ടു ഏതെങ്കിലും വേദപരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ താൻ വളിക്കുന്നതിന്നു “ക്ഷണിക്കുക” എന്നാണു് ഔദ്യോഗികമായി ഒരു സംജ്ഞ.

വാമമിതിക്കുക, അടചൊല്ലുക, മലചൊല്ലുക എന്നീ പരീക്ഷ കണ്ടുല്ലാ സാധാരണയായ താത്രിസമയത്താണു് നടത്താറുള്ളതു്. വാമമിതിക്കുക എന്ന പരീക്ഷ കേരളത്തിൽനിന്നുമുപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് ചില പരീക്ഷകൾക്കുണ്ടാകുന്ന സമയത്തു മാത്രമേ നടത്താറുള്ളൂ. അട ചൊല്ലുക എന്നീ പരീക്ഷകൾക്കുണ്ടാകുന്ന സമയത്തു മാത്രമേ നടത്താറുള്ളൂ. കഴിഞ്ഞാലും പരീക്ഷ കഴിയുന്നതുവരെ എല്ലാവരും ഇലയുടെ മുഖിതമെന്ന ഇരിപ്പിടത്തുനിന്നു വിരമിക്കുകയും, അല്പനേരം കിഴക്കേപ്പടിഞ്ഞാറു എന്ന പരീക്ഷയ്ക്കു ചേരുവാൻ മാത്രമേ താൽപര്യമുള്ളൂ. അതായത് പകൽസമയം ക്ഷണിക്കുന്നു.

തുലാം 25-ാം തീയതി (കിഴക്കേപ്പടിഞ്ഞാറു അവസാനിക്കുന്ന ദിവസം) ബ്രഹ്മസമയത്തിൽ ഒരു ചാൽപ്പായസം കഴിക്കുക പതിവായിരുന്നു. അന്നു കടവല്ലക്കുസ്താനുത്തിന്നു് “ഒന്നാത്തി ഭൂമിപ്പിഴക്കുക”, “ഒന്നാത്തി ഒന്നാംവാലം”, “ഒന്നാത്തി അട”, “മൂന്നാത്തി മല” എന്നീ

* പരീക്ഷയ്ക്കു തയ്യാറായിരിക്കുമ്പോൾ അടയും മലയും ചൊല്ലുകയും, അതായത് വേദോദ്ധ്യായ് കണ്ടു എന്നു് 25-ാം തീയതി നേരത്തേക്കു ചൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നതു് ചില പരീക്ഷകൾക്കുണ്ടാകുന്നതായിരുന്നു. അതായത് പകൽസമയം ക്ഷണിക്കുക എന്നാണു് ഔദ്യോഗികമായി ഒരു സംജ്ഞ.

നീങ്ങിയെന്നുള്ള ചില പ്രധാനവരീക്കുകൾക്കു പോകുവാൻ യോഗ്യമായ വേദാന്തപ്രതികളെ അവിടെവെച്ചു തന്നെ കണ്ടിരിക്കുന്നു. (കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറ്, പരീക്കയിൽ പിന്നെയും അനേകംപേർ ജനിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ ആരെക്കൊണ്ടാണ് കടവല്ലഭൻ ശ്രേഷ്ഠൻ പരീക്കകൾക്കു കണ്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു തൃശ്ശിവപേരൂർബദ്ധം തീച്ചയായെന്നു പരിവല്ല. അതിനാൽ പരീക്കയ്ക്കു പോകണമെന്നുള്ളതുപരമമായതും (പുറമെ അനവധി സ.സ്ഥാനം) കടവല്ലഭൻ പോകും. എന്നാൽ പരീക്കയ്ക്കു കണ്ടും അന്യകളെക്കണ്ടും വെച്ചു പലരും തൃശ്ശി പാലത്തു വടക്കന്നാഥൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ കുറച്ചു വെച്ചു മുതൽക്കു ഭജനമാരംഭിക്കുകപതിവായിരുന്നു.

ഇലാമാനും 28-ാം-നാണ് കടവല്ലഭന്റെ പുറപ്പാട് അന്നു ചേർത്തതെന്നു എല്ലാവരും കൂട്ടിച്ചു നൽകുമ്പോൾക്കുള്പ്പാൻ ചെല്ലുമാതിലുള്ള വടക്കു നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുതുവെച്ചിട്ടുണ്ടു്. അന്നു കാലത്തെ ആ പള്ളി കണ്ടും തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്ന് ഏകദേശം 5 നാഴികപടിഞ്ഞാറ് പേരാമങ്ങലത്തുള്ള മുണ്ടൂർ ക്ഷേത്രത്തിലാണ്. അന്നു ദൈവകീർത്തനത്തെ കണ്ടും ചെമ്മന്നട്ടക്ഷേത്രത്തിലാണ് 28-ാം-കാലത്തു പട്ടിമുറി എന്നുവേണ്ടുള്ള ക്ഷേത്രത്തിലാകുന്നു. ദൈവകീർത്തനം ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. 30-ാം-നും കാലത്തു് അവിടുന്ന് 4 നാഴികകൂറുള്ള ചെമ്പുരത്തമ്പലത്തിൽ പോയി തൊഴുതു കണ്ടെന്നതിന്നു് ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു മുണ്ടൂർ, യോഗം, പേരാമങ്ങല ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അങ്ങു നേരങ്ങളിൽ അന്യദൂരിയനാൽ ആ പള്ളി ഇടിപൊടിയാത്ത സമുദായത്തുകൾയാണ് സമുദായം. തിരുനാവായ നേരമേൽ ഇലാം 26-ാം-നും മുതൽ 12 ലിപനും ചെല്ലുമാതിരിയായി വിശ്വം 26-ാം-നും ചെല്ലുമാതിരിയായി

നൂരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഇല്ലത്തുവെക്കുന്നു. അവിടെയും പിടറുന്നതിൽ തീർത്തും വാറുകഴിച്ചു 30-ാം-വയസ്സു ചൊറ്റുത കേന്ദ്രത്വം ലോകത്തുപറഞ്ഞ യോഗക്കാരും ചൊറ്റുതത്തു ഭക്തിബാമുതതിയെ വഴിപോലെ സേവിച്ചു വഴിവാടുകൾക്കകകെ പതിവമാകുന്നു. അന്ന് അവിടെ തമ്പ്രാക്കളുടെ വക യോഗം തീരമായിട്ടുള്ള സദ്യയുടെ എ ക്ഷേത്രം വെച്ചതാണ് യോഗക്കാർ സേവകരിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നത്. നാമുപദേശനാലുകാരും തുലാശ്ചര്യം തുടങ്ങുന്ന എ തുടങ്ങിയവർക്കു 30-ാം- വയസ്സുതന്നെത്തന്നെ ഇതിലൊക്കെയും കടവല്ലൂർ ചെമ്പരപ്പേരുന്ന *.

കടവല്ലൂർ നമ്പ്യാനാ-കടവല്ലൂർ ദേശം തൃശ്ശിവർഗ്ഗം തുടങ്ങിയ എകദേശം ഇരുപതുവാഴിക വടക്കുവേറി പടിഞ്ഞാറാകുന്നു. അതു കൊച്ചിരാജാവിന്റെ കീഴിലാണ് പരീക്ഷയായി 18 വൃതിയെക്കൂട്ടുന്ന യോഗം മാത്രമാണ് അവിടെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് ശ്രീഭാഗ പ്രതിഷ്ഠയാകുന്നു.

ഒരു യോഗത്തിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ വേദത്തെ വെണ്ണത്തു മറ്റോ യോഗക്കാരുടെ സഭയിൽ വെച്ചു കാണി മൂന്നു അവർ വിജയി കളും പൂജ്യന്മാരും ആയി കവിതകളുള്ള എന്നാണ് ചട്ടം. മറ്റൊരു സഭയിൽ സമയത്തു പ്രയാഗിക്കുക എന്നതും ഈ ചട്ടത്തെ അനുസരിച്ചു തന്നെയാകുന്നു. കടവല്ലൂർ നമ്പ്യാനാ എന്നതു ഭേദമായാ ഗക്കാരും കൊല്ലത്തോറും കടവല്ലൂർ ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിൽ ഉളി രണ്ടു യോഗത്തിലുള്ള യോഗപ്രായാസകളുടെ വരമ്പിലുള്ള ഒരു ചെമ്പ്രത്തെ അപ്പാസ്തം പരീക്ഷിച്ചുവെക്കുന്ന എന്ന സമ്പ്രദായമാകുന്നു ഇതിലേക്കായാ ഒരു യോഗക്കാരുംകൂടി എല്ലാ വൃശ്ചികമാസവും ഒന്നാം തീയതിയോടുകൂടി 16 ദിവസത്തെ പരീക്ഷ (നേമുറ്റം) അവതടവ

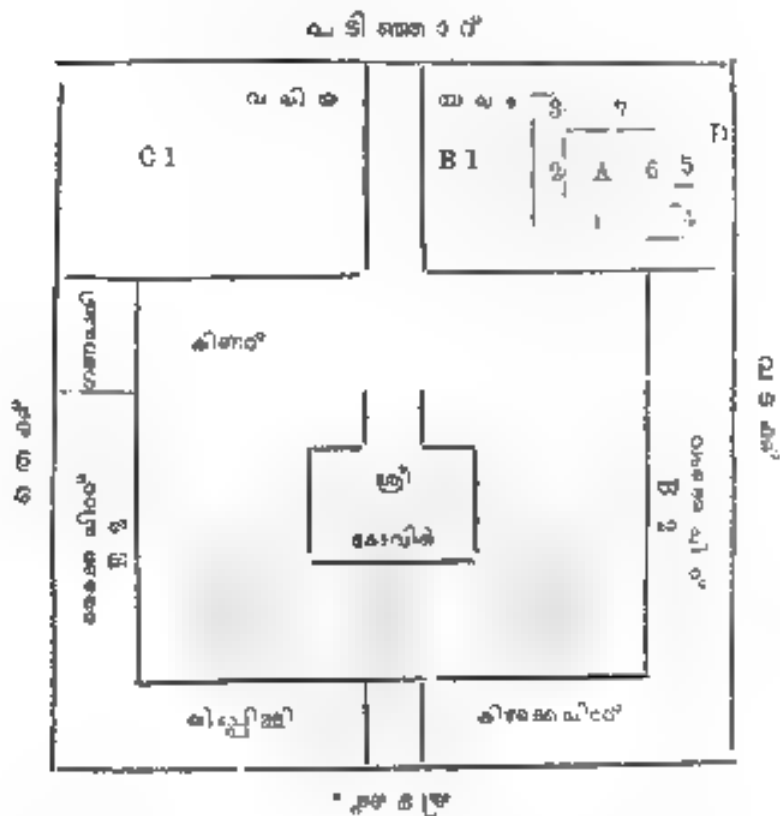
* കടവല്ലൂർ ചെമ്പരപ്പേരിൽ 6 മാസവും യോഗം തുടങ്ങുന്ന ഭേദമായാ ചെമ്പരപ്പേരിൽ

ച്ച നടത്തുന്നു. ചില കൊല്ലം പരീക്ഷകളെ ആളുകൾ അധികരണത്തിലുണ്ടാക്കി പനാൽ പരീക്ഷ 24 ദിവസത്തോളം നീട്ടുന്നതാണ്.

കടവല്ലഭശ്രീമാന്മാക്കുതൃക്കുളം സമീപത്തു് അച്ചുതഞ്ച് എന്തോപക്കിയിലുള്ള എന്തോ രണ്ടു മുത്തന്മാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽ, ആ രണ്ടു പക്ഷക്കാരും അവിടെത്തന്നെ താമസിക്കാറില്ല. ആരും അവിടെ അച്ചുതഞ്ചുവർ തൃപ്പിയാഴ്ചയ്ക്കു പക്കവും പക്കിയിലുള്ളവർ തിന്നു നായ്ക്കു പക്കവുമാകുന്നു. അപ്പർ തമ്മിലുള്ള കൂറു മേൽക്കും നമ്പൂരിമാർക്കുള്ളതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ കറയുന്നതല്ല. തുലാം 30-ാം തീയതിയിലും കിന്നരം രണ്ടു യോഗക്കാരും അവിടെയെത്തി പക്കക്കാരായ മുത്തന്മാരുടെ പാത്രങ്ങളിലാണ് ചെറുപേരുന്നതാണ്. അവിടെ നമ്പൂരിമാരുടെ തല്ലുപാമ്പാട്ടുന്നതിനായി ചില നെടുമ്പുക്കളും മറ്റും കൊട്ടിയിടാറുണ്ട്. രണ്ടു യോഗക്കാരും അതാതു യോഗങ്ങളിൽ ചെല്ലുന്നതായാൽ പിന്നെ അവരുടെ സകല സൗകര്യങ്ങളെയും മറ്റും അവിടെയെത്തിയ ആ രണ്ടു മുത്തന്മാർക്കു കുന്നു.

രണ്ടു യോഗക്കാരും അന്യോന്യക്കാവത്തു കാവിലാക്കി കേൾക്കുന്നു. അതാതു മുത്തന്മാരുടെ ഇല്ലങ്ങളിൽ തന്നെയാണ് അതിലേക്ക് അതാതു യോഗത്തിലേ വക ബ്രഹ്മസൂത്ര മന്ത്രങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെ വട്ടംകൂട്ടിയിടുന്നതിരിക്കും. അവിടെത്തന്നെ ദേഹസ്നാനം ചെയ്തവരാണ് ചെവുകിടന്നതും അമ്പലത്തിൽ വാസസ്തയം ആണ്. കടവല്ലഭശ്രീമാൻ മാന്മാരുടെയെത്തി വകയാകുന്നു.

ത. 19 കാണിക്കുന്നത് കടവല്ലഭർ കേൾക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്ലാൻ ആകുന്നു. അതു നോക്കിയാൽ അതാതു യോഗക്കാർ അനേകമായി ഉള്ള സ്ഥാനം ഇന്നുതന്നെത്തന്നെ ഇന്നുതന്നെ സ്ഥലത്തുതന്നെത്തന്നെ അവിടെ പരീക്ഷ നടത്തുന്നതെന്നും ഉള്ള വിവരം തല്ലവല്ലഭ ശ്രീമാൻമാർക്കു.

ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരണം.

A. ഉപന്യാസം.

1. B. 2. ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരണം.
- C. 1. 2. ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരണം.
- 1) ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരണം.
 2. ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരണം.
 3. ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരണം.

യോഗക്കാരുടെ അധീനതയിലാണെങ്കിലും അത്താഴത്തിനിടെയെങ്കിലും ആ യോഗം പന്നിയുൾഗ്രാമക്കാർക്കുണ്ടായിരിപ്പാൻ ഒരിക്കലും ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് ഏറ്റവും കൂടുതൽ അറിയാൻ പറ്റിയതും സ്ഥലം കയറാതിരുന്നെങ്കിൽ വാക്കിയുള്ളവർ കരിങ്കല്ലുവിരിച്ചിട്ടുള്ള തിരുമിറത്തുനിന്നു ഇരിക്കണം. ഇത്ര നിഷ്ഠയോടെ കൂടിയ ഈ യോഗം വല്ലാതെ കഠിനമായതാണെന്നു വായനക്കാർക്ക് ചിലർക്കു തോന്നാമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇനി മേലിൽ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ അതേ സംഗതികളെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു, നിസ്സാരമാണെന്നു തോന്നുന്ന മുൻപാണെങ്കിൽ കയ്യടക്കുന്നതിന്നു യോഗം അത്രയും അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അവർക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

അന്ത്യോന്ത്യം ലത്തു സമ്പന്നനായ ഒരു നായനാർ കൂടി 'മോഹനം!' എന്ന് ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ ജപിച്ചുകൊണ്ട് അമ്പലത്തിന്നടുത്തു പ്രവേശിച്ചു വെളിച്ചം പതിച്ചുകൊണ്ടു. അടുത്തു നിന്നു വരുന്ന പേരുകാരും അനന്തരമായിട്ടുള്ളവരുടെ ശ്രോത്രേന്ദ്രിയത്തിന്നു ഗോപാലമായി ഭവിക്കുകയെന്നുവെച്ചാണത്രെ അങ്ങനെയൊരു ചട്ടം വെച്ചിട്ടുള്ളത്! അതിലേക്കായി ആ നായനാർക്ക് അക്കാലങ്ങളിൽ അമ്പലത്തിൽനിന്നു ചോറു പതിച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യത്തെ ദിവസത്തെ പരീക്ഷയുടെ പേര് 'ഒന്നാമിമുഖി' ലിമിഷ്'ലും 'ഒന്നാമി മോഹനം' എന്നാകുന്നു. മുഖിലിരിക്കെ എന്തെങ്കിലും ഒരു കൊല്ലത്തെ കടവല്ലത്തുവെച്ചുള്ള പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമിയായി വാമലിരിക്കെ എന്നതാണെന്നു. 'ഒന്നാമി മുഖിലിമിഷ്'ലും 'ഒന്നാമി മോഹനം'യും മോഹനക്കാരെയാണ്. ഈ കൊല്ലം വൃശ്ചികം ഒന്നാമിയായി മുഖിലിരിക്കാൻ തൃശ്ശി വഴിപത്ര യോഗത്തിൽനിന്നാണെന്നു വരുകകൊണ്ടു തിരുവാറാല അംഗത്തിൽനിന്നായിരിക്കാം അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിലും ഈ കൊല്ലം

[illegible]

ദേവപ്രാണതരണി പരീക്ഷകളും ആദ്യത്തേതായാൽ അവി
ഷ്ട കുറാ അധികം വലിച്ചും കഴിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിൽ അതിവൃ
ദ്ധർ മാത്രമായി ഭവിക്കുന്നു. ഒരാൾ മാത്രം പ്രവേശനം സമ്മേ
ളിച്ചാൽ പ്രാണി വൃത്തിയായും അന്നം യോഗ്യതയിലുള്ള ഭാ
ഗങ്ങളെ പലപ്രകാരത്തിലും തൃപ്തിയോടെ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ
്യുവാൻ യാതൊരു അയാളെ ഭവയിലാക്കിയാൽ കഷ്ടതയുള്ളതു

[illegible]

[illegible]

ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ, 'വാതത്തിന്നു പട്ടക്കുക' എന്നു വെച്ചാൽ എന്നോ ഒന്നോ, 'ഒരു ചെല്ലപ്പുക', 'മലപ്പൊല്ലുക', 'മുടിപ്പൊട്ട്', 'പച്ചരി' എന്ന് നിങ്ങളെന്തെങ്കിലും പറയുന്ന പലജാതി പ്രയോഗസാമ്യമുണ്ടാകട്ടെ സമുപരമമാണെന്നും വിസ്മയമായി വിവരിക്കുന്നതാകുന്നു.

കടംകഥകൾ.

'ലോകത്തിൽ മനുഷ്യസ്വഭാവമുള്ളവരായും മനുഷ്യകൃഷ്ടമായും മനുഷ്യനിൽ അനുഭവിക്കുന്നവരായും മനുഷ്യകൃഷ്ടമായും മനുഷ്യമായിട്ടും മനുഷ്യ' എന്നിങ്ങനെ ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് അത്യന്തമനുഷ്ഠാനന്തരം മോക്ഷത്തിലുള്ള നാനാവിധതയെ അടക്കി വെക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു വിഭാഗമാണ്. അനുഭവവിധിയായ ഒരു കാര്യമാകുന്നു. പണ്ഡിതന്മാരുടെ കഥ ഇരിക്കട്ടെ. പരമേശ്വരൻ നമ്മുടെ ചെക്കരയെന്ന ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി ആദ്യമായിട്ടുണ്ടാകുക. മനുഷ്യന്റെ അനുഭവമാണെന്നും അത്രയും കൃത്യമായതല്ലെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് 'ലോകത്തിൽ എന്തെങ്കിലും സുഖമുണ്ടാകുമെന്നും' എന്നെന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ കരുമാണു കൃത്യമായതല്ലെന്നും ഈ സമൂഹത്തിന്റെ കഥ രാജ്യം ആദ്യമായിട്ടെന്നതായാൽ പല ചിന്തകന്മാരും ചോദ്യംചെയ്യുന്നതിന് ഇതു പലകൊണ്ടും സാക്ഷ്യമുള്ളതായും വളരെ അധികം ചെലവുചെയ്യുന്നതായും ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതും ഈ ലോകത്തിൽ അനുഭവിക്കുന്നത് എന്നതു സൂചകമായാൽ ആ കാലം ഇവിടെ വിസ്മയപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഇതിൽ മനുഷ്യമോശിന്റെ സമരണയും പ്രവേശനവും പാടി. ചിലപ്പോഴുണ്ടാകുക കാര്യം, തന്റെ, ചെക്കര, മേൽ, മറ്റു

കാരം എന്നീ പദാർത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് ഈ ദേഹം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും പഞ്ചമഹാഭൂതങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞവയുടെ അസംരംഭ്യമായിട്ടുള്ള ദേഹഭൂതത്വം ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഈ ദേഹം ക്ഷണത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു നാം ധ്യാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കൊടുംകാറ്റുകൊണ്ടും കോളിളക്കത്താലും അഗ്നിശാലാഗ്നിമിത്തവും മലഞ്ചരിവുകളും മാരക കീടജന്തുക്കളും മണ്ണിടിഞ്ഞു വീഴുന്നിടത്തും അത്യാഗ്രാഹകത്വം വളരെ വേഗതയോടെ പൊലായനം ചെയ്യപ്പെടുന്നതും ശരീരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഉടലെടുക്കുന്നതും ഇങ്ങിനെ അനേകവിധത്തിൽ അസ്ഥിശൂന്യമാകുമെന്നുമായിട്ടും ഉള്ള കഥകൾ നമ്മൾക്ക് അനേകം അപൂർവ്വങ്ങളാണ്. അതിനനുസരിച്ച് മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ഈ ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു നാം വളരെ അധികം അലോചനയും ആലോചനയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തന്നെ പലവിധസാക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയും അതിശയം ചോദിക്കത്തക്കവിധം അനേകം ജന്തുക്കളുടെ അങ്ങനെയല്ലാത്തതും അവയെപ്പോലും അപൂർവ്വമായും അപൂർവ്വമായും മനുഷ്യൻ കീഴടക്കുന്നു. അതിശയമായ ജന്തുക്കളെപ്പോലും സിദ്ധനും. വേറെ ചിലതിനെ തന്റെ കൈയ്ക്കടുത്തുവെക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നു. മറ്റുചിലതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ വിവിധസാക്ഷ്യങ്ങളെക്കൈവണ്ടി ചെയ്തെടുക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെ അപേക്ഷാതരം എന്നു സംഗ്രഹം പറഞ്ഞുവരുന്ന വസ്തുക്കളെയും മനുഷ്യൻ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. അത്രയൊന്നുമായ തിരുമുഖത്തോടുകൂടി കോളിട്ടു ക്രമമായിട്ടുള്ള സമുദായത്തിന്റെ ശേഷം അത്യാഗ്രാഹകത്വത്തോടുകൂടി അത്യാഗ്രാഹകത്വം വളരെ വേഗതയോടെ സംഭവിക്കുന്നതിന്നു ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ കണ്ടുപിടിച്ച അതിശയമായിട്ടുള്ള പല ആലോചനകളിൽ സമാഹരിച്ചു ചേർത്തപ്പോൾ പിന്നെ കണ്ടുപിടിച്ച പല ആലോചനകളിൽ

മായി കൊണ്ടുപോയ ചാൻ സാമന്തന്റെ മുമ്പെ ഏതാ അരിയെ
 ലെഖം ചെയ്തവന്റെ മന്ത്രവിശേഷത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചു മരുതിമാ
 രകന്മാർ ഇല്ലാതാവാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നു. അപ്പോൾക്കപ്പോൾ
 അവിന്ദ്യപ്രഭുമാരും കൂടിയിരിക്കുന്ന വിദ്യകളിൽ ചെന്നു
 പൂജിക്കാൻ തന്റെ അധിപത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നു. സകലത്ത
 കാര്യം എന്ന നേരം മനസ്സു ക്ഷണാനന്തരം കാണി എത്രയും
 ലാഭം സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ആശയങ്ങളെ അതി
 ന്നിൽ സ്ഥിരമാക്കുന്ന മറ്റൊരു നേരം കണ്ടു മ
 നസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള വൈകല്യങ്ങൾ വിദ്യകൾക്കൊക്കെ നേ
 ഷ്ഠൻ ഉണ്ടാക്കിക്കിട്ടിട്ടുണ്ട് എന്ന സാധന വിശ്വസിച്ചിട്ടുവെ
 ലിപ്പിപ്പാ. പുരസ്കാരത്തിൽ പെടുന്നതായാൽ ഇതു ബലവീനായ മ
 നസ്സു നൽകുവാൻ മറ്റൊരു മാർഗ്ഗം കാണിക്കുന്ന ശക്തിയും ശേഷം എ
 ന്നൊരു കാണിച്ചുനോക്കൂ. അപ്പോൾക്കപ്പോൾ അധികാരം
 വട്ടിയിലാക്കി പെട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ "ചോര അന്തരീക്ഷ
 ശക്തിയുടെ മഹത്വം കാണിച്ചു ഇന്ദ്രിയം മറയ്ക്കുന്ന നന്മ
 ന്നിൽ ഈ ശക്തിയുടെ മഹത്വം കാണിച്ചു ഓരോരു
 പര്യായമായിട്ടുള്ളതെല്ലാം അന്തരീക്ഷം വായന
 ന്നിൽ ശക്തി വിശേഷത്തെ നമുക്കു കണ്ടു കൊണ്ടു കാണുവാൻ
 പാടില്ല. ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കുവാൻ പാടില്ല. ത. കേൾക്കുവാൻ
 പാടില്ല. മൂക്കുകൊണ്ടു ഊണിക്കുവാൻ പാടില്ല. നമുക്കു
 ന്നുപാടില്ല. നമുക്കു നമുക്കു പാടില്ല. കർമ്മങ്ങൾ, ചോരകളെ
 ന്നു അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെ നമുക്കു കാണാൻ അതില്ല. എങ്കി
 ല്ല, മറ്റു മാനി കൊണ്ടാണ് കണ്ടു കാണുന്നത്, ചെവി കേൾക്കുന്ന
 ത, മൂക്കു ഊണിക്കുന്നത്, ത. കേൾക്കുന്നത്, ചെവി
 ന്നു ചോരകളെ ചെയ്യുന്നത്. അന്തരീക്ഷത്തിൽ മനസ്സ് പുറത്തു
 ചോരകളെ. അതു സകലസംഗ്രഹം ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു
 കേൾക്കുന്നതിന്നു പാടില്ലാത്ത ദൃഷ്ടി കേൾക്കുന്നതിന്നു

സഞ്ചരിക്കുന്ന അനന്തകാലി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും കടന്നുനോക്കുകയാണു് സഞ്ചരിച്ചു വരുന്നതിന്നു് ശക്തിയുള്ളതെന്നു് അറിയാം. പിന്നെ അതിൽ ബുദ്ധിമുട്ടും അഹങ്കാരമെന്നും വേദാഭിമുഖീകരണമെന്നും ആ രണ്ടു ശക്തികൾ തമ്മിലുണ്ടായപ്പോൾ സഞ്ചരിക്കുന്ന കണ്ണിന്റെ സഞ്ചാരത്തിന്നു് വിവിധസങ്കല്പങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് നമുക്കു് ചുറ്റും കാണപ്പെടുന്നവയും അത്യാത്മീയമായും അത്യാത്മീയമായും മനസ്സു് തന്റെ സകല ചോദ്യങ്ങളും അപ്രകാരം ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സങ്കല്പങ്ങളുടെ പ്രകാശമെന്നു് മനസ്സു് കണ്ടു് വരുന്ന ചിത്രകാഴ്ചയാണു് മറ്റും. അപ്രകാരം ബുദ്ധി ശക്തികൾക്കു് ഇവയെല്ലാം തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ അറിഞ്ഞു് അതിലുള്ള രഹസ്യങ്ങളെ സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കു് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞപണ്ഡിതർ പ്രകൃതിയിലുള്ള വിവിധസങ്കല്പങ്ങളെക്കണ്ടു് അതിൽനിന്നു് അറിയപ്പെടുന്നവയെ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആയുർവ്വേദശാസ്ത്രജ്ഞർ ലോകത്തിലുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളെയും പരിശോധിച്ചിട്ടു് അതിൽനിന്നു് അറിയപ്പെടുന്നവയെ ഉപയോഗിച്ചു് രോഗങ്ങൾ ചികിത്സിക്കുവാൻ പ്രാണികൾക്കു് കഴിവുണ്ടെന്നു് തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു ബുദ്ധിമാന്ദര്യമുള്ളവർക്കുള്ളതല്ല. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സാധാരണക്കാരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളവർ മനോഹരങ്ങളായ സാധാരണക്കാരെ നിർമ്മിച്ചു് അവയുടെ വിവിധചിന്താസങ്കല്പങ്ങളെക്കൊണ്ടു് ചിത്രങ്ങളെക്കണ്ടു് പലവിധ രാഗങ്ങളെയും അതതു രാഗങ്ങളിൽ മനസ്സു് തന്റെ അനുഭവങ്ങളെക്കണ്ടു് അത്യാത്മീയങ്ങളായ വികാരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായ പല ഗാനങ്ങളെയും മുമ്പു് കേൾക്കുന്നു. സഹിതമെന്നു്

തു വിഷയസൂചങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഒരു വിഷയസൂചനാലേപദമാണെന്ന് ചിന്തയെ ഈശ്വരാഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നു തരം സംഗീതരകങ്ങളിലൂടെ ഈ രവിധർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സംഗീതത്തിന് ഇത്ര ഉൽകൃഷ്ടമായ അതിരും പുറമേ സംഗീതത്തിന് ഇങ്ങനെ ഒരു മാധ്യമമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ അനുഭവത്തെപ്പറ്റിയ പലവിധ വിചാരങ്ങളേയും നേർപിടിച്ചെടുക്കുന്നതും അതിന്റെ അടിസ്ഥാനപ്രകാരമുള്ള പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു വാഗ്ഗേയമാണല്ലോ. എന്നാൽ പരമാത്മത്തിൽ നമ്മുടെ ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ പല വിചാരങ്ങളും അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചില ചിന്താവികാരങ്ങളേയും നാനാഭവിമുഖ്യമായതല്ലാതെ അവയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതല്ലാത്തതല്ല. നമ്മുടെ ഭാവങ്ങൾ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതു വിചാരശീലമായതല്ല ഉള്ളവയല്ലാത്തതും അനുഭവസിയായതും സംഗതിയാകുന്നു. ആ വക ശബ്ദങ്ങളിലാണ് നമ്മുടെ വാഗ്ഗേയമാമിരിക്കുന്നതെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനോടുകൂടി നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള വിചാരങ്ങളുടെ ഒരൊരം ഭാഗം പുറത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ സാധ്യമായുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ അങ്ങനെയ്ത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന് ശരിയായ ശബ്ദങ്ങൾ ഒരു മാധ്യമം കാണുന്നതല്ല അതുകൊണ്ടാണ് ചിന്തയും അസാധ്യമായി ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ചില നേർപ്പർ മുഖത്തു പലവിധ സ്പോഷങ്ങളെ പുറപ്പെടുവിക്കുകയും മെകകാലുകളെ കൊണ്ടു പലവിധം ആശ്ചര്യങ്ങളു കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് പരമാത്മത്തിൽ അവർ വാക്കിനു ഗോചരമല്ലാത്ത ചിന്താവികാരങ്ങളെ ആ വക ഉപാധങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയാകുന്നു. നാമത്തിന്റെ സർവ്വപഞ്ചകം നല്ലാത്തതും അറിഞ്ഞിട്ടുപോകും നമ്മുടെ അനുഭവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവിധവൃത്തികളെ ന

മനുഷ്യാലാക്കി ജീവേശ്വരനെക്കൂടെത്തന്നെ അനുഭവിച്ച് മില മോശാ
നാർ കൃതാത്മന്മാരാകിത്തീരുന്നു. എന്തറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ബുദ്ധിയെ
പരിണമിപ്പിച്ചു അതിന്റെ അത്യന്തഫലത്തെ സ്വന്തമാക്കുന്നതാ
ണ് മനുഷ്യനു ബുദ്ധിക്കൊണ്ടുള്ള പരമപ്രയോജനം. അതാണ് സ
കലപ്രാണികളുടേയും പരമപുരുഷാത്മവും. ചുരുക്കത്തിൽ പറയു
ന്നതായാൽ, ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം ശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടെങ്കിൽ, ആ
വക ശാസ്ത്രങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിട്ട് എന്തെല്ലാം കലാവ്യക്തികളാ
ണെങ്കിൽ, ആവക വിദ്യകളുടെ ഫലമായുട്ട് എന്തെല്ലാം അതുത
പദാത്മങ്ങളാണ് മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത് അവയെല്ലാം ദൈവക
ളായ ചെറിയ തവളകളായിരിക്കുന്നതും അവിന്യസകതയോടുകൂടി
യിരിക്കുന്നതായ ബുദ്ധി എന്ന ശക്തിവിശേഷത്തിന്റെ വ്യക്തി
മാത്രമാകുന്നു.

അതിനാൽ, 'ലോകത്തിൽ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയോളം അത്ഭുതകര
മാർദ്ദം ഉൽകൃഷ്ടമായും ദൈവ യാതൊന്നുമില്ല' മനുഷ്യനിൽ അ
നുഭവിക്കേണ്ടതൊക്കെ അത്ഭുതകരമായും ഉൽകൃഷ്ടമായും ഒന്നുമില്ല.
എന്തിനെന്ന ഈ ഉപന്യാസത്തിന്റെ ആദ്യ പ്രസ്താവിക്കിട്ടുള്ള
ആ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്റെ വാക്ക് ഏറ്റവും അത്ഭുതപരമായതാ
ണെന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്ക് ഈപ്പാൾ സ്പഷ്ടമായി ചെിക്കുന്നു
ണ്ട്.

മനുഷ്യന്റെ അനുഭവിക്കേണ്ടതിന് ഇത്രയും മോശമായിരിക്കു
ന്ന ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും അതു ക്രമത്തിൽമാത്രമേ വികാസത്തെ പ്രാ
പിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു ഗിന്തു ചിലൊരു കരപരണാഭാവവണ്മയെ ക്രമേ
ണ വളന്നു ചെറുവാനുൾക്കൽ എപ്പോഴെന്നാണ് പരമപുരുഷന്റെ പ്രാ
പിക്കുന്നത് അപ്പോഴെന്ന അതിന്റെ അനുഭവിക്കേണ്ടതും അതാ
ക ചാമ്പത്തുപോലായിട്ടുള്ള വിവിധസംസ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു ക്രമേ
ണ ചുറ്റി ചുറ്റും അതിന്റെ (അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്റെ) യോഗ്യ
ദാർശനികിൽ അതു പൂർണ്ണവികാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്ന ഇതി ചതു

വാൻ അനുകരണം ബാല്യത്തിൽ തന്നെ അതതു പ്രായത്തെ
 അനുസരിച്ചു നല്ല പാഠ്യ സംസ്കൃതികളെപ്പറ്റി ഉണ്ടെന്നും അതിന്നു
 ഉപദേശം നൽകത്തക്കവിധത്തിൽ പല വിധത്തിലും ശ്രമിച്ചിട്ടു
 ണ്ട് എന്നും എഴുപ്പത്തിൽ നമുക്കു അനുമാനിക്കാവുന്നതാണ് അ
 തപ്പേത 'മൈത്രിപാത്രം' വെളിച്ചാകാലത്ത് എണ്ണിയാറുണ്ടായ
 പേപ്പർ അനുമാനാട്ടു മിട്ടിമിട്ടുണ്ടായി എന്നുള്ള അവസ്ഥ തന്നെ
 അസംസ്കൃതമാകുന്നു. ഇന്നുണ്ടായ ബാലനായിരുന്നവൻ ഇന്നുള്ള വേ
 വാചാവിക എന്നത് എത്രത്തോളം അസംസ്കൃതമോ ഇതും അത്ര
 തോളം അസംസ്കൃതമാകുന്നു. എന്നാൽ 'കരകാലത്തോളം വയസായാ
 മിട്ടിമിട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ ശൈശവത്തിൽ കൂടാണു വള
 ന്നതെന്നു ചൊല്ലുന്നതിൽ പൂർവ്വമായ പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെത്തന്നെ
 അനുകരണവും അതുപോലെ വികാസത്തെ പ്രാപിക്കുകയില്ലാതെ
 പേപ്പർ പിടുന്ന അനുകരണസംസ്കൃതത്തെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിശ
 ട്ടമായിട്ടുണ്ടാണു പ്രമോദത്തിന്നു എന്നൊരു വ്യക്തപക്ഷം ഉപ
 ശ്ലേഷം. സ്ഥലംകൊണ്ടു കൂടാത്തതൊക്കെയെന്നു അതെന്നു സാമാ
 ധാനം പറയാവുന്നതാണ്. ഒരു ബാലനായ വിചക്ഷണനാട്ടുകാ
 രു കൈകൾകൊണ്ടു കീഴിൽ വളർത്തുന്ന അഥവാ മേയ്ക്കുന്ന
 നായ്ക്കന് അനുഗമിക്കുന്നവർക്കു അവൻ നാനാവിധമുള്ള
 അളിൽ പ്രാപിച്ചിട്ടു, അന്യദേശത്തുതന്നെ അയാൾക്കുണ്ടാകുന്നവി
 ധത്തിൽ പല പ്രകാരത്തെ ചൊല്ലിട്ടു, അന്നിമിത്തം പലവിധ രോ
 ഗങ്ങളും പിടിച്ചെടുത്തു, ഒട്ടക്കം മഹാദുഃഖിതനായിത്തീരുകയുണ്ടാ
 വുന്നവർ, അയാൾക്കു പിന്നെ നിശ്ചയമായതായിട്ടു വിശദമായും മഹ
 ത്വമായും അപ്രകാരംതന്നെ അസംസ്കൃതമായ ബുദ്ധിമുട്ടും പ്രായമെന്ന
 ദുഷ്ടബുദ്ധിയായിത്തീരുന്നതാണ് എഴുപ്പം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാ
 യാകുന്നതായിരിക്കണമെന്നുള്ളതൊന്നു നമുക്കും വ്യത്യസ്തങ്ങളല്ലെന്നി
 ല്ല. ഈ സംഗതികളെത്തന്നെ നന്നായിട്ടു സൂക്ഷ്മരേണുന്നതായി അ
 മരണമുണ്ടായവർക്കുണ്ടല്ലോ നമുക്കു പ്രകാരമായ എഴുപ്പം. അ

വധി ശാലകളാടും ഉപശാലകളാടും ഇലകളാടും കായകളാടും കൂട്ടിയ വലിയ ഒരു പൊൽപ്പൂക്കമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള ശക്തി അതിന്റെ അനുസ്മരണമെന്ന ഒരു ജീവിതാനുഭവമുമാണ്. അതു വളരെ കാലംകൊണ്ടു മറ്റൊരു ആ അവസ്ഥയെ പ്രവീക്ഷിക്കുക. വിത്തു മുളച്ചു തയ്യാറായിട്ട് അടുത്തു അതിന്റെ ഇളം പ്രായത്തിൽ പലവിധ ഔഷ്ണരൂപം ചെയ്തിന്റെ ശേഷമേ അത് ഒരു വലിയ പൂക്കമായിത്തീർന്നുവെന്നും പ്രാണികൾക്കു നന്നാ പ്രകാശനം ചെയ്ത പലയുന്നതായി പരിഭവമുള്ളൂ. അതുപോലെത്തന്നെ മനുഷ്യന്റെ അനുഭവജീവിതത്തിൽ, ഈ പ്രേരണയ്ക്കു് ഒരു ആദിമോശത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം, അതേ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വാസനാശൃംഗം ലഭിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവ പ്രകാശിച്ചു പുണ്യവികാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ ആദികാലം മുതൽ അനുഭവജീവിതത്തെ പലപ്രകാരം പൊതിച്ചു വളർത്തേണ്ടതു് പരമജ്ഞാനം. ആത്മജ്ഞാനം ലഭിച്ചുകിടക്കുന്ന വാസനകൾ വികസിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതു് ജ്ഞാനമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ ഗ്രഹണമാകുന്നു. വിഷയഗ്രഹണം തലമുറയ്ക്കു് തന്നെ പരമ്പരപരമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. തന്റെതായ പാഠ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യവകുപ്പു മുതലായ അവസ്ഥകളിൽ അതു പ്രായത്തിന്നു യോഗ്യമായുള്ള വിഷയങ്ങളെ കട്ടികളെ കടന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നതു്, തന്റെതായ പാഠ്യമാകുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള വിഷയഗ്രഹണത്തിൽ കട്ടികൾക്കു സഹനശേഷവും ഉത്സാഹവും വ്യക്തിപരമായും, യാതൊരുപാഠ്യമാകുന്നു (കട്ടികളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ പരിഹരിച്ചു വരുത്തേണം) തന്നെ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നിഷ്പക്ഷമായിട്ടുള്ള ജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതിന്നു കട്ടികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. യാതൊരുപാഠ്യമാകുന്നു (അതുകൊണ്ടും പുണ്യവികാസത്തെ പ്രാപിക്കേണ്ടതും) അവർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനെ പരിഹരിച്ചു കട്ടികൾക്കു പ്രിയപ്പെട്ടതു് അനുഭവമായിട്ടുള്ള

മലയാളം ഭാഷയിൽ എഴുതിയ ഒരു കൃതിയാണ് 'കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇത് 1950-ൽ എഴുതിയതാണ്. ഇത് 'കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഇത് 'കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു.

തട്ടുമായി ഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്തെന്നാൽ, ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകല പശുക്കളിലും മൃഗങ്ങളും ചുരുക്കത്തോളം ആ വക പശുക്കളിൽനിന്നു സ്വത്വപര്യന്തരമുണ്ടാകുമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്നതിൽ സഹജമായുള്ളതാണ്. ആ ജന്തുക്കൾക്കു നാം മേൽക്കടമയ്ക്ക് വലിപ്പമേറിയതാകുന്നു, എന്താൽമൃഗങ്ങൾ അവരുടെ ആലോചനാശക്തി വലുതല്ലെന്നുള്ളത്, എന്താൽമൃഗങ്ങൾ പ്രായശ്ചിത്തം, പ്രവണമോഹം, കർമ്മശക്തി പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്. അവയെ ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിയില്ല, എന്താൽമൃഗങ്ങൾ പ്രകൃതിയിലുള്ള അതിവേഗങ്ങളായ ചിന്താപര്യന്തരങ്ങളും അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് ഗോചരമായും അവയ്ക്കു കഴിയില്ല. ലോകവിശ്വതത്വമായും മാനുഷതത്വങ്ങളായും ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ വളർന്നിട്ടുള്ളവരാകുന്നു.

മേലോ തത്വനാദിശിക്ഷകളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടു മന്ത്രം കട്ടികൾ ഗ്രഹിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ പതംബുക്കിക്കുന്നതല്ല. അവർ അവയെ കൈകൾക്കു കീഴിൽക്കൊണ്ടു, അവയെപ്പറ്റി അവർ പിന്നീട് ആലോചിക്കുന്നതല്ല. അവയെ നല്ലൊരു കൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്ന മിക്ക വിഷയങ്ങളും ഇതിപ്രായശ്ചിത്തം അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിക്കനുരൂപമാവിട്ടുള്ളവയല്ല എന്നുകൂടി അവർക്കു വിനയമുണ്ടാകേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഏതൊരു വിഷയങ്ങളാണ് അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് ഗോചരമായും അനുരൂപമായാവിട്ടു അവയ്ക്കു മനസ്സിലായും ജ്ഞാനം, യാതൊരു വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അവർ അത്യന്താധരതയോടെ വീണ്ടും ചിന്തിക്കുന്നതെന്ന് അവർ അവരുടെ മനസ്സിലുണ്ടാകുന്നതിൽ ഉറപ്പുക്കിക്കുന്നതാണ്. അവയെ അവർ തങ്ങളുടെ ആലോചനാശക്തിക്ക് പരിധിയിൽക്കൊണ്ടു തത്വപര്യന്തരമായി അവയെ ചിന്തിക്കുന്നതിൽ പരാജയപ്പെടുന്നതാണ്. അവർ അവയെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു.

തോൽക്കുമ്പോഴുക എന്നതുകൂടി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളെ നിരന്ധനനായതിൽ ഒന്നാകുന്നു. മറ്റേപ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾ തമ്മിൽ വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ചിലർ തോൽക്കുക, ചിലർ ജയിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള ഭേദമില്ലാത്ത ഒരു വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കലായിത്തീർന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് തന്നെ താൻ അപകടപ്പെട്ടപ്പോൾ വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു പല സാധാരണയായും തീർന്നു. പലപ്പോഴും കടമകൾ പാഞ്ഞു ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കലാകൃതികളുള്ള അനാഥിധ കലാകാരന്മാരെയും പലപ്പോഴും വികസിക്കുന്നതുള്ള മേൽക്കൂർത്തികളിലും കടമകൾ താൻ വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും സാധാരണയായും തീർന്നു. പലപ്പോഴും കടമകൾ പാഞ്ഞു ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കലാകൃതികളുള്ള അനാഥിധ കലാകാരന്മാരെയും പലപ്പോഴും വികസിക്കുന്നതുള്ള മേൽക്കൂർത്തികളിലും കടമകൾ താൻ വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും സാധാരണയായും തീർന്നു. പലപ്പോഴും കടമകൾ പാഞ്ഞു ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കലാകൃതികളുള്ള അനാഥിധ കലാകാരന്മാരെയും പലപ്പോഴും വികസിക്കുന്നതുള്ള മേൽക്കൂർത്തികളിലും കടമകൾ താൻ വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും സാധാരണയായും തീർന്നു. പലപ്പോഴും കടമകൾ പാഞ്ഞു ശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു കലാകൃതികളുള്ള അനാഥിധ കലാകാരന്മാരെയും പലപ്പോഴും വികസിക്കുന്നതുള്ള മേൽക്കൂർത്തികളിലും കടമകൾ താൻ വേർതിരിച്ചുകൊടുക്കുകയും സാധാരണയായും തീർന്നു.

ബിജുരൂപേണ ലഭിച്ചുകിടക്കുന്നതു കാണാവുന്നതാണ്. അതിനെപ്പറ്റി കടന്നുകടന്നു പഠിക്കുകയും അവയെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ഏതുസാധനമാർ തല്പരന്മാരാകുന്നുവോ, എന്തുകൊണ്ട് വലിയ വിഷയങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ചെറുപ്പമായത് വിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിയെ പരിണമിപ്പിക്കുകയും അവയ്ക്കുള്ള അനുസാദാനുഗ്രഹമായ ചില നൂതനങ്ങളെ കണ്ടു നെടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ, അവർക്ക് ലോകത്തിൽ നേട്ടങ്ങൾ അറിവിനെയും മനസ്സാധനത്തെയും കൊടുക്കുന്നതായിട്ടും സഹോദരന്മാരായ ആനന്ദന്മാരെയും കൊടുക്കുന്നതായിട്ടും കാലക്ഷേപം ആയാസമഹിതമായതല്ലെന്നതിന്നു പലവിധ സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നു മറ്റൊരു വായിട്ടും ഏതെങ്കിലും ശാസ്ത്രങ്ങളും കലാവിദ്യകളുമുണ്ടാണെന്ന്, അവയിൽ ചിലതിലെക്കിലും മറെറുവണ്ണം സമ്പാദിച്ചു കേന്ദ്രമാകുന്നതിന്നും നേട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ അറിവിന്റെ ആകത്തുകയൽ തങ്ങളുടെ സമ്പാദ്യമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിന്നു് ഒരനുപേക്ഷയും വ്യതിയാനത്തിന്നു കണ്ടുപിടിപ്പാൻ തക്കവരുന്നതിന്നും എളുപ്പമാകുന്നു എന്നതുകൊണ്ടുമാത്രമല്ല അതിൽ മറ്റൊരു കാര്യമായി കാണുന്ന ഒരു സാഹചര്യമാകുന്നു.

—*—

൧൦- ഇന്ത്യയിലെ ചരിത്രം

—*—

പ്രാചീനകാലം ൧-ാം നൂറ്റാണ്ട് ൧-ാം ലക്ഷത്തിൽ ഇരുപതുലക്ഷം 'ചരിത്രം' എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒരു ലേഖനമെഴുതിയിട്ടുള്ളത് വായനക്കാർക്കു് അറിയേണ്ടല്ലോ. അതിൽ, ചരിത്രമെന്നുവെച്ചാൽ അന്യന്റെയും ചരിത്രത്തിൽ എന്തെല്ലാം വിഷയങ്ങളുണ്ടെന്ന് പ്രതിപാദിക്കേണ്ടതെന്നും അവയുടെ അർത്ഥം ഇന്നുള്ളവയുടെ കലാപരമായതല്ല എന്നുപ്രകാരമാണ് പ്രായാജനകരമായ അഭിപ്രായം നൽകുന്നതെന്നും അവയെപ്പറ്റി നിരൂപിച്ചിട്ടുണ്ട് ഇവിടെ ഇപ്പോൾ 'ഇന്ത്യ

നമുട്ടുകൂടി വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവർ മാർഗ്ഗം തെറ്റാതെ
 കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്നാണ്. അന്ന് 20 സ്കൂൾ
 ക്ലബ്ബ് പുറത്തുനിന്നുവന്നു. ഈ ചെലവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ
 മറ്റൊരു കമ്മിറ്റി ആദ്യത്തെ പരിഹാരമായി. (ആദ്യ
 100 മണിക്കൂറിൽ വായിച്ചാൽ അതിന്റെ അർത്ഥം
 മറ്റൊരു കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നുവന്നു. അതുകൊണ്ട് അ
 ത്തിനെ കണ്ടെത്തി. ഈ ചെലവുകൾ കൂടുതൽ കൂട്ടണം എന്നു
 ഉദ്ദേശിക്കുകയായിരിക്കണം. അതുകൊണ്ട് അതുകൊണ്ട്
 ന. എന്നാൽ കമ്മിറ്റിയിലുള്ള തീരുമാനമില്ല. എന്നാൽ അ
 ത്തിന്റെ അർത്ഥം ഈ ചെലവുകൾ ഒരു കമ്മിറ്റിയിൽനിന്നുവന്നു
 ത്തിനെയാണെന്ന് ആലോചിച്ചിട്ട് ഇവർ 20 സ്കൂൾകമ്മിറ്റി.

മുൻ കാലമുതൽ ഒരു പ്രത്യേക സംഗതിയാണെന്നു വിശ്വ
 രിക്കാൻ പറ്റിയില്ല. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഇടയിൽ ഇപ്പോൾ ഉ
 ള്ള ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തോടെ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ
 ഇപ്പോൾ എല്ലാ പക്ഷവും കൂടി ഈ മാർഗ്ഗം അനുസരിക്കുന്നു. ച
 രിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യത്തോടെ അതിന്റെ ഉള്ളിൽ
 പ്രത്യേകമായ സാക്ഷ്യം അതിന്റെ ഉള്ളിൽ എല്ലാവരും കണ്ടു
 വെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ട്. പക്ഷേ എന്ന് ഇതിന്റെ
 സംഗതിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ട്. അതി
 നെ വരുമ്പോൾ ചിലർ മുൻപറഞ്ഞ പ്രകാരമല്ലാത്ത വരുമ്പോൾ
 തായില്ലല്ലോ. അതിനാൽ ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ ചരിത്രസംഭവമായ
 വിഷയങ്ങളിൽ വരുമ്പോൾ കൂടിയാണ് എന്നതുകൊണ്ടു
 ത്തിനെ. ചരിത്രസംഭവമായ വിഷയങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമല്ല
 ത്തിനെയാണ് സ്വന്തം എന്നായിരിക്കും ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ
 ത്തിനെ സംഗതിയാണെന്ന് ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ

വരുമ്പോൾ വരുമ്പോൾ കൂടിയാണ് ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ
 കൂടിയാണ് ഇതിന്റെ ഉള്ളിൽ ത്തിനെ സംഗതിയാണെന്ന്

അതും മേൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളിൽ ഈ വിവരങ്ങൾ എഴുതുന്നതിനും—ഇതിനെയുള്ള സംഗതികളെപ്പറ്റിയാണു് നാം ചിന്തിക്കേണ്ടതു് അതിനും പുറമേ ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരുകയുള്ള സമുദായ പുരുഷന്മാർ അംഗങ്ങൾ എന്നർത്ഥമുള്ളവരിൽനിന്നു ചില പ്രദേശങ്ങളിലായി പല ഭാഗങ്ങളെ സംസ്ഥാനവും പലവിധ തുച്ഛങ്ങളുള്ള പട്ടണങ്ങളിലിരിക്കുന്ന വിവിധസമുദായങ്ങളുടെ അനേകം സ്ഥിതിയെ മേൽപറഞ്ഞ രീതിയിൽക്കൊണ്ടു വളരെ വിചിത്രമായി കാണുവാൻ ശ്രമിച്ചുവോ എന്നുതന്നെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാണു് അതിന്നു് വേണ്ടുന്ന കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാണു്. ഈ രീതിയിൽ അക്കാലത്തെ സകല കാര്യങ്ങളെയും അറിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ കഴിയും അവയുടെ അടുത്ത കലഹത്തെ ഉള്ളവരുടെ അറിയാത്ത ഇക്കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു അറിയുവാൻ ഉണ്ടാകുന്നു. അതിനെ ക്രമത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ നമുക്കു് മേൽപറഞ്ഞ സമുദായപുരുഷന്മാർ വിനയമായിട്ടും ഉൽക്കണ്ഠയോടെയും കാലതാമസമില്ലാതെയാകുന്നു കാണുവാൻ ശ്രമിക്കണം. ഇതിനെ മേൽപറഞ്ഞവരിൽ ഈ പണ്ഡിതന്മാരുടെയെപ്പറ്റി കേൾക്കിൽ നാം പഠിച്ചു വരുമ്പോൾ ഏതാവുമുതൽക്കുതന്നെ അവസരത്തിൽ എത്തുവാൻ കഴിയും ഇന്നു് നമുക്കു് എന്തു നമുക്കു് അനന്യമായി ഉണ്ടായി ഉണ്ടാകുന്നു. അതേ മാർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു പിന്നീടുണ്ടായ കാര്യങ്ങളും നാം ക്രമത്തിൽ ഓരോ കലഹകളിലായി കണ്ടു് ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയുടെ വരണം അതേ ഇന്നിന്ന കാര്യങ്ങളെ മറ്റൊരാളാണു് കണ്ടു് സംഭവിച്ചതു് എന്തെന്നും സത്യമായി ഉണ്ടാകുന്നതാണു് ഇപ്രകാരം നാം ഇന്ത്യയിൽ അതിനെ പുരുഷന്മാർ കാലമേൽ ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ള സമുദായങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയും അവയുടെ സ്ഥിതിയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നവർ ഉണ്ടാകുന്നവർ

[illegible]

ശാലിമാനം പരിശുദ്ധമാണ് എന്നു കുമ്പിൾ പറഞ്ഞത്. നമുക്കു മേലിലുള്ള ശാലിവുപേട് അപ്രകാരമുള്ള ജീവനായും മറ്റു പരണയും ഏറ്റാവുമാവശ്യമാണ് എന്നതിന്നു യാതൊരു വാദവുമില്ല. ഇന്ത്യാചരിത്രം നിഷ്പന്നിച്ചു പഠിച്ചാലുള്ള ഗുണം ഇന്നതാണ് എന്ന് ഇപ്പോൾ കല്പിച്ചു ഒരു ശരിയോന്നിടയാക്കല്ലോ. ഇതേപോലെ പാഞ്ചാതന്യം ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ പഠിക്കുന്നതിന്നു ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇല്ലെന്നും പറയുന്നു. അപ്പോൾപിന്നെ അതാവേണ്ടതു വഴിയെന്താണ്? എന്ന് ഒരു ചോദ്യത്തിന്നു വകയുണ്ട് അതെന്നുള്ള മാതൃം ഇപ്പോഴും ഇല്ലാതായിട്ടില്ല എന്ന് അതിന്നു സമാധാനം പറയാവുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ, എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ചു കൊണ്ടുപോയിട്ടു ശ്രമിക്കുന്നതായാൽ ചരിത്രത്തിന്നു വിഷയങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കുവാൻ ഇപ്പോഴും കഴിയുന്നതാണ്. അന്യരാജ്യക്കാരായ അനേകം മഹാജാക്കന്മാരെന്ന ഇന്ത്യാക്കാരിൽ അന്നു പല മഹാജാക്കും ഇപ്പോൾ ഈ വിഷയത്തിൽ വളരെ ശ്രദ്ധ വെക്കുന്നു. ഇന്ത്യാഗവർണ്മെന്റതന്നെ ഈ കാര്യത്തിൽ അതിയായ ചെലവെടുത്തുണ്ട് അവർ ഇന്ത്യാ ചരിത്രസംബന്ധമായ പ്ലവകങ്ങളെ എഴുതുന്നവർമാണ് സ്വന്തമാക്കുന്നതെന്നും അപായ കാലം സമയം എത്തിയെന്നതാണ് പ്രമാണമുള്ള പാൽ ശ്രമിക്കുന്നതെന്നും മാത്രമുള്ള ഈ ചേലവനത്തിന്റെ പ്രധാനശാഖകളായി ഭവിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെ ഇതിലേക്കു പ്രസ്താവിക്കാം.

മഹാചരിത്രസമഗ്രീകൾ

(ഇന്ത്യ)

ഇന്ത്യാചരിത്രസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെ സ്വന്തമാക്കിയ ചെ മാതൃക്കളെപ്പോലാണ് ഈ സമഗ്രീകൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളത്.

[illegible]

2. നമ്മുടെ പ്രാദേശങ്ങളിൽ പല ഭിക്ഷകളിലായി തീർന്നുപോയതും അല്ലാത്തതും കടക്കുന്ന ചേൽക്കാട്ടുകൾ, ബുദ്ധമതത്തിന് ഉൽപ്പന്നം വന്ന കാലത്ത് പല മറ്റാവശ്യമായും പല സംവിധാനങ്ങളുമായും

[illegible]

4. ജനീയമായ വെട്ടിപ്പുള്ളി നായാടിയ ശില്പാവലകർക്കു കരുക്കുമാ
ലങ്ങളിൽ വൃദ്ധിക്കായങ്ങൾ ഏകദേശമായ ഭക്ഷണമിട്ടുണ്ടെന്നറിയാം.
5. 1970 മുൻ കാലയളവിലും മറ്റേ കാലയളവിലുമായ വെട്ടിപ്പുള്ളി കൃ
ത്യമെടുത്തതിനോടനുബന്ധിച്ച് നഗരം അവയ്ക്കുള്ള പ്ലാസ്റ്റിക്
ബാഗ് വരെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു. ഇററലി, ഗ്രീസ്, ഹെൽ, എസ്. 600
ജു.ങ്ങളിൽ കണ്ടുവന്നവയെല്ലാം കൃത്യമായ ശില്പാവലകർക്കും പ്രസ്തു
തവെട്ടിപ്പുള്ളി ശില്പാവലകർക്കും തമ്മിൽ എന്തൊരു സംബന്ധമുണ്ടെ
ന്നു എന്തും ഇതുവരെ ശ്രദ്ധയോടെ സാധാരണ ഈ വിഷയത്തിൽ ഇ
വർക്കുണ്ടാകാത്തതോടുകൂടിയുള്ളതെന്നും, അവകൾക്കെന്നു ഇവ
രുടെ സാധാരണ കൃത്യമായ ഭക്ഷണമിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റുമുള്ള
സംഗതകാര്യവും അവർ മുഴിഞ്ഞു വെക്കുകയാണെന്നു. ഇപ്രകാരം
നിരൂപണമാക്കി പരിശോധിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള സംഗതികളെ
മുൻ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പ്രകാരമെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രസ്തു
തവെട്ടിപ്പുള്ളി പ്രസ്തുതവെട്ടിപ്പുള്ളിയെ മെട്രസ്സു.

[illegible]

[illegible][illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

5. സന്യതയായിട്ടുള്ള ഗുണമാശുവിടെയും 1 ചന്ദ്ര
 കൾ, പേരംഗങ്ങൾ, ബ്രഹ്മണങ്ങൾ, തുടങ്ങിയവയും എന്നി
 ഞിന്നുള്ള ഒരു പരികടയെ ഗുണങ്ങളുടെ സമൂഹം, 2) വിവിധ
 ലക്ഷണമുള്ള പ്രതിപാദിക്കുന്ന സൂക്തിഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സമൂഹം, 3) ഉ
 ത്തിയസംഗ്രഹഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സമൂഹം, (4) ജ്യോതിഷം, തൈ
 ര്യം, തക്കം, വ്രാതകരണം, പദ്ധതികൾ, സമുപാധം, ഗോ, കന്യാ, പ
 നീ, ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ കാണുന്ന ചെറിയ ഗ്രന്ഥസമൂഹം, 5) താ
 വജ്ജാ ചുവക്കു കാലനാടകാലകാരങ്ങൾ, സഹിതം, ഉത്തരസൂക്തി
 ലക്ഷണമുള്ള കൾ, തദ്യശസ്ത്രം മുതലായവയിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുള്ള
 ഗ്രന്ഥസമൂഹങ്ങൾ—ഇവയെ സന്യതയായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങ
 ളെ പല സമൂഹങ്ങളായി വിഭജിക്കുന്നതാണ്. ഉപരൽ 27
 യോ എന്നത്തിലും അസംഖ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വഹിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതാ
 യി അറിയുന്നതാണ്. രണ്ടാം ഭാഗമുള്ള പദ്യങ്ങൾ സംഭാഷണങ്ങൾക്കു
 മുമ്പ് താലക്കുണ്ടാകാൻ എന്നു പേരായ പ്രസിദ്ധ യോഗശാസ്ത്രം ഇന്ത്യ
 യെ ആശ്രയിച്ചു കല്പനയ്ക്ക് അദ്ദേഹം ഇവിടേനിന്ന് അന്നു പദ്യഗ്ര
 ന്ഥങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി ആദ്യ കലിൽ 'താലക്കുന്ന് പ്രിയ' എ
 ന്ന ഗാനത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചതായും പിന്നീട് അനവധി കാലം കഴി
 ഞ്ഞതിന് ശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങളുടെ ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടതായും
 അതിന്നിപ്പിറ്റേതോട്ടുള്ള ആ പക ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും അവർ ചട്ടപ്പോ
 ടിച്ചതായുള്ള കലകൾ ഇതാദ്യമേയ്ക്കുണ്ടാകാൻ ചരിത്രഗ്രന്ഥ
 ങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഉദ്ദേശം നാനൂറായിട്ടുള്ളതായും വർണ്ണനകൾ
 മുമ്പേയ്ക്കൽ ഓരോ കാലങ്ങളിലായി പാതി, ചതുര, പരശ്വത്സ്
 ഇംഗ്ലീഷ് എന്നീ യുദ്ധാഭയാശീരമാർ ഇന്ത്യയ്ക്കേയ്ക്ക് ആദ്യം ക
 മ്യവദത്തിനായ് വരുകയും പിന്നീട് ശുദ്ധണ ഓരോ രാജ്യങ്ങളെ
 യായി കയ്യടക്കുകയും അദ്ദേഹങ്ങളെ പലവിധത്തിലുള്ള നന്ദ
 ങ്ങൾ അധികവിടെ വരുത്തിക്കൂട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിലും അവർ
 പ്രധാനമായ് പരശ്വത്സ്കാൽ ഇംഗ്ലീഷ്കാൽ അകത്തു

തീച്ചനാക്ഷസ്വാമി യുഗോപാധ്യായസ്വാമിനാഥർ ഇത്രയും ഉപദേശം സഹായിച്ചതായ ഇദ്ദേഹത്തെ കാണാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ആദ്യം തന്നെയാണ് എന്ന് തോന്നിപ്പോകുന്നു. അത്ര അനുഭവപ്പെട്ടതിനാൽ അദ്ദേഹം ആ വിഷയത്തെ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളത്. ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സഹജപരമായിട്ടുള്ള സ്വഭാവത്തോടനുസരിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളിൽ അതിനെപ്പറ്റി ഒരു പ്രത്യേകമെന്തെന്നു വേണ്ട. ചതുർത്ഥനാണ്.

[illegible]

இந்தக் கையாணிப் புவியியல் அறிவு வளம் உருவாகியிருக்கிறது. இதைப் பயன்படுத்திப் புவியியல் வரைபடம் தீர்மானிப்பதற்கு உபயோகப்படுகிறது. இதைப் பயன்படுத்திப் புவியியல் வரைபடம் தீர்மானிப்பதற்கு உபயோகப்படுகிறது.

നീട്ടുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും അപരമാർഗ്ഗത്തിലും അനൗപദ്രവിച്ച് ഇരുമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ സഹായം ഇന്ത്യയോട് ഏതുതരം ഉദ്ദേശ്യം ഉണ്ടെന്നും അതുപോലെത്തന്നെ ഇന്ത്യയോട് ഇന്ത്യയോട് ആവക വിഷയങ്ങളിൽ ഇന്ത്യയോട് സഹായകരമായുള്ളതായിട്ടുണ്ടെന്നും മറ്റുള്ള പല സംഗതികളെ ആവക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അപരകളിലിടുന്നു.

പാലി എന്ന പ്രാകൃതാക്ഷരീകരണത്തിൽ ബുദ്ധമതസംഗ്രഹത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും ബുദ്ധമതത്തിലുള്ള ആചാര്യന്മാരുടെ ശാസ്ത്രവിഷയമായിട്ടുള്ള ആചാര്യ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, പിന്നെ, ദക്ഷിണേഷ്യയിലുള്ള തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കണ്ണടകം, മലയാളം എന്നുള്ള ഭാഷാപദങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളും ചരിത്രവിഷയമായ മിക്കതന്നെ പല വിധത്തിലും സഹായമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ, ബുദ്ധമതത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഹിന്ദുക്കളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളോടും ഈ കാലത്തിൽ അധികം സംബന്ധിച്ചത് എന്നാണ് പരമ്പരാഗതമായി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

6. ഭാരതശാസ്ത്രസംഗ്രഹം. ഗ്രീക്കു, മതീൻ മുതലായ അറബി, തുടങ്ങിയ പ്രധാനകൃതികളുടെ വിശദീകരണവും അറബിയിൽ തന്നെ നില്ക്കുന്ന ചില ഏകദേശ ഭാഷകളിൽ സാമാന്യവ്യക്തിയും സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ഡിതന്മാരാണ് ഈ ശാസ്ത്രത്തിന് അധികാരികൾ. അവർ വിവിധഭാഷകളിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രാഥമികവിവരങ്ങളും രൂപരേഖകളും പരിശോധിച്ചിട്ട് ആവക അധികർ ഭാരതത്തിനുള്ള സംബന്ധത്തെ കാണുന്നു. അവയിൽ ചില ഭാഷകൾ തമ്മിൽ ചില അധികം അടുപ്പമുള്ളതായി കാണുന്നു. ഇതിൽ നിന്ന് അവയെ ഉപയോഗിച്ചു വന്ന ഭാഷകൾക്ക് അനൗപദ്രവിച്ച് പണ്ഡിതന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഏകദേശ മനസ്സിലാക്കുവാൻ അവർ അപരമാർഗ്ഗം വരുന്നു. ഇതിനെത്തുടർന്ന് അറബി കണ്ടു

പിടിക്കുന്നതിന്നു ശ്രമമെടുത്തു. മുമ്പുപറഞ്ഞ പണ്ഡിതവർഗ്ഗങ്ങൾക്കു മുന്നാണിത് പ്രകൃത വിഷയത്തിലേക്കു സഹായമായി ചർച്ചയെന്നു.

7. **വിവിവർത്തനം**—ഇതും കുറച്ചു കാലത്തിനിടയ്ക്ക് ഒരു ശാസ്ത്രമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. പല ജ.തി. അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കു മുമ്പ് പതി, അവയുടെ ആകൃതിവിശേഷങ്ങൾ, അവയ്ക്കു കാലാനുസരിച്ച് വന്നിട്ടുള്ള രൂപഭേദങ്ങൾ മുതലായ സംഗതികളാണ് അതിലെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ചരിത്രസംസ്ഥാപനമായ അനന്തരപിതാക്കൾക്കു ഈ ശാസ്ത്രംകൊണ്ടും വെളിപ്പെട്ടുവന്നുണ്ട്.

8. **അനുകൂലമായി ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുവാൻ**—മുമ്പു കാലങ്ങളിലായി ഇന്ത്യയ്ക്ക് വന്നു പല ദിക്കിലും സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ ശേഷം തന്മൂലകാലങ്ങളിൽ അവസരമുണ്ടായപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ ഓരോ രാജ്യങ്ങളെയും തന്നിവിധസികളെയും രാജ്യഭരണസമ്പ്രദായങ്ങളെയും ജനങ്ങളുടെ ആചാരവിശേഷങ്ങളെയും ഗോത്രകുടുംബവികാസങ്ങളെയും വിവരമായി വെളിപ്പെടുത്തുകയ്ക്കു ശ്രമങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ട്. അവയുടെ ഓട്ടോ പ്രകൃതവിഷയത്തിലേക്കു മാറ്റം വരുത്തുകയുണ്ടായു. യവനവിഭാഗമായ ഗോപ്യനീസ്സ്, ചീനരാജ്യത്തെ പണ്ഡിതന്മാരായ ഫോയിയാൻ, ഹുയൻസൻ എന്നിവർ, യോജിക്കാത്ത പ്ലിനി എന്ന രചാൻ, കലിപ്പസ് എന്ന ഭൂമിശാസ്ത്രഗ്രന്ഥകർത്താവു എഴുതിട്ടുള്ള ആൾ, മസൽക്കർകാണായ ആൽ ബുനാ എന്ന വിദഗ്ദ്ധൻ എന്നിങ്ങിനെ ഇന്ത്യഭൂമിയെക്കുറിച്ചുള്ള അനുഭവ വിവരങ്ങൾ പല കാലങ്ങളിലായി ഇന്ത്യയെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിട്ടുണ്ട്. ആ വകക്കാരെക്കൂടി ഇടയിൽ ചരിത്രമെഴുതുക എന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നതിനാലും, അവർ വെളിപ്പെടുത്തിയതെല്ലാം അവയുടെ പ്രത്യേകമായിട്ടുണ്ടാവുമുള്ള സംഗതികളാകയാലും അവയുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്ത്യാചരിത്രവിഷയത്തിൽ വിശദസ്ഥാനം അർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രകാരന്മാർ ഗണിച്ചിട്ടുള്ളത്, എന്നതെന്ന

തദ്ദേശ ജനതയിൽ പുരാതന കാലങ്ങളിലെ ഓരോ സംഭവങ്ങളുടെ കാര്യം നിസ്തുതിക്കുന്നതിന് അവയെയാണ് ഇന്ത്യചരിത്രകാരന്മാർ പ്രാചീനമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് അവർ മനോരമയിലുള്ള കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നതെന്നു ചരിത്രസംഭവങ്ങളുടെ കാലങ്ങളെ സമാധിപ്പിച്ച് ഇത്.

மா. கெயாத்தாதினல் அறிஞர்மகாசூக் கல்.

വിന്തുക്കൾക്കു ചരിത്രമഴയുന്നതിനുള്ള വാസന വളരെ കുറവാണ് എന്ന സംഗതിയെപ്പറ്റി “ഇന്ത്യാചരിത്രം” എന്ന പേരിൽ ഒരു പാഠ്യപുസ്തകം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രകൃതികളുടെ സംഗ്രഹം “ഇന്ത്യൻ ചരിത്രം” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രകൃതികളുടെ സംഗ്രഹം “ഇന്ത്യൻ ചരിത്രം” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ചരിത്രകൃതികളുടെ സംഗ്രഹം “ഇന്ത്യൻ ചരിത്രം” എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

* Imperial Gazetteer of India: The Indian Empire
Vol. II, 2. பழையகல்விப் பள்ளிகளையும் அம் இரண்டாம்-தரத்தையும்.

രഞ്ജിതജനാധിപത്യം വന്നതോ കേട്ടിട്ടുണ്ട്" എന്നല്ലാതെ അവിടുന്ന് ഉണ്ടാകുന്ന കഥ തീർന്നതല്ല. ഇതിനെയാണ് നമ്മുടെ ഇടയിൽ കഴിഞ്ഞുപോയത് എന്നാൽ എല്ലാ മഹത്വം കേൾക്കുന്നവരും, പ്രത്യേകിച്ചും അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെപ്പറ്റിയ അറിവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് എന്താവാൻ വേണ്ടത് എന്ന് ഇതിനുമുമ്പ് ചേർത്തിട്ടുള്ള 'ചരിത്രം' എന്നും, 'ഇന്ത്യചരിത്രം' എന്നും, തലയാകും ചെയ്യുകയാണ് എഴുതിട്ടുള്ള രണ്ടു ലേഖനങ്ങളിൽനിന്നു സിദ്ധമാകുന്നതിനാൽ അതിനെ വീണ്ടും സഹിക്കുവാൻ ഇവിടെ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. ലേഖന രാജ്യത്തിന്റേയും തനിവായിരിക്കുകയും ശ്രമത്തിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിത്വം നാം അറിയും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന സിദ്ധമായ സാഹിത്യത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൈകൾ കയ്യാക്കുന്നതാണ് ലേഖനങ്ങളിലെ ചരിത്രത്തിന്റേയും സാമൂഹികത എഴുതുന്നവർക്കു നാം, ചെവിയിൽ നമ്മുടെ സഹിതത്തിലുള്ളവ എഴുതുന്നവർക്കു നാം, അന്യരായവരുടെ അടുക്കൽനിന്നു സമ്പാദിക്കേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്തല്ലോ, അവരുടെയും സമ്പാദിക്കേണ്ട രാജ്യങ്ങൾ എഴുതുന്നവർക്ക് എഴുതിക്കൊടുക്കേണ്ട സാഹിത്യകൃതിയാണ് ഈ ലേഖനങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി പ്രതിപാദിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത്.

കേരള ചരിത്രത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന സാമൂഹികത അകത്തുള്ളവ എന്നും, പുറത്തുള്ളവ എന്നും സാമൂഹികത രണ്ടായി വിഭജിക്കാം. ലോകത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കത്തക്കവയെല്ലാം അകത്തുള്ള സാമൂഹികതകൾ. ചാണ്ടിരാജ്യം, ചോളരാജ്യം, കൊളൊന്റാജ്യം, എന്ന് അവർ കരുതിയും പണ്ടു ലോകരാജ്യമായി വളരെ സംഭവസമൃദ്ധപ്പെട്ട കിരണങ്ങൾ നൽകാൻ ആവുക രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കിട്ടാവുന്നവയായും അകത്തുള്ള സാമൂഹികതയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കാവുന്നതാണ് പുറംതന്നെകാലം മുതൽക്കു ഓരോ കാലങ്ങളിൽ ലോകരാജ്യങ്ങളിലേക്കു കയ്യെ

[illegible]

യിരിക്കുന്നതും, ചുമട്ടുമുഖയാണങ്കിലും തൊമ്മൻ തൊഴുത്തു നീക്കിത്തന്നു. ക്രമേണ മാഞ്ഞുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവയുമായ അകത്തുള്ള സാമഗ്രികളെ കണ്ടിറങ്ങിയതിലും എട്ടുതള പ്രായാഗിക്കുന്നില്ല. അവയെ സുവദമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും അവയുടെ അതും ശരിയായിട്ടു മാനുഷിലാണെന്നതിനും കാലത്തെ അനുസരിച്ച് അവയെ വേണ്ടപോലെ ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും മലയാളികളായ നമുക്കുപോരതെ ഇതനുഭവീയനായായ ചരിത്രകാരന്മാർ കർഷിച്ചും വേണ്ടപോലെ സൂചിക്കുന്നതല്ല. അതിനാൽ ആ ഭാരം നോക്കുന്ന ഏർക്കണതാകുന്നു. ആ വക സാമഗ്രികൾ എന്തെല്ലാമാണെന്നു താഴെ വിവരിക്കാം.

“ഇന്ത്യാചരിത്രസാമഗ്രികൾ” എന്ന ലേഖനത്തിൽ വിവരമിവിധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനെ അനുസരിച്ചുവന്നതാണ് ഇവിടെയും വിവരങ്ങളെ വിഭജിച്ചിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും ദേശഭേദത്തെ അനുസരിച്ചു വേണ്ടതായ ചില ഭേദഗതികൾ വരുത്തിട്ടുണ്ട്.

I ലിപിതങ്ങൾ—

(1) ശിലാ ശൈലങ്ങൾ; ജന്മസൂചകമായിട്ടു മറ്റൊരു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്തംഭങ്ങൾ; അപ്പുറ ചില പഴയ ക്രിസ്ത്യാനി പള്ളികളിലുള്ള കുരിയുകൾ പീഠങ്ങൾ മുതലായവ; മുസൽമാൻ പള്ളികൾ എന്നിവയിനേൽ കൊത്തിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ; പാറ കഴിച്ചുണ്ടാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗുഹകളും ശൈലങ്ങളും അവയിൽ കടന്നു വെട്ടുന്ന ചില വിഗ്രഹങ്ങൾ; മുനിയറകൾ; (2) ചെറു മുതലായ ലോഹങ്ങളിൽ കൊത്തിട്ടുള്ള എഴുത്തുകൾ; (3) താമരക്കൊണ്ടെയും പ്രദികടംഗങ്ങളായും ആവൃതമായ നമ്പൂരിയങ്ങളെയും വാഹാലികൾ; അവരുടെ കൈവശമുള്ള ഗ്രന്ഥപരികൾ; ശൈലങ്ങളിലുള്ള ഗ്രന്ഥപരികൾ; ക്രിസ്ത്യാനികൾ മുതലായ ഇതര മതസ്ഥന്മാരുടെ ചില കുടുംബങ്ങളിലും അവരുടെ പള്ളികളിലും സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥപരി മുതലായ രിക്കട്ടുകൾ; സന്യാസി

മാണിക്യത്തിൽ പല ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു—ഇവയെല്ലാം ഇവിടെ വിവരിക്കാൻ ഉൾപ്പെടുത്താനാകുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ പ്രധാനമായും രണ്ടു വിധം ചരിത്രങ്ങളിലും പ്രധാനമായും രണ്ടു വിധം ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നു. മലയാളത്തിൽ ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. ചരിത്രങ്ങളിലും മലയാളത്തിൽ ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്.

* മേൽ പറഞ്ഞ ഇവയിൽ പല ചരിത്രങ്ങളിലും മലയാളത്തിൽ പല ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്. ചരിത്രങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രശ്നം വ്യക്തമാക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതാണ്.

[illegible]

ശിഖാഭിമാനങ്ങൾ മെ യാളുന്നതിനെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൃതികൾ
 ചെയ്യുന്നതിലും ശിഖാഭിമാനങ്ങൾ കാനോണായത് നാം നോക്കേണ്ട
 ഒരു കാര്യം ആകുന്നു. ഇതിനുള്ള കാരണം എന്തെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.
 അതിനുള്ള കാരണം എന്തെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

[illegible][illegible][illegible]

തി അതിൽ സ്വയംകളായിട്ട് അന്യരും അജ്ഞാതരും ചേർന്നു കൂടെ കാണുന്ന കൂട്ടത്തിൽ പാപം, ദുഷ്ടത, പ്രശ്നങ്ങളും ഇവയുടെ പ്രാപ്തിയും കാണുന്നതാണ്. അതിനാൽ കാലം ഒരുകൂട്ടം 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible]

നാം കണ്ടുകിട്ടിയുള്ളി വായനാവാണു്. ഏതൊരു ജാതിക്കാരും വേദം വായിക്കുന്നതിന്നു് വിജ്ഞാനം കൈവരുവാൻ വേണ്ടുന്ന

தேர்தல் மாதம் 28 ஆகியதில் தேர்தல் நடந்தது. 7) காவிரி ஆறு
மேல் பரம்பரை நதி, பரம்பரை நதிக்கு காவிரி ஆறு மீது 1000 அடிகள்

81 മുഴുവനും - ഇതു കമിഷനായ് നൽകപ്പെടാമെന്നും 9 വി
ഭാഗങ്ങളായി - സൂ, നാണു, ഖജാൻക എന്നീ പ്രദേശത്തുവന്ന
കുടുംബങ്ങൾ (10) പുനഃ - ഇത് തുടങ്ങിയ പൗരജനങ്ങളെ
കാലാതാപം കടത്തുവാൻ (11) മുഴുവനും - മുഴുവൻ ചീരമാ
യൻ പട്ടണം (12, പട്ടണത്തിൽ - പട്ടണ പരിധയകൾ എന്നും 12
വെറും - ഇതു കളിപ്പാടുകളായവയായി; പലപ്പോഴും കലാപം,
സംഘർഷം മേലോ, നിരന്തരം എന്നീ രംഗങ്ങളിൽ ഉൾ
പ്പെട്ടു; നാണം - ഇതു രണ്ടു 'പ്രദേശങ്ങളായതുകൊണ്ട്; രണ്ടു വെറും -
1 പ്രദേശം - കലാപത്തിൽ പെട്ടു ഇതിന്നു നൽകേണ്ടതിന്നു

* “ദേശം — ഇവിടെ അസംസ്കൃത ഭാഷയിൽ എഴുതി
കാണുകയുണ്ടായി. മലയാള ഭാഷയിൽ എഴുതിയ കവി
മുട്ടിയതായതാണ് കണ്ടെത്തലായത്. “മലയാള സാഹിത്യത്തിന്റെ
ഒന്നാമത്തെ കൂലിമോടകമെന്നു മറ്റേ സംസ്കൃതജ്ഞനായ കളിമുട്ട
നാമകത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ വളരെമേൽത്തന്നെ ഉത്
കൃഷ്ടമായ നാട്ടുകാർ എഴുതിയ കവിതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിൽ
തന്നെ അക്കാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകാരം
ഇവർക്കു മുമ്പായിട്ടുള്ളവർക്കു മേൽത്തന്നെ ഉത്കൃഷ്ടമായ
കവിതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. —

അഗസ്റ്റ് മുൻ വർഷ നാണയ	..	8
താഴെ നൽകിയ അഗസ്റ്റ് മുൻ വർഷ		3
മെട്രിക് സിസ്റ്റത്തിലെ		28
കാലം ലഭിച്ചതാണ്	..	2
പ്രാദേശികമായി		16
നിയമിച്ചതാണ്	..	16
ആകെ	..	73

(സ്വ.പ്രമീലനം) **ചിത്രം**)

[illegible]

സ്വാസ്ഥ്യം, ജ്ഞാനം, സമൃദ്ധിയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവും മറ്റും ഉണ്ടാകട്ടെ. ഇവയെല്ലാം കൈമാറ്റം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്നവർക്ക് മാത്രമേ ഈ പ്രയോജനം ഉണ്ടാകൂ.

കൂട്ടിച്ചേർത്തു. നതിനാൽ അതിനാലുണ്ടായ ശത്രുക്കളുടെ
 വളർച്ചയും നികത്താനും അത്ഭുതമായിത്തന്നെ നശിച്ചുപോയിരിക്കു
 ന്നു. അതിനാൽ ഇതിനുള്ള വളരെ കാര്യങ്ങളേ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു.
 അതിനാൽ ആ പക്ഷപ്രദശക്തികളെ കിട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടു എന്ന് ചേർ
 ത്തു് അടുത്ത കൂട്ടി കിട്ടുന്ന കഷ്ടത സംഭവമാണ്, എങ്കിലും മറി
 ത്രാപിക്കുമായിട്ടുണ്ടെന്നും സൂചനകളെ കൊടുക്കുന്നതും തന്റെ നാശ
 മാത്രമാണെന്നും സൂചനകളെ കൊടുക്കുന്നതും പക്ഷപ്രദശക്തികളെ
 കിട്ടാനായിത്തന്നെ വായില്ല. ഇത് അതിനായിത്തന്നെ വളരെ
 കാര്യങ്ങളെ കണ്ടുകൊണ്ടു നോക്കുന്നതും അതിനായിത്തന്നെ
 പ്രവൃത്തിയാകുന്നു. അതിനാൽ ഈ ഒരു എഴുത്തുകാരൻ ചരിത്രസാമ
 ഗ്രികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തുപോയിട്ടുണ്ട്. ചരിത്രസാമഗ്രികൾ
 ന്നവർ അതിനായിത്തന്നെ ഗവർണ്ണമെന്റുടെ സഹായത്തോടെ കിട്ടി
 പാടുന്ന പ്രദേശങ്ങളെ ഇത് ലഭിക്കും നശിക്കുന്നതും സൂചിപ്പിക്കുക
 ത്ത് എഴുതുകയുണ്ടാകുന്നു.

9. മേൽപ്പറഞ്ഞതിൽ വിവിധ പ്രദേശങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാ
 ക്കെടുത്തുപോയിട്ടുള്ള വിവിധശക്തികളെക്കുറിച്ചു ചരിത്രസാമഗ്രികളും
 ക. അപ്രകാരമുള്ള വ്യാപാരവിശദീകരണങ്ങളെക്കുറിച്ചും മേൽപ്പറഞ്ഞി
 രാണ്. അവയോടൊത്തു പൂർവ്വകാലകൃതികൾ എഴുതുന്നതാണ്. ഏതെ
 നെ ശോചനീയമായ പക്ഷമായി വളർത്തുന്നത് ഇപ്പോഴത്തെ അവ
 സ്ഥായ പ്രാവിശ്യം എന്നായിരിക്കും.

10. മേൽപ്പറഞ്ഞിടത്തും കിട്ടുന്നതെല്ലാംതന്നെ നോക്കു
 ന്നതെല്ലാംതന്നെ പേരുകൊണ്ട് ചരിത്രസാമഗ്രികളായിരിക്കും. ഈ വിവരങ്ങളെ
 നോക്കുന്നതാണ് എഴുതുന്നതാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞിടത്തും ചരിത്ര
 കൃതികൾ എന്നതിലേക്കു ചിട്ടയായ പല ഉദാഹരണങ്ങൾ
 എഴുതുകയുണ്ടാകും. 'കണ്ടുപിടിക്കുക' എന്നത് ഭൂപ്രയാണാ
 ളുള്ള ഒരു കടലിന്റെ പേരായിരുന്നു. അതിനാൽ പക്ഷപ്രദ
 ശക്തികൾ 'കണ്ടുപിടിക്കുക' എന്നാണ് അതിനായിട്ടു പറയുക.

സമ്പ്രദായമുണ്ട്. അതിനെത്തുടർച്ചയായിട്ടുള്ള അപര പര
പ്രാഴ്ച ആ സംഭവത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. കലാകൃതികൾ
എന്നു പൊതുവെപ്പറ്റുന്ന ഒരു പക്ഷെ ചക്രങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

* ഒരു സംഭവത്തിന്റെ കലിദാസസംഗ്രഹത്തിൽ പരാമർശം
എഴുതിയതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് എന്നതിനുപ്രാഥമ്യം ഉണ്ടാകും
ഒരു ശ്ലോകം അദ്ദേഹം രചിക്കുന്നു:—

- 1 മഞ്ജാനാസനം സമ്പന്നം കലിദാസസംഗ്രഹം
- 2 പാണ്ഡിത്യം ഉത്തമമാകാൻ ഗാർഹത്യം പരമം.

1 കലിദാസം—മഞ്ജാനാസനം സമ്പന്നം കലിദാസം ഇ
ടത്തിൽ നമ്മുടെ 1770065 ദിവസമായി എന്നാൽ, 2. പ്രപഞ്ച
ഇത്രയും നമ്മുടെ (ഇത് അക്കാലത്തെ പ്രപഞ്ചം) 2. വാക്യാ—ഒരു
മൊഴി നാൾ. ഈ മൂന്നു വാക്യങ്ങളും കൂടി ക്രിയയെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ്
തന്നെ തിരുത്തുക, ആദ്യം, തിരിച്ചറിയുക, നമ്മുടെ എന്തിനെയും കണ്ടു നോക്കി
എന്ന് ഒരു പക്ഷെ പൂർവ്വം ഈ ശ്ലോകത്തിൽ കാണാം. അന്നത്തെ സംഭവ
വഴിയിൽ സാക്ഷ്യം വ്യക്തമാകുന്നു. ഈ വിവരങ്ങളെ കാര്യം
നാസമ്പ്രദായം മെന്തെങ്കിലും കാര്യങ്ങൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുള്ളതായി
കാണുന്നു. ഈ സമ്പ്രദായത്തിൽ കാര്യകൂടി മറ്റും ഇത്തരത്തിൽ
പരിശോധിക്കുക ഒരു സംഭവത്തിന്റെ കാര്യം നമ്മുടെ അറിവിനെ പരി
പര്യക്ഷണം ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. സാധാരണയായി ഒരു വാക്യ
കൾക്കു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഗണിക്കുമ്പോൾ വലുത്തുവരുത്തുന്നതിന്
ഇടയൊരു വാക്യങ്ങളും ഉദാഹരണം—‘മുഹൂർത്തം സമം’ എ
ന്നതു ശകാബ്ദം 1624 എന്നതിനെ കാണിക്കുകയും. ഇവിടെ
കൃഷ്ണ (=കൃഷ്ണം, 1; സര (=അപ്രസരം) 6; മഹാ=3; ഇത് മൂന്നു
മഹത്തായ കാർത്തിക നക്ഷത്രത്തിന്റെ ദിവസമാണ്; മുഹൂർത്തം
കൃഷ്ണം=4. അക്കങ്ങളെ കാണുന്ന വാക്യകൾ സാധാരണയായി

[illegible][illegible][illegible]

തിരുക്കുളം വൃദ്ധനായായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും പണ്ടു പരമേശ്വരൻ കൂലാൻ കൊന്നതിന്നുശേഷം മേന്മയുണ്ടെന്നും മേന്മയില്ലാത്തതാണെന്നും അദ്ദേഹം ആ ചർച്ചയാധിക്യം നിമിത്തം കൂന്ന കറുത്തു ചെറുപ്പമായിത്തീർന്നിരുന്നു എന്നും മറ്റും കൊണ്ടു വീണ്ടു തുടങ്ങിയതിനാൽ ചെറുപ്പക്കാർ ആ ചക വൃദ്ധനാണു വിളിച്ചു നോക്കുന്നു കഷ്ടമായി. - അങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു വക മൺചരകളിൽ - ഇവയ്ക്കു പത്തുവർത്തനം. ഈ കഥയിൽ പിന്നെ വേക്കർ ഏതാണെന്ന് എഴുതിയതാണെന്ന് ഒരു കഥയെ അനുസരിച്ചു ഇടയിൽ ശബരേറ്റിയിരിക്കുക എന്ന നമ്പ്രാളായതുകൊണ്ടുനില്ക്കു. പിന്നീട് ആ ഏറ്റവും വെളിച്ചമായി. എന്നും പഴയ നമ്പ്രാളായം തന്റെ നീക്കം പഴയ

ഇതുകൊണ്ടു പഴയതുള്ള അക്കാര്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു നോക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ഉപയോഗിക്കാത്തതും മറ്റും വാക്കുകളെ കൊണ്ടു അക്കാര്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും പിന്നെ എല്ലാ കൂട്ടി പിന്നെ പഴയതിന്നു അദ്ദേഹം ശരിയായതാണെന്ന് ഉണ്ടാണെന്നും ചക നമ്പ്രാളായം = 1620. ഈതങ്ങിനെ പണ്ടു എന്നു കാണിക്കുന്ന ചകയുടെ പേര്. അക്കാര്യം. മഹാകാവ്യം. ശിക്ഷയിലിരിക്കുന്ന ഈ ചക വാക്കുകളെക്കൂടി പഴയതാണെന്നായി "പരിമിതി" അല്ലെങ്കൽ "പരിസംഖ്യ" എന്ന വാക്കുകളെ കാണാം. അദ്ദേഹം ആ ചക വാക്കുകൾ വെച്ചു കാണിക്കുകയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നതാണു മേൽമേൽമേൽ ഇടയിലും ഈ നമ്പ്രാളായം നോക്കുന്നതിന്നും. അതുകൊണ്ടു ചകയായ കൊണ്ടുവരി മരിച്ചപ്പോൾ ഒരു മുതൽക്കൂട്ടായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടുകാർക്കു വെളിച്ചം കൊണ്ടു അ പഴയതാണെന്നു ഒരു വെളിച്ചം കൊണ്ടു. അതിന്റെ പഴയതാണെന്നും "ചെറുപ്പമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും" എന്നാണു അപരങ്ങൾ അദ്ദേഹം മരിച്ചു ചികിത്സിക്കുകയും കാണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു.

യുക്തം അതിന്റെ അർത്ഥശൂന്യമായിട്ടാണ് നാം അറിയുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നതിലായിട്ടാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ മറ്റൊരു സ്ഥലത്തുനിന്നും. ദക്ഷിണ ഇന്ത്യയിൽ എല്ലാദിക്കിലും മുൻപറഞ്ഞതരം മണലാകൾ ധാരാളമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഒരു കാലത്ത് മലയാളത്തിലെ പഴയതരം ശവദഹനമുണ്ടായിരുന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതുന്നതാണ് ഇതിന്റെ ഒരു സാഹിത്യരൂപം. നമുക്ക് ഈ കഥയിൽനിന്നും ഗ്രഹിച്ചാണു്? അതു വളരെ സാരമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്ന് പഴയതരം മൃതകളിൽനിന്നും ഇപ്രകാരമുള്ള സാക്ഷ്യം അനവധി സംഗ്രഹിക്കുക ഗ്രഹിച്ചാണു്.

ഇതി പുറത്തുനിന്നു കിട്ടുന്നതല്ല ചരിത്രസാമഗ്രികളെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നതല്ലെന്ന്. നാലുകാലത്തു അനുസരിച്ച് അപരമായ നാലുകാലമായിട്ടു വിഭജിക്കാം. 1. മെത്രാന്യവകാലത്തിന്ന് മുമ്പായിരം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പു മുതൽ മെത്രാന്യവകാലം എന്നാൽ അപരസംവത്സരമുള്ളത്, 2. മെത്രാന്യവകാലം മെത്രാന്യവകാലമുതൽ പതിനഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനംവരെയുള്ളത്, 3. പതിനാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം വരെയുള്ളത്, 4. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ ഇതുവരെയുള്ളത്. ആദ്യം പറഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മസാലാമൺ എന്നു പ്രസിദ്ധനായ ഒരു രാജാവ് ജനനാശാദി രാജ്യത്തു വാണിരുന്നു. അന്നു അദ്ദേഹന്മാർ കച്ചവടത്തിനായി മലയാളത്തിലേക്കു കപ്പൽയോജിക്കുവാനു പതിവായിരുന്നു. എന്നാൽ ക്രമത്തിൽ ആ വകക്കാരുടെ ആയൽക്കൂലിക്കാരായ ഹിന്ദുക്കൾക്കും ഹിന്ദുക്കൾക്കും മറ്റും പലതും ആ വകക്കാരുടെ സമ്പത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ മലയാളരാജ്യമായിട്ടു കച്ചവടം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നിരുന്നു. ആ പതിൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ചരിത്രകാരന്മാരായ പലരും മദ്രാസ് കാലങ്ങളിൽ വഴിയൊക്കാരായിട്ടുവിട്ടു വരികയും ഈ രാജ്യത്തെപ്പറ്റി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പല രാജ്യക്കാർ

ഉത്തരവും ഉപയുക്തമാകുന്നു. * ആ പക സംബന്ധം മുഖാന്തരം
 ഹിന്ദുവിന് വിനിയോഗിക്കപ്പെടുന്ന സാമ്പ്രിക്കളിയെപ്പറ്റി
 ചിന്തിക്കുന്നു. ചരിത്രസംബന്ധമായ സംഗ്രഹിക്കുക എന്നതും പ്രതി-
 പാദിക്കുന്നതിനും വിചാരിച്ചു വെക്കുകയും അത് പ്രവൃത്തി-
 യാലും ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനും പ്രയോജനപ്പെടുന്നതും
 ചരിത്രം അധ്യയനത്തിൽ നടത്തേണ്ടതുമാകുന്നു. പ്രയോജനപ്പെട-
 ന്നതും ഒരു പലതും ഗ്രന്ഥശാല ഏതാലും ആ പത്രമാകുന്നു-
 അതിൽ * കളി പരിശോധന സംബന്ധിച്ചു ഏതെങ്കിലും രാജ്യത്തിൽ
 ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളെപ്പറ്റിയോ അല്ലെങ്കിൽ പലതും പഴയഗ്രന്ഥങ്ങളെ
 പറ്റി പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനായി ഒരു പ്രസിദ്ധരം (കാ-
 ലിഗ്രന്ഥാലയം) കൂടി ആ ഗ്രന്ഥശാലയോടു ചേർന്നായിത്തന്നെ വ-
 ളക്കുന്ന നാമിരിക്കും. ചിന്തിക്കുന്ന നഗരികളിൽ ഉള്ളവയെപ്പറ്റി
 ചിന്തിക്കുന്ന വിവിധനഗരികളെയും ശേഖരിച്ചു വെക്കുകയും
 ചിന്തിക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ കലാവിദ്യയെ നോക്കി പ്രയോജനപ്പെടുന്നതും
 ചരിത്രം പലതും കൂടി ഉപയോഗിക്കുന്നതും ഉൾപ്പെടുന്ന ഒരു ചരിത്രം
 എഴുതുന്നതും ഇതിനായി കലാവിദ്യയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതിലേ-
 ക്കു ചേർന്ന വിവിധരം ശേഖരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇപ്പോൾ മുതൽ
 കളി കളി പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നതും ചരിത്രം അതേപോലെ സംബന്ധപ്പെട്ടതും
 കളിയും

[illegible]

മധ്യവർദ്ധനവ് നടന്നു എന്നുണ്ടെന്നു തന്നെ കൃത്യമായി നിർദ്ദേശിക്കാൻ പ്രയാസമാകുന്നു. ഏകദേശം ൧൮൫൦-നോടടുത്താണ് ആരംഭമായിട്ടു വിചാരിച്ചാൽ നമ്മളുടെ മനോഭാവത്തിൽ മധ്യവർദ്ധനവ് ചെറുപ്പം മുതിർപ്പായ സ്ഥലം കഴിഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു എന്നു തീർന്നുവെന്ന്. മധ്യവർദ്ധനവ് തന്നെ ആരംഭിച്ച സാമ്പത്തികമായ ഒരു മാറ്റമാണ് കലാകലാപരമായതെന്നും ഉപരികമായ ഒരു പരമ്പര അപ്രകാരമുള്ള സാമ്പത്തികമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതായി വേണ്ട ചർച്ചയ്ക്കായി കാണിക്കപ്പെട്ടതാണ്. കനാഡ, വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുകയും അനുകരണശൃംഖലയിൽ മുന്നേറ്റം നിറുത്തുന്നതായതും ചെയ്ത ഒരു പരമ്പരയെപ്പോലെ കാണുന്ന ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധമായ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അത് ഒരു പരമ്പരയായിട്ടാണ് തന്നെ ചർച്ച ചെയ്തത്. ദ്രാവിഡരും അസ്സീസരും ഇവിടെ മധ്യവർദ്ധനവ് പ്രതിഫലിച്ചതായ വളരെക്കാലം മുമ്പായിട്ടുണ്ടെന്നും അതുപ്രകാരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപരേഖയിൽ പട്ടിക പ്രകാരമായിട്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഭിമുഖ്യം വെച്ചു മുദ്ര തുടങ്ങിയതും ഇവിടെയെല്ലാം ജനങ്ങൾ തന്നെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തതും പാശ്ചാത്യർ മധ്യവർദ്ധനവ് വിരക്തമായിത്തീർന്നു സമ്പന്നമായ സമ്പ്രദായം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹം വേറൊരു ജനം എടുത്തതായി ഗണിക്കപ്പെടുകയും അപ്പോൾ തന്റെ പ്രസ്ഥാന സമ്പന്നമാക്കുകയും ഉണ്ടെന്നു ഉൽകൃഷ്ടമായ നമ്മുടെ ശാസ്ത്രവിചാരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നും മറ്റും ഒരു കഥ പറയുന്നുണ്ട്.

അദ്ദേഹം ദ്രാവിഡരും അസ്സീസരും എപ്പോഴെങ്കിലും പ്രസ്ഥാനകലയുണ്ടായിരുന്നതിൽ സമ്പന്നമാകുന്നതിന്നു ഭവ്യമായ ഒരു തീർപ്പ് വെച്ചു സിദ്ധിച്ചു എന്നും അതിന്റെ പരമ്പരയായ മധ്യവർദ്ധനവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാപ്തിയായതായ ചിന്താഗതിയ്ക്ക് അദ്ദേഹം വളരെക്കാലം മുമ്പായിട്ടു തന്നെ ചിന്തിച്ചിരുന്നു.

[illegible]

എന്നുതന്നെ നാൽക്കു മറ്റൊരു പേരായിട്ടു തന്നെ ഒരു പന്യാസത്തിൽ ഹരിഹരരാജൻ പറയുന്നു. അതിനായി ഒരു സൂചന കാണണം. എന്നാൽ ഈ രേഖയായ കൃതി അപന്യാസമെന്നതിന്നു വളരെ ഭേദമുണ്ടെന്നു മറുപടി ചൊല്ലി സമ്പ്രദിക്കുകയും വിദ്യാരണ്യസ്വാമി എന്ന നാമധേയം വരുത്തുകയും തൃശ്ശൂരിൽ തന്നെ ഒരു പാഠശാല നടത്തുകയും ചെയ്തു. ശ്രീ ഗോവിന്ദതമ്പിപ്പള്ളി ചന്ദ്രപ്രകാശൻ ആചാര്യൻ ഒരു സൂചന ചൊല്ലുന്നത് സാധ്യമായിട്ടു പറയുന്നതുപോലെ അവിടെ ഒരിടത്തു എന്തെന്നു കാണണം. എന്നാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തന്നെ കാണുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ എന്തെന്നു തൊന്നുന്നതെന്നു നാം ചിന്തിക്കുന്നു. എന്നാൽ വിജയനഗര രാജ്യസ്ഥാപനത്തിൽ മഹാപാലന്റെ ഭർത്താവായ എല്ലാ സമയം ചെയ്ത എന്തെന്നു വളരെക്കാലം ആ രാജാവിന്റെ ഭർത്താവിന്നു എന്തെന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. വിജയനഗരം സ്ഥാപിച്ചതിനാലുള്ള ആരണവും അതിന്റെ കലനമായ വിജയനഗരം സ്ഥാപനത്തിൽ മുതൽ പ്രസിദ്ധമായ പട്ടാളം നാമകരണമായിട്ടു ചൊല്ലാമെന്നു ചൊല്ലുവാൻ ഉത്തമമായിട്ടു പറയുന്ന പട്ടാളത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾക്കുപറ്റി എന്ന് ഒരു കഥയുണ്ട്.

ഇവ രണ്ടും തുടർച്ചയായുള്ള ചർച്ചകളെന്നു നോക്കി മഹാപാലന്റെ വിജയനഗരം സ്ഥാപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തലോട്ടങ്ങൾ പണിയിക്കുന്ന പട്ടാളം മുതൽ തന്നെ തന്നെ പട്ടാളം, നാം ചർച്ച ചെയ്ത അദ്ദേഹം അതിലും ഉപരിയായ ഒരു പട്ടാളത്തിനായി പട്ടാളം വെച്ചിട്ടുള്ളതും വെച്ചതുകൊണ്ട് തന്റെ പട്ടാളം വളരെ സമാനമായിട്ടു ചെയ്തതിനാൽ കൃത്യമായിട്ടു അദ്ദേഹം വിജയനഗരം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന്നു എന്തെന്നു ചർച്ച ചെയ്ത പട്ടാളം വിജയനഗരം സ്ഥാപനത്തിൽ പട്ടാളം വെച്ചതും 'ശത്രുക്കളെ ശ്രദ്ധഗതി സിദ്ധിയാക്കുവാനുള്ള പട്ടാളം' എന്നു ചൊല്ലുന്നതിന്നു കാരണം.

വാക്യം ശങ്കരാചാര്യന്റെ പ്രകാരം വിദ്യാരണ്യസ ഭീഷ്മ അദ്വൈത സിദ്ധാന്തത്തെ പ്രതിപാദിച്ചവകാണ്ടു സഞ്ചരിക്കയും അസ്പഷ്ടിയാക്കിയിട്ടുള്ളതിന്നു വാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. കഷ്ടമായ വിശിഷ്ടാദൈത്യസിദ്ധാന്തിയായ അക്ഷോഭ്യരൂപി എന്ന ഒരു സമ്പ്രദായി ഉന്നയിക്കുന്നു എന്നും അദ്ദേഹമായി വിദ്യാരണ്യസപാദി സിദ്ധാന്തത്തെപ്പറ്റി വാദിച്ചു. ഒടുക്കം വിദ്യാരണ്യസപാദി ജയിച്ചു എന്നും ഒരു ഇതിഹാസമുണ്ട്. ഇതിലേക്ക് ഒരു വാക്യം തന്നെയുണ്ട്. —

‘അക്ഷോഭ്യരൂപോവാചാ വിദ്യാരണ്യമഹാമുനി’.

എന്നാൽ ചൈതന്യവന്മാർ അങ്ങനെയൊന്നുമായി ഈ വാക്യത്തെ കണക്കാക്കുന്നില്ല. പരമേശ്വരൻ.

‘വിദ്യാരണ്യമഹാമുനി അക്ഷോഭ്യരൂപിരചിരത്’

ജാതപ്രാപിച്ചതായാലും ഈ കഥകൾക്കു വിദ്യാരണ്യസപാദികൾ മാത്രമേ അറിയട്ടെ. മറ്റുള്ളവർക്കു അറിയാത്ത പരമേശ്വരൻ അദ്വൈതത്തിൽ അദ്വൈതം വളരെ പ്രസ്ഥാനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതും അതിന്നുവേണ്ടി വളരെ യത്നം ചെയ്തതും ചെയ്തവനായിരുന്നു എന്നു കാണിക്കുന്നു.

വിദ്യാരണ്യസപാദികൾ ഭീഷ്മകാലം തത്ത്വജ്ഞാനം ജീവിച്ചിരുന്നിട്ടു മുമ്പുതന്നെ സർവ്വഭാവങ്ങളെപ്പറ്റിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമ മുഖ്യകൃതികൾ:—

൧. വേദാന്തപ്രകാശം (അദ്വൈതം സാമനോചാര്യനും കൂടി)

൨. ഐതര്യബ്രഹ്മസൂത്രം (അദ്വൈതം അദ്വൈതം)

൩. അശ്വതിതാത്ത്വം.

൪. സാമനോചാര്യനും (പ്രമുഖം) സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം).

൫. സഞ്ചാരസംഗ്രഹം (ഇതിലുള്ള സകല ഭാവങ്ങളും അദ്വൈതപരമായ ഒരു പരിഭാഷ പ്രസ്ഥം).

ന. ദേശാധിപതിയായിട്ട്, ബ്രഹ്മശാസ്ത്രം, വാഗ്ദേശം, അഥവാ കർമ്മശാസ്ത്രം എന്നീ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വിഭിന്നമായ അഭിപ്രായത്തിൽ പലതരം ഗ്രന്ഥങ്ങളും രൂപാന്തരങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

൭. രാജാവിന്റെയും—ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെയും പേരായ ഒരു കവിയാർക്കുണ്ട് ഒരു ചരിത്രസംഗ്രഹമാകുന്നു.

൮. ജീവനുക്കുപ്രകാരം—ഇതും വിദ്യാഭ്യാസസാഹിത്യത്തിന്റെ യാദൃച്ഛികതയാണ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം വളരെ പ്രസിദ്ധിയുള്ള പഴയകവിതകൾ.

പാട്ട് ൩. വിവിധകവിതകളുടെ പ്രാസം.

യഥാർത്ഥമായ കവിതയുടെ ഗുണമെന്തെന്നു? കവിതയുടെ ഉപയോഗമെന്തെന്ന്? എന്താണ് യഥാർത്ഥമായ കവിത? ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ഒന്നാക്കമായിട്ട് നിരൂപിക്കുക.

കവിതയ്ക്കുള്ള ഉപയോഗം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന ഒരു കവിതയെപ്പറ്റി. ആ കവിതയുടെ വളരെ വിശദമായിട്ട് അതിന്റെ വിശ്വസ്യമായ ഭാവം, ആകർഷകമായ ഭാവങ്ങളെ കാണുന്നതിനുള്ള കണ്ണ്, ഇതാണ് ഒരു കവിത പ്രധാനമായിട്ട് വേണ്ടത്. അതിന്റെ വിശ്വസ്യമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ കാണാൻ എന്തെങ്കിലും ശക്തികൾ ഉണ്ടോ? അവൻ കവിയാകുന്നു. പ്രത്യേകമായിരിക്കുന്ന രചനയെക്കൊണ്ട് കാണുന്നവനാണ് കവി എന്ന് ഗദ്യം എന്നു വേരായ ജാതി കവിതയ്ക്കു പറ്റാത്തതാണ്. പ്രത്യേകമായിരിക്കുന്ന രചനയെക്കൊണ്ട് കാണാൻ—എല്ലാവർക്കും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളത്, എങ്കിലും മിക്കവാറും കാണാത്തത് എന്നാൽ.

ഈ കാണുന്ന പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ഈ കവിതയെക്കൊണ്ടിരിക്കാൻ വ്യക്തി മനസ്സാകുന്നു. മനസ്സാകാൻ ഉണ്ടാകുന്ന മാനസം പരമമായതും അതിന്റെ സങ്കല്പത്തിന്റെ സമുപാധമായിട്ടുള്ള വ്യക്തിയാകുന്നു. ഇ

[illegible]

കലത്തിന്നു മുഖപ്പെറ്റുന്നതാൽ ശബ്ദം കട്ടി ചിടിക്കുതാണു് ഹൃദയപ്ര
വാഞ്ചം എന്നത് അത് നിരൂപണം ചെയ്താലും അറിയാമെന്ന
താണ്, അതാണു് സമുപാസനമാകുന്നു. നാദോപാസനമെങ്കെ
മുതലുള്ള ചിന്തവൃത്തി ഗ്രാഹമാവാമിതിരിക്കുന്നുതാണു് അ
വതര സകല രാഗാകളും ഗാനരസത്തോടു കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു. അ
പ്പോൾ ആ വക ചിന്തയുതരിക്കാലു പുറത്തു പ്രകാശിച്ചിരിക്കു
ത്തവതര വാക്കു ഗാനരൂപമായിത്തന്നെത്തീർക്കുന്നു എന്തെ
ന്നാൽ, അവതര സകല ചിന്തവൃത്തികളും സമുപാസനമായി
ത്ത അറിയാമായി സമ്പന്നം ആയതുമായി അവിടുത്തു
തി സമുപാസന സമുപാസന കിടക്കുന്നു പ്രേമാകരമായും സന്തോ
കരമായും ഗാനരൂപമായിരിക്കുന്ന ഇങ്ങനെയുള്ളതെ. സ്വരവിദ്യ
കൊണ്ടാണു് വാക്യമായി പുറത്തു പ്രകാശിക്കുന്നത്. അതി
നാൽ അവതര വാക്കു പ്രേമാകരമായ തീക്കുന്നു. സന്തോകര
മിരിക്കുന്നു, ഗാനരൂപമായ തീക്കുന്നു ഇതിനെക്കൂടി വാക്യമാണു്
കവിത, ഇതിനെ വാക്യമാണു് താണു് കവിത, ഇതിനെ ചി
ത്രമാക്കുന്നവനാണു് കവി. അവനാൽ മഹത്തരമായ തീക്കുന്ന ക
വിത ഗീതാകരണമാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ അതാണു് പ്രകാശിച്ചി
ച്ചിട്ടുള്ള കവിയാലും രാഗവകൾ ഗാനരസത്തോടു കൂടിച്ചിരിക്കുന്നു
അതാണു് ഗാനരൂപ പരമാണ് ചിത്രമാക്കുന്നതാണു് അവതര സകല
വിചാരങ്ങളും ഗാനരൂപത്തിൽ തൊട്ടുകാണുകാണു് വേറെ. *
മഹാമതിതാണു് ആ ശബ്ദം അന്നു എന്തു മറ്റൊരു മനസ്സാണു്
അറിയാമെന്നു ആ ശബ്ദം ഹൃദയം എന്തുതരം ചെയ്തു. മാത്രം

നല്ല വാക്യം എഴുതാൻ മനസ്സാണു് അതാണു് കവിത. *
മഹാമതിതാണു് ആ ശബ്ദം അന്നു എന്തു മറ്റൊരു മനസ്സാണു്
അറിയാമെന്നു ആ ശബ്ദം ഹൃദയം എന്തുതരം ചെയ്തു. മാത്രം
അതാണു് ഗാനരൂപ പരമാണ് ചിത്രമാക്കുന്നതാണു് അവതര സകല
വിചാരങ്ങളും ഗാനരൂപത്തിൽ തൊട്ടുകാണുകാണു് വേറെ. *

ഇവിടെ ആ പശ്ചാത്യർക്കു അതിനെ എന്തിനാണ് അവർ വെച്ചു പിടിക്കിപ്പോയുന്നത്? ഉള്ളതു വ്യക്തമായിട്ടു പറയരുത്? വാസ്തവം പറയാനായാൽ, ചിന്താപുഷ്പി ആ ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ ഏതുക നിമിത്തം താഴെത്തലമുറ വാക്കും ഉച്ചാരണവും ഗാനരസത്തോടു കൂടിയിരിക്കുന്നവയെ അവന്നുതന്നെ പശ്ചാത്യരോടൊന്നിച്ച് കേൾക്കുവാൻ കഴിയാവുകയുള്ളു. അവന്റെ വാക്കുകളോടു ഞാൻ പരിചയപ്പെടുകയുള്ളു. അതിനെത്തുടർന്ന് കവികളാകണമെന്നു നൽകുന്ന വർണ്ണനകളാണ് അവയുടെ പട്ടികകളെ വായിക്കുക എന്നതു വളരെ സങ്കടമായിട്ടുള്ളതാണ്. ആ പശ്ചാത്യർക്കു ഏതെങ്കിലും പട്ടികയെഴുതിയ കാര്യമില്ല. കിന്നി.കി.ബീഗ് ബുക്കുകളെന്നും കൂടെയെങ്കിലും വ.ചാരിച്ചതു വ്യക്തമായി പറയാമല്ലോ. അവയവയുടെ വിചാരങ്ങളെ പഠിച്ചവർക്കു കൈയെഴുത്തുപോലും അവയെ പഠിക്കുവാൻ (പശ്ചാത്യരെപ്പോലെ) പ്രാപ്തിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടാകണം. എന്തെന്നാൽ, കുറച്ചു വിചാരശീലനായ ഒരു ചന്ദ് അവയെ തിരിച്ചറിയുകയോ പഠിക്കുകയോ ചെയ്യാനാണല്ലോ. ഉത്തമ വിജ്ഞാനത്തോടു വിളിപ്പിക്കുന്നതും അതു വേറൊരു വിധം ആ ഭിപ്രായമെഴുതപ്പെട്ടതിലുള്ളതായതും അതാകണം. അതാകയാൽ എന്തെങ്കിലും സ്തംഭിക്കണം. അവയെക്കണ്ടി അവയെക്കണ്ടി ഗാനത്തെ അതിന്റെ നന്മയോടുകൂടിയും ചെല്ലുന്നതാണ്. അതു കേവലം ഒരു കൈയെഴുത്തു കൊടുക്കുന്ന ശബ്ദപാഠങ്ങളല്ല. അഗാധമായി വിചാരിക്കുന്ന അന്തർമുഖം കവികളുടെ വിചാരങ്ങൾ മൂന്നുകാലത്തും നിശ്ചിതമാകുന്നു. മിമിക്സി, കേവലം ബാഹ്യപരമായവയ്ക്കും വിചാരം കൈയെഴുത്തു നൽകിയു പോകുന്നു."

മുൻ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നു കൂടുതൽ വിവരമെന്തെന്നതും ഉത്തരമായ കവിത എഴുതിക്കൊടുക്കുന്നതെന്നതും ഉത്തരകവിതയുടെ വ്യക്തതയോടനുബന്ധം അവിടെ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുമാകുന്നു.

അദ്വൈതമാണകിൽ പാശ്ചാത്യജ്ഞാനിയായ പാശ്ചാത്യർ അതുതന്നെ
 മതകപിതമാക്കി എന്ന് അദ്വൈതം ചോദിച്ചു. ഈ ചോദ്യത്തെ
 ഞ്ഞുകൊണ്ടുകൊണ്ടാ എന്ന് സഹജമാണ് എങ്കിലും അദ്വൈ
 തമിന്നുവെച്ചു വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നു നിമിത്തമേകാം. ഈ
 സഹജമായ വെളിച്ചത്തോടു ചേർന്നു കൂടാത്ത സാധാരണ നീ
 തുടർച്ചയും ഭക്തിപരമായ ഉൽക്കണ്ഠയും ഉണ്ടെന്നത് എല്ലാവരും സമ്മ
 തിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. എങ്കിലും സാധാരണയായ മിക്കവാ
 രുംകൂടി ചില അനുഭവങ്ങളെ ശീലിച്ചു ചരിവുകൾ വന്നിട്ടുണ്ടു
 ന്നു. ഭക്തിപരമായ പ്രവൃത്തികൾക്ക് എന്തും എന്തും വരുത്തി
 കൊണ്ടാണ്. കർമ്മാശ്വാസനംകൊണ്ടു മനസ്സെടുത്തു സിദ്ധി ഉണ്ടാവു
 കയ്ക്കുവാൻ അഗ്രഗർഭം അസംസ്കാരം സാത്താപിക്കാൻ വിചാരി
 ത്തുക, സാത്താപിക്കാൻ വാക്കു പറയുക, സാത്താപിക്കാൻ കർമ്മങ്ങളെ
 ചെയ്യുക. ഇങ്ങിനെ മാനസികമായും വാചികമായും കായികമായും
 ഉള്ള സാത്താപിക്കൽക്കൾ മിടുക്കുമാർക്കു അപകടമായും ശീലി
 കൊമ്പൻ മെമ്പൻ ചിത്തം ശുദ്ധമായി വരുത്തുക, അദ്വൈതം
 അർത്ഥം ആർജ്ജവം ഉണ്ടാകുന്ന, അർത്ഥം അവൻ ഭക്തിപ
 രമായും പാശ്ചാത്യർ അതിനാൽ ഉൾപറഞ്ഞ പ്രകാരമുള്ള നിഷ്കാമക
 ര്മ്മാശ്വാസനം ഭക്തിപരമായും മുമ്പായി അർത്ഥപ്പെടുത്തുവാൻ
 ശേഷമാണെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. സാധാരണയായാണ് ആ അ
 ദ്വൈതപരമായ വരുത്തൽ. ഇങ്ങിനെ അനേകകാലത്തെ അർത്ഥം
 കൊണ്ടു പര്യവേഷണമാണെന്നതിന്റെ അർത്ഥമാണ് അവൻ ഭക്തി
 പരമായ പ്രവൃത്തികൾ. ആ അർത്ഥത്തിൽ അവൻ സാ
 ത്വത്തിലുള്ള ഉൾപ്പെട്ട മിക്ക സമയത്തായി വരുത്തുന്നു. എങ്കി
 ലും അതിനുള്ള പാശ്ചാത്യ ഭക്തിപരമായിട്ടുള്ള വ്യത്യാസമുള്ള
 ദൃഷ്ടിയാണ് അവന്റെ നില എന്നും എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്ന
 താണ്.

ഇതി പാശ്ചാത്യജ്ഞാനം — സാമാന്യം എഴുത്താക്കിയുള്ള

ഭാരതത്തിലെ ന്യായനരകം.

4. ഇപ്പോൾ പലപ്രകാരമൊന്നു വായിച്ചു പഠായിട്ടുള്ള പ്രകൃതി താര പ്രതിഫലങ്ങളുള്ളതായ അടനകം ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ തത്ത്വം അല്ലെങ്കിൽ ചെറുതും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും, മറ്റു വക ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ്ക്കുന്നവയും എല്ലാതരം വ്യവസ്ഥാബദ്ധങ്ങളോടുകൂടിയായിട്ടുള്ളവയും തരകനാൽ ഉപജീവനാനുസരണമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടവയായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഇത്രയും പലമാതിരി വിദ്യകളുടെ സ്വരൂപങ്ങൾക്കുണ്ടാക്കിത്തരുന്നതിനും, പിന്നെ, ചർച്ചാർത്ഥങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടായിക്കൂ പുറമെ നല്ലൊരുതരമായി കൂട്ടിക്കിണർന്നു മിശ്രമായിക്കിടക്കുന്ന അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ അസാധ്യ ചിന്തകളായിക്കൂ ചെറുതും വലുതും സംബന്ധിച്ച പലമറ്റു പ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടുതന്നെ സമത്വങ്ങളും മറ്റും സൂക്ഷ്മമാക്കലായിട്ടുള്ളതും സ.ത്രപം സൂക്ഷ്മമായി വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നതിനും ഉള്ള സാമയ്യം നമ്മുടെ കാലത്തു് എന്നുള്ളതാണ് അതിന്നു് പറ്റിനിറുത്തുവെക്കപ്പെട്ടതായ ന്യായനരകം.

5. ശാസ്ത്രരീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ മോശമുള്ളതായതിൽ ദുർദ്ദൈവകരം പ്രകൃതിതത്ത്വ പ്രതിഫലങ്ങളുള്ളതായ ശാസ്ത്ര ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അതിദുർദ്ദൈവകരം. ആ വക ശാസ്ത്രതത്ത്വങ്ങളാണ് എല്ലാ വിദ്യകൾക്കും അടിസ്ഥാനം. ആ മാതിരി വിദ്യകളിൽ ഉള്ള അധാർമികത അപകടിച്ചാണ് നാനാവിധ പ്രവസായങ്ങളും പൂർണ്ണപ്രകാശമാക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയായതായിത്തീർന്നത് ഒരു ജനസമുദായത്തിനുള്ള ധന നഷ്ടം എന്നും പറയാം. യുദ്ധം മറ്റു സമുദായത്തിലുള്ള വിവിധ പ്രവസായങ്ങളുടെ പലതും അനുസരിച്ചുപിടിക്കുന്നു. അതിനാൽ നീ പിതൃവൃത്തിൽ ചെലവഴിക്കുകയും നമുക്ക് അനുഗ്രഹമാകാകുന്ന വികിരണങ്ങളെക്കൽ ദാർശനിക വിഷയങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയോടെ ചെലവഴിക്കുവാനും സാധിക്കുന്നതായുള്ള സിദ്ധമാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു്

യന്തപ്പറ്റിയും യാതൊന്നും പഠിക്കുകപോലും ചെയ്യാത്തതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ജനസമുദായം കാലാകാലിച്ചുളളതാണ് മനുഷ്യജാതിയിൽ മാത്രം ലഭിക്കാത്ത ഉൽകൃഷ്ടവസ്തുക്കളിൽ ഈയൊരു വലിയ അറക്കത്തു വെച്ചു കൂട്ടി അനാദികാലം വെട്ടുകയുമാകുന്നു.

7. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ ഉണ്ടാൽ തീർത്ത് കലാശേഷം ചെയ്യുന്നതിന്ന് ഒരു ചെറു ചോദ്യ നമുക്കിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തമായതായ ഒട്ടുമിക്ക ജാതികളിലും വിഷയങ്ങളും നമ്മുടെ ജാതിയിലെ ഗ്രാമികൾക്കു തരമില്ലാത്തതാണിരിക്കുന്നത്, ആവക വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലഭ്യമാകാത്തതില്ല എന്നതെന്ന കാര്യം. അതിനുള്ള കാരണം ഭാഷയുടെ സാക്ഷാത്കാര്യം തന്നെ—സൂക്ഷ്മമായ ശാസ്ത്രം. അതെ വെളിച്ചപ്പെടുത്തിത്തന്നതെന്നു തന്നെ ശബ്ദങ്ങളും പദപ്രയോഗങ്ങളും ലഭ്യമാകാത്തതില്ല.

8. തരമൊട്ടുള്ള വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളും നിഘണ്ടുക്കളും ഇല്ല എന്നുള്ളതു ലോകമെങ്ങുമുള്ള പേരായ ന്യൂനതയാകുന്നു.

9. ഭാഷാഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം മലയാളത്തിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അവ പല ഘട്ടങ്ങളിലും അന്യോന്യവിരുദ്ധമായ അഭിപ്രായങ്ങളോടു കൂടിയവയാകുന്നു. അതുകാരണം ചില ഭാഷയിൽ ചിലർ അവയിൽ ചിലരുടെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും ചിലർക്കു ചിലർ ചേർ ചിലർ മറ്റു ചിലരുടെ മാത്രം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥ തങ്ങളുടെ ഖണ്ഡമായ പരിപൂർണ്ണവരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ചേർ ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ അവയിൽ ഒന്നോരൊന്നു കൈക്കൊള്ളാത്തതായിരിക്കുന്നു. വ്യാകരണശാസ്ത്രവിഷയത്തിൽ ലോകമെങ്ങുമുള്ള യാതൊരു വ്യവസ്ഥയുമില്ലാത്തതാണെന്നുള്ളതാണു ഇപ്പോൾ വന്നുകിട്ടിയത്.

10. നിഘണ്ടുക്കളും ലോകമെങ്ങുമുള്ളതല്ല. പക്ഷെ അവയെങ്ങോളമുണ്ടെന്നോ ഉള്ളതെന്ന ന്യായമില്ലാത്തതാകുന്നു.

കുടുംബങ്ങളിലും പഠിച്ചു പാർത്തു. നാലു തവണകളിലും നി
 യന്തരം കൽക്കലാതെ പശ്ചാത്യനും. (1, ഇംഗ്ലീഷ് പാഠക
 ഭാഷാ പാഠപ്രമാണങ്ങളുടെയും അത്ഥം മലയാളത്തിൽ
 കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. 2 സംസ്കൃതപാഠകളുടെയും ചില പാഠപ്രമാ
 ണങ്ങളുടെയും അത്ഥം മലയാളത്തിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. (3) മല
 യാളപാഠകളുടെയും പാഠപ്രമാണങ്ങളുടെയും അത്ഥം ഇംഗ്ലീഷിൽ
 കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്. (4) മലയാളഭാഷയിലുള്ള ഏറ്റവും ശബ്ദങ്ങളു
 ന്നും—മലയാളത്തിലെല്ലായിടത്തും ഇപ്പോൾ നടപ്പിലായും നട
 പ്പിക്കുന്നതും പഴയതുമായും നല്ല പ്രയോഗങ്ങളായിട്ടുള്ളവയും
 ആകെ സമഗ്ര ശബ്ദങ്ങളായും അതിപ്പിടിച്ചു കൂട്ടിയവയായും
 കൂടുതലായും ആ പട്ടിക മലയാളത്തിൽ കിട്ടുന്ന അത്ഥം കൊടുക്കുകയും
 ഓരോ ശബ്ദത്തിന്റെയും പൂർണ്ണമായ കാണ്മാനുകയും ഓരോ പദങ്ങ
 ലുടെ പ്രയോഗങ്ങളും ഉപയോഗങ്ങളുമായി കൊടുക്കുന്നതിന്നു വീണ്ടും
 വേണ്ട ആ പക പാഠപ്രമാണങ്ങളുള്ള വാക്യങ്ങളെ പ്രമാണമായി
 എടുത്തുപഠിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു നിഘ
 ണ്ഡം ഇതിന്നു നാലു തരം നിഘണ്ടുക്കളാണ് മലയാളഭാഷയി
 ല്ലാതിൽ വേണ്ടത്. അവയിൽ ഒന്നാമത്തേതിൽ റ്റോണ്ടു കണ്ഡയിലി
 യും സന്ദർഭിത എന്ന ആദ്യം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് മൂന്നാമത്തേതിൽ
 ഒന്ന് വാക്യം ഇങ്ങനെയും എഴുതിട്ടുണ്ട്. ആ മറ്റു തരത്തിലുള്ളവ
 ഒരു കൊള്ളയിൽ പൾക്കുകയോ താമിട്ടാണിരിക്കുന്നത് എങ്കിലും
 അതു തൽക്കാലം ചേർന്നുവരില്ല. ഇനി അഞ്ചാമത്തേതിലും നാലാം
 തരത്തിലുള്ള നിഘണ്ടുക്കളുണ്ടാകുന്നത് ആ പട്ടികയും അതുപ
 വശമാകുന്ന. അവയിൽ പലത് നാലാംതരത്തിൽ ഒന്നാണ് ഉട
 നെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളത് എന്തെന്നാൽ, ഓരോ പദംതന്നെയും
 യും അതിപ്രത്യേകമായിട്ടും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്നനുസരണമായ
 വാക്യങ്ങളും പാഠപ്രമാണങ്ങളും വെച്ചു കൊടുത്തിരിക്കുകയും ആ ചില
 മറ്റു ചിലകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയും ഉണ്ടാകുന്നതും പ്രയോജനപ്രദം

പുത്രപ്രാപ്തി കൊടുക്കണം. ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ആ പക്ഷ സമ്മാനങ്ങളെ മാത്രം ഇഷ്ടപ്പെട്ടു പഠിപ്പിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവർക്കു വലിപ്പമുണ്ടായിരിക്കണം. സമ്മാനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞു പോകുന്ന മാത്രം ലഭ്യമായ ഒരു സംഖ്യ കൊടുക്കുന്നതായാൽ നല്ല ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കമ്മിറ്റിക്കുള്ള സഹധിനംപെട്ടു ചരുന്നതല്ല; തൊപ്പാൻ ഉളിച്ചുകാട്ടും സാധിക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരിക്കും. അതന്നു ചുവടെ സ്ഥിരപ്പെടുത്താൻ സമർത്ഥരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെയും സമ്മാനം ലഭിക്കാത്ത അ ചന്തര ഗ്രന്ഥങ്ങളെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളും തുല്യമായി കൊണ്ടുവരുന്നതു് ഏറ്റവും യത്നമാകുന്നു. അതിനുള്ള വഴി ചുരുക്കമായിരിക്കാം. ദ്രോൺ സമൃദ്ധമാർഗ്ഗങ്ങളുടെ ഉത്സാഹത്തിനേൽ വിജയികളായ വിദ്യാർത്ഥികളെ അവസ്ഥപോലെ തന്നിരിക്കുന്നതിനായി കൊല്ലത്തോടു കൂടാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കേൽ എന്ന നോട്ടു് സമുദായത്തിൽ സ്ഥിരപ്പെടുത്താൻ ഉത്സാഹത്തിനേൽ കൊല്ലത്തോടു ഒരു ചെറിയ വിദ്യാർത്ഥ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ സമ്മാനം കൊടുക്കുന്നതിനും അ ചന്തര ബഹുമാനിക്കുന്നതിനും ഉപയോഗിക്കുന്നതാകുന്നു; അതിനെ സമ്മാനമാൻ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമന്ത്രിയുടെ കാഴ്ചയായിരിക്കണം. കമ്മിറ്റിക്കാൽ ശുപാർശ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ തമ്പുരാൻ തിരുമന്ത്രിയുടെ സർട്ടിഫിക്കറ്റോടുകൂടി വീരചങ്ങല മുതലായ സമ്മാനങ്ങളും അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾക്കു കമ്മിറ്റിക്കാൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യേകമായ സമ്മാനങ്ങളും കൊടുക്കണം. ആ സന്ദർഭത്തിൽ വിദ്യാർത്ഥ കോൾ സാഹിത്യ പരിഷ്കരണമായിട്ടാകുന്ന പരിഷ്കരണ എഴുതി വായിക്കുന്നതെന്ന ചട്ടവും വെക്കണം.

18 എത്രതന്നെ നിഷ്കർഷയാടുമിതിയാണെങ്കിലും വ്യാകരണഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻ പ്രമേയം തായാൽ തായ സമുദായത്തിൽ ചന്തരകാളുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. അതിനാൽ ആ കാര്യത്തിൽ കാരാതി മിഥം പ്രവൃത്തിക്കുന്നതായിരിക്കട്ടെ.

ഇന്ദ്രപ്രകാശം ദേശവിഭജനമെന്നും മറ്റുള്ള സംഗതികളെ 'മലയാളനിയന്ത്രി' എന്ന പേരിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതുപ്രകാരം പ്രസ്തുതനടത്തുന്നതായാൽ ആ കാര്യം സാധാരണയാണ്.

15. കമ്മ്യൂണിറ്റി കൗൺസിലും ഗ്രാമപഞ്ചായത്തും കൈകാര്യം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള പദ്ധതികൾ പരിഹരിക്കാനും ശബരിമല സന്ദർശനം സൗകര്യപ്പെടുത്താനും ഉപയോഗിക്കാൻ തയ്യാറാകുമെന്ന് സർക്കാർ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നു.

മാന ഭിദ്യ പിഴയ്ക്കു മാറ്റുണ:വെ

16. നമ്മുടെ കായികത്തിന് സ്പോർട്സ് കളി പരിമിതിച്ച് അതിനെ പൂർണ്ണപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാണ് ഇക്കേഡെർ ചിന്തിച്ചത്. അപകാരം പൂർണ്ണപ്പെടുത്തലായെന്ന ഭാവിയിലെ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കേണ്ടതെന്തിനാണ് എന്നൊക്കുന്നു ഇനി നിരൂപിക്കാനുള്ളത്. ജനങ്ങൾ സ.ചാർജ്ജിങ്ങ് അറിയു സന്ദർശിച്ചു തങ്ങളുടെ കാലക്ഷേമം കുറയ്ക്കുകയും സുഖകരമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനും യോഗ്യന്മാരാക്കിത്തീരുക, ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടിയവരായിത്തീരുക, ഗോളങ്ങളും സ്പോർട്സുകളുമായ ബന്ധമുള്ള ഗ്രഹിക്കേണ്ടതും പഠിക്കുക, പ്രോത്സാഹനംകൊടുക്കുകയും അഭ്യർത്ഥിക്കുകയെന്നതുക, മുതലായവയാണ് അതു കൊണ്ടുള്ള പരമ്പരാഗതം. സപോർട്ടിംഗിന്റെ വിശദീകരണമാണു പരമം. ജനങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനത്തിനുള്ള വഴി സൂചനയായിത്തീരുന്ന കിട്ടുക എന്നത് ലക്ഷ്യമാണ്. പ്രാദേശികമായിട്ട് ഏറ്റവും കൂടുതൽ സഹകരിക്കുന്നു, ഏകദേശം ഒരു നാലുപ്രതിമാസം മെറ്റീരിയൽ സാമ്പത്തിക

17. 1912 ജനുവരിയിൽ ട്രിപ്പൂർ കർഷകരുടെ സർവ്വകലാശാലാലക്കാരെ കൊല്ലത്തു ശശിധരപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം അന്നു സർവ്വകലാശാലാലക്കാരെ കൊല്ലത്തു ശശിധരപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. അദ്ദേഹം അന്നു സർവ്വകലാശാലാലക്കാരെ കൊല്ലത്തു ശശിധരപിള്ളയുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

[illegible][illegible]

കുറേ പേഗതമിൽ സാധിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഓരോരവ്യക്തികൾക്കുമുൾക്കൽ തേർക്കാണിച്ച സംഗതികളെ പരമോക്തൃമായിട്ടു കരുതി അ പരയ ലക്ഷ്യമാക്കി വെച്ച ഗവൺമെന്റും സ്ഥിരകമ്മിറ്റിക്കാരും സാധാരണത്തിൽ പ്രവൃത്തിയാരംഭിക്കേണ്ടതാകുന്നു. മലയാളഭാഷയിൽ ഉന്നേ നിലയിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തേണ്ട കാര്യത്തിൽ ഇന്ത്യ ഗവൺമെന്റിന്റെ അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെ പ്രമാണമാക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒന്നോ രണ്ടോ അതിവധികയോ വന്ദീഭാഷകൾ കൊണ്ട് അതു സാധിക്കത്തക്കവിധത്തിൽ നമ്മുടെ ഗവൺമെന്റ് മുഖിൽകൂട്ടി ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം എഴുതി റിക്കാട്ടാക്കുകയും അതന്നു സരിച്ച് ഉടനെ ഭാരതം പ്രവർത്തികൾ നടത്തിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

തല്ലാലം ചെപ്പേണത്.

24. ഇന്ത്യയിലെ പത്തുപത്തുപ്രകാരം പ്രവൃത്തിയാരംഭിച്ച് ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം ഒരു വിധം പൂർത്തിയാക്കി സാധിക്കണമെങ്കിൽ ഈ വിഷയത്തിലേക്ക് ആദ്യത്തെ കൊല്ലത്തിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ മുൻകൈയ്ക്ക് ഒരിരുപത്തയ്യായിരം രൂപ വെഡ്ജ്കറൽ ചെയ്ത് ഇതിന്റെ ചെലക്കുണ്ടായും പിന്നെ ആ സംവത്സരം കൊല്ലത്തോളം ക്രമേണ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന് ഒരു ലക്ഷത്തോളമാക്കേണ്ടതായും വരുമെന്നതിന്നു വാദമില്ല. അതിന്നു തല്ലാലം ഗവൺമെന്റ് ഒരുക്കേണ്ടതല്ല എന്നു സംശയം തോന്നുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇപ്പോൾ അനുചര്യപ്പെട്ടുള്ള ഇരുപത്തോ ഇരുപത്തഞ്ചോ ആയിരം രൂപയെ ഒരു മുഖധനമായൊന്നാക്കിപ്പിടിച്ച് ആ സംവത്സരം എന്തുചെയ്യണം എന്നാണ് ആലോചിക്കുന്നതിന് കൊല്ലത്തിൽ 1200 രൂപയിലധികമായ ഒരു സംഖ്യ അതിന്നു ചെലയായി കിട്ടുമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ തരമില്ല. അപ്പോൾ കൊല്ലത്തിൽ ഒന്നിച്ച് 120 രൂപയോ അല്ലെങ്കിൽ മാസാന്തരം ഏഴ് രൂപ വീതമോ ചെയ്യാൻ ചെലവു വരുന്ന ഒരു വകുപ്പു ഉണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ദേറം ഉണ്ടു് എന്നു്

കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഏതാനെങ്കിലും പൂർത്തിയാക്കി സാധിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കൂട്ടം പൂർത്തിയാക്കി സാധിക്കുന്നതിലേക്ക് ഇപ്പോൾ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യ മുഴുവനും ഉപയോഗിക്കുന്നതായിരിക്കും അധികം നല്ലത്. മുമ്പത്തെ വകുപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പദ്ധതിയെ നിറവേറ്റുകയ്ക്കുള്ള കൂട്ടത്തിൽ നാലാമതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തരത്തിൽ ഒരു നിവേദനം വാണി ഇപ്പോൾ അതൃപ്തരായിട്ടു വന്നിരിക്കുന്നത്. ആ നിവേദനം ഇന്നു സമ്പ്രദായത്തിലായിരിക്കണമെന്ന് അവിടുത്തെ നേതാക്കൾക്കുള്ള പരാമർശമുണ്ട്. ആ വിധം ഉണ്ടാക്കിത്തന്ന നിവേദനം പലിയതയ്ക്കുമാർ കിരമനസ്സിലെ അടിച്ചുപറ്റിയ ഒരു നല്ല നൂതകമായിട്ടു ഭവിക്കുകയും മലയാളം സാഹിത്യത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു നൂതകമായിട്ടു ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

൧൫. മലയാളനിവേദനം.

“ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരംവരുത്തേണ്ടതിന്നായി ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണറി എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് നിവേദനം മലയാളത്തിലേക്കു തന്നെയും ഡാൻ താഴെ പറയുന്നവരോടുകൂടിക്കണമെന്ന് എന്തെന്നു വരുത്തുവാൻ പറ്റുന്നതല്ല, കഴിഞ്ഞ ചോദ്യോത്തരത്തിൽ സഭയിലെ ഒരു നിവേദനം മലയാളം ഭാഷയിലുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ നിവേദനം കേൾക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രയോജനമുണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നില്ല. വേദാന്തവിധത്തിലുള്ള ഒരു നിവേദനം വന്നാൽ സമ്പ്രദായമാണ് നമുക്കു കേൾക്കുന്ന ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിക്ക് അതിലേറെ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നത്. ഒരു തല്ലാലം അനാവശ്യമാകുന്നു എന്നും മറ്റൊരു ആവശ്യമാകുന്നു എന്നും ഉള്ള ഒരു സംഗതികളെപ്പറ്റി കാരണത്തോടു കൂടി നിരൂപിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്.

മോശബ്ബത്ത് റെറ്റാർക്കിംഗ് റെസഞ്ചറി ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണറി എന്ന ഗ്രന്ഥം വളരെ വില്പനിച്ചിട്ടു ഒരു നിഘണ്ടുവാക്കണത്തിന്നു താഴെത്താൽ വാദമുയിർന്നു. പക്ഷെ അതിനെ വേണ്ടപോലെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നുള്ള യോഗ്യത മലയാളികൾക്കു കിടർ കൂല. അപ്പോഴൊക്കെയും എന്നാണു് സാക്ഷിക്കുന്നതു് എന്തെന്നാൽ, സാധുതയോടെയോ ഇന്ത്യയിലുള്ള വേറെ ഭാഷകളിലോ ഇല്ലാത്ത വാക്കു അനേകം നവീനശാസ്ത്രങ്ങളിലെ സാങ്കേതികശാസ്ത്രങ്ങൾ ആ നിഘണ്ടുവിൽ കാണുന്നതാണു്. ആ വക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ സ്വഭാവത്തോന്നുകൂടാതെ എങ്ങിനെയാണു് കണ്ഠസംഗ്രഹമായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രങ്ങൾക്കു തക്കതായ മലയാളപദങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കു് സൂക്ഷിക്കുന്നതു് എങ്ങിനെയാണു് അവയുടെ അർത്ഥം ശരിയായി വിവരിച്ചു കാണിക്കുന്നതു് മേൽപറഞ്ഞ ഇംഗ്ലീഷ് നിഘണ്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിന്നു സഭ ആ പശ്ചാത്തുടിച്ചുള്ള മഹാമന്ദിരീൽ പലരും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ വിദഗ്ദ്ധരും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ അന്നുതാണു് പക്ഷെ ആ പദം കേൾക്കുകപോലും മലയാളത്തു ശാസ്ത്രങ്ങളെയും മറ്റും വിഷയങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു് അനുവധി ശാസ്ത്രങ്ങൾ അതിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു. ഇക്കാഴ്ചയിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടുമെന്നാണു് എന്തെന്നാൽ പദങ്ങളുടെ വ്യാപാരം പദാർത്ഥങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയാണല്ലോ. മേൽപറഞ്ഞവിയുള്ള ശാസ്ത്രശാസ്ത്രങ്ങളിലെക്കുണ്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളുടെ സത്വപ്രകാരമുണ്ടാകുന്നതിന്നുള്ള യോഗ്യതയും അപ്രകാരമുള്ള ജ്ഞാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആ സംഗ്രഹം ചിലതു കഴുത്തുകളെ മെഴുത്തുള്ള ശക്തിയും മലയാളീസമുദായത്തിന്നു് അനുവധികാലത്തുള്ളതാകുന്നതല്ല. ആപ്പോൾ ആ അദ്ധ്യക്ഷൻ സിദ്ധിക്കുന്നതിന്നു വളരെ മുമ്പുതന്നെ ആ വക ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കുറിച്ചു നിരന്തരം പാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടാണു് പ്രയോജനം വീടുന്ന, വളരെ മരിക്കലും ഭരണവ്യവസ്ഥയും ഉപയോഗമായിത്തീരുന്ന ആ ഉപാധി വഴിയായും മറ്റുമുള്ള അസംഗ്രഹങ്ങളെ

നശിച്ചും വാസം നഷ്ടമാക്കുന്ന ലോകങ്ങളിലായ നഗ്നനായതുകൊണ്ടും ഇപ്പോൾ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന സകല ശബ്ദങ്ങളെയും, പിന്നെ പ്രയോഗമെന്നതിലൊന്നിനെയും തീർത്തതായ പ്രാപിച്ചവയെന്നു വരുമെന്നുള്ളതും, അവയ്ക്കും വായ്ക്കും ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്രായങ്ങളും എങ്കിലും വിദഗ്ദ്ധന്മാരും ആ വിഭാഗത്തായ എല്ലാ ലോകങ്ങളിലും ഒത്തുചേർന്നിട്ടുള്ള പ്രയോജനകരമായ ലക്ഷണങ്ങളെയും ശബ്ദങ്ങളെയും ശോചിച്ചു ക്രമപ്പെടുത്തി നിർമ്മാണം ചെയ്തതുകൊണ്ടു കയ്യെത്തിലാണ് നാം കണക്കാക്കി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന സ്പഷ്ടമായതാണ് ഈ അഭിപ്രായം എത്രത്തോളം ഗൗരവമുള്ളതാണെന്നു ചില ഉദാഹരണങ്ങളിലൊന്നു വായനക്കാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കാം.

ദേവാലയം എന്ന ശബ്ദത്തിന്നു ചൊതുരനങ്ങൾക്ക് ഈ ശബ്ദമെന്നതിനായി പണിചെയ്തപ്പിട്ടുള്ള സ്ഥലമെന്നാണ് സാധാരണയായിട്ടുള്ളതും. അപ്പോൾ ആ ശബ്ദത്തിന്റെ മറുപടിയായ ഒരു കേന്ദ്രമെന്നു ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പള്ളിയെന്നും മുഹമ്മദീയരുടെ പള്ളിയെന്നും കൂതപ്പള്ളി എന്നും മറ്റും കാലംകൊണ്ട് അത്യാഗ്രാമീകമായിത്തീർന്നു. ഇപ്പോൾ സാമാന്യമായിട്ടുള്ള സൂഫിപ്പി എന്നതായ ദേവാലയശബ്ദത്തെ വിട്ടു തദ്വേഷമായിരിക്കാത്ത ഒരു സൂഫിപ്പി എന്നതായ കേന്ദ്രം എന്ന ശബ്ദത്തോളം എടുത്തുവെക്കുന്ന അർത്ഥമെന്നാണു കൂടി വേറെ എന്തെല്ലാം പദങ്ങൾ ഉള്ളതെങ്കിലും സംബന്ധമെന്നാണുണ്ടാകുന്നതെന്നും തത്വമനുസരിച്ചായിട്ടുള്ളതും ശബ്ദങ്ങളെയാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതെന്നും സാക്ഷാത്കാരികൾ നിരൂപിക്കുക. കുറച്ചു പ്രധാനമായ ഒരു കേന്ദ്രത്തിന് കണക്കാക്കി ഒരു മതിയെങ്കിലും നാലുഭാഗത്തേയും ചെറു ഭാഗവും ഉണ്ടായിരിക്കും. മതിയെങ്കിലും നാലുഭാഗത്തും വിശ്വാസം ശരിയായിരിക്കുന്ന വിധത്തിൽ ക്വാണ്ടിറ്റിയിലായിരിക്കും അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലായി നടത്തുന്നതെങ്കിലും, ചെറുതല്ല

കു, പിന്നെ നാലമ്പലം, നാലമ്പലത്തിന്റെ ചുറ്റും വിളക്കുവെക്കു
എന്നിവയെല്ലാമുണ്ടായിരിക്കും. നാലമ്പലത്തിനകത്തു കണ്ടുമുറു,
തമ്പുപ്പത്തിൽ നടപ്പുപറക്ക മണ്ഡപം, അതിന്റെ ഭുവിലായി
ശ്രീകോവിൽ, അതിനകത്തു പ്രധാനമേ ചന്ദ്രൻഷു. ഇവയ്ക്കു പുറ
മെ തുളുവത്തും പിന്നെ നാലമ്പലത്തിന്നു ചുറ്റത്തു 'മതിൽക്കെ
ട്ടിനകത്തുള്ള പ്രദക്ഷിണപതിക്കു സമീപിച്ചും വേറെ വേറൊക്കെ
പ്രത്യേകം ശ്രീകോവിലുകളുണ്ടായിരിക്കും. പിന്നെ മതിൽക്കെട്ടി
നകമെന്ന് ഒരു ഭാഗത്തോ അല്ലെങ്കിൽ നാലമ്പലത്തിന്റെ ഒരു
ഭാഗം ചുറ്റമ്പലമുണ്ടായിരിക്കും.

ഈ മതിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളവയെ മാത്രം എടുത്തുക. പ്രധാ
നഭാഗം, നാലമ്പലം, പ്രധാനശ്രീകോവിൽ എന്നിവയുടെ ഓ
രോ ഭാഗത്തുനിന്നും പ്രത്യേകം പേരുണ്ട്. കെട്ടിടങ്ങളെ സാമാന്യ
ന മൂന്നു ഭാഗമായി വിഭജിക്കാം. അപ്പിവാർമുതൽ തമ്പരരെ ഒരു
ഭാഗം, താമുതൽ ഉത്തരവരെയുള്ള ഭിത്തി വേദനായ ഭാഗം; ഉത്ത
രമുതൽ താഴികക്കടംവരെ മൂന്നാമത്തെ ഭാഗം. ഇവയിൽ അ
സ്സംവാർമുതൽ അമ്പരയുള്ള ഭാഗത്ത് ഓരോ പടവുകൾക്കും പ്ര
ത്യേക പേരുകളുണ്ട്. ഭിത്തിയിലേയ്ക്കുള്ള സകല ഭാരങ്ങളെക്കും
അതിലേക്ക് പണിത ചെങ്കുറ്റിട്ടുള്ള വ ചിത്രശില്പവേലകൾക്കും
പ്രത്യേക പേരുകളുണ്ട്. അപ്രകാരമെന്ന മേൽ ചുരുക്കെ പല
താൾക്കുടർന്നു പെട്ടുപറ പേരുകൾ കൊടുത്തുണ്ടു്. ഇവി
ക്കേന്ദ്രാധികാരികളായിട്ടുള്ളവരെ എടുത്തുക. കേന്ദ്രത്തിലെ ഉട
മസ്ഥാനമായിട്ടു് ഉൾക്കൊള്ളണമായിരിക്കും. കാളവിചാരത്തിന്നു
യോഗിയാതിരി, താഴ്വരയകയ്ക്കൽ, കോയ്യ, സമുദായം എന്നിങ്ങി
നെ ഓരോ പേരുകളുണ്ടു്കൂടിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അവരുടെ കീ
ഴിൽ പാട്ടമാളി, പാട്ടാലക്കരനാൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉദ്യോഗ
സ്ഥന്മാരുണ്ടായിരിക്കും. ഇവരെല്ലാവരും പ്രത്യേകം രേഖക
ൾ അവയ്ക്കു പ്രത്യേകം പേരുകളുണ്ടു്. പിന്നെ, കേന്ദ്രസ്ഥ

സ്ഥലത്തു ചുറ്റും ഉള്ള പ്രദേശത്തിന്നു ചേരിക്കലും എറുന്നതും ഭാഷാചിഹ്നങ്ങളിൽ പറഞ്ഞു വരുന്നു. ആദ്യക വസ്തുക്കളെ കൃഷിചെയ്യുന്ന കുടിയാന്മാർക്കു കൈത്തുസംസ്ഥാനമായി ചില കൃത്യങ്ങളുണ്ട്. അപകൃഷ്ണാദിദശാശ്വങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. ഇവ കൈത്തുത്തി നകത്തു പ്രവൃത്തിയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു നീറ്റി നിശ്ചയിക്കേണ്ട അധാര സാമാന്യമായി മൂന്നുതരമായി വിഭജിക്കാം. ഒന്നാമതു, ദൈവികകാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്ന പ്രാമണർ, ബ്രഹ്മണർ, ആദ്യക കാര്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു ചേണ്ട പദാർത്ഥങ്ങളെ മുതലിരിക്കാട്ടുകൾക്കും മറ്റും ചെയ്യുന്ന അമ്പലവാസികൾ; മൂന്നാമതു, കലശം മുഖാന്തരീന ചേണ്ട പല സാമാന്യങ്ങളെയും ശേഖരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ് അവകാശികളായ ശൂദ്രർ. ഇവരിൽ ദൈവികകാര്യത്തിൽ കൃത്യൻ തന്ത്രശാക്തൻ ഒരിക്കലുമില്ല, കലശം, തുച്ഛി എന്നീ പ്രധാനകാര്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതാണ് തന്ത്രീയന്മാർക്കു. ഇവയെല്ലാം അനേകം ചങ്ങലകളോടും അനേകം ഉപകരണങ്ങളോടും അനേകം പരികൽപങ്ങളും സഹായത്തോടും കൂടി നമ്പൂനിക്കാർക്കുവേണ്ട കാര്യങ്ങളാകുന്നു. അവർക്കുവേണ്ടി നാം പ്രത്യേകം പേർ പറഞ്ഞു വരുന്നുണ്ട്, ദൈവികമായ സകല സംഗ്രഹങ്ങളെയും തിന്നുന്നതിനുള്ള അവികാരവും തന്ത്രീക്കാകുന്നു. ഇവർക്കും പുറമെ കൊല്ലത്തോടു കൈത്തുത്തിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ അടിക്കത്തരങ്ങളിലും തന്ത്രീ ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങൾ അനവധി ഉണ്ട്. അവർക്കും പേരുകൾ കൂടാതെ കഴിയില്ലാത്ത, തന്ത്രീ കഴിഞ്ഞാൽ പിടുന്ന മേൽത്തരി, ദ്രിഢസംഗ്രഹി മൂന്നും അഞ്ചുനേരം പൂജകൾ നടത്തുന്നതിന്നു ഓരോ മേൽത്തരിയുണ്ടാകുന്നു. അദ്വൈതത്തിന്നും സഹായികളായിട്ടു വെളിക്കൈവപ്പ, നാലമ്പലൈവപ്പ മുതലായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന്നു കീഴ്ക്കാമ്പിക്കാരുണ്ടാകാമിരിക്കും. അവ കോരദാശത്തക്കം പ്രത്യേകമുള്ള ഓരോ അലിക്കും അതാതിനെ സമാധാനിച്ചു അവർവർ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രകാരം അലിക്കും വെ

[illegible]

അതിനാൽ വിചാരിച്ചുപോകുന്നതായാൽ അതുവരെ ആവശ്യപ്പെട്ട കണക്കുകൾ തീർത്തു തന്നെ വിവരങ്ങൾ അപരമായതാണ് അതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

[illegible][illegible][illegible]

ഒരു കൊണ്ടൊടുങ്ങി നിൽക്കും ഇപ്പോൾ ഈ ചെറു പ്രപഞ്ചം കണ്ടു എടുത്തു വളരെ കറുപ്പായിരിക്കുന്നു. ആ കാണുന്നതാൽ തന്നെ അതാതിനെ സാക്ഷ്യമായിട്ടുള്ള അനവധി പദപ്രയോഗങ്ങളും ശിശിഖങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അവയുടെ അന്തർവിചാരകാലം സാദാചാരികമായ അനേകം കാഴ്ചകൾ നമുക്കു നേർത്തു നൽകിയിട്ടുള്ളു. കാലാതരംകൊണ്ട് ആ പരമ നശിച്ചുപോകുന്ന അകാലം നാം ഇപ്പോൾതന്നെ അപരമായൊരു സമ്പന്നിച്ചു വിശ്വാസം സൃഷ്ടിക്കണമെന്നു കാണുന്നു.

ഇനി തിരഞ്ഞെടുത്തുപോയിട്ടുള്ളവയും നമുക്കു പ്രായങ്ങളായിട്ടുള്ളവയായ പല പദസമൂഹങ്ങളിലുള്ളവയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം നിരൂപിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അവയിലും ഒന്നു കൈ എറങ്ങട്ടെ എടുത്തു കാണിക്കാം. പണ്ടു ബ്രാഹ്മണരുടെ രാജ്യം രാമനാൽ ഇഷ്ടീയ്കാർ ആക്രമിക്കുന്നതുപോലെ മലയാളരാജ്യം പല രാജാക്കന്മാരും സത്യവാദികളായിത്തന്നെ ഭരിച്ചിരുന്നതെന്നു സാധരി ചരിത്രകാരന്മാർ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. മലയാളരാജ്യം നാം അറിയുന്നതല്ല. അക്കാലങ്ങളിൽ അന്തർകാലദശകങ്ങളെ അനുസരിച്ചുണ്ടായിരുന്ന രാജ്യങ്ങളെ നമുക്കു അറിയണം, ഭരണ സൗകര്യം, രാജ്യത്തെ ചുമപ്പുകളായി തരച്ചിരുന്ന മതിരികൾ, പ്രജാപരിപാലനത്തിനായിത്തന്നെ അക്കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടും നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വകുപ്പുകളും, സിംഹാസനം, ക്രിമിനൽനിയമം, അവയുടെ നടപടികൾ, ശിക്ഷയുടെ സമ്പ്രദായങ്ങൾ, പ്രജകൾ രാജാക്കന്മാരായി കൊടുത്തിരുന്ന അംഗങ്ങൾ, വെസുക്കൾ എന്നിവയെക്കുറിച്ച് നാം പ്രകാരമുള്ള എല്ലാ പട്ടികകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായിട്ടും അവയെ കാരണമെന്നും സംബന്ധിച്ച് അനവധി കാഴ്ചകൾ നമുക്കുണ്ടായിരുന്നതായിട്ടും നമുക്കു അറിയുന്നതാണ്. അവയുടെയെല്ലാം ശരിയായ അർത്ഥം അറിയണമെന്നുള്ള പദപ്രയോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് നാം

[illegible][illegible]

ങ്ങൾ, അപരങ്ങളായിരുന്ന അധികാരങ്ങളോടും, സൈന്യത്തിന്റെ ചുറ്റുമുറച്ചതായും, യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ക്രമം, കടനാൽക്കെടുത്തു സമ്പ്രദായം എന്നിങ്ങനെയും നാശത്തെ പ്രാപിച്ചു അവയുടെ നാശത്തെപ്പറ്റി. അപ്രകാരമാണെന്നും ഉപദേശംഗിച്ചിരുന്ന വാക്കുകളും ക്രമം അനുസരിച്ചായി ഇത്രയൊക്കെ ചെയ്യാവുന്നതും പട്ടികയിൽ പട്ടം ചെയ്യാനും വന്നതാകട്ടെ, അതിശയത്തിൽ, ഉള്ള വിവിധനാശങ്ങളോടുകൂടിയും അതുകൂടിയും സ്വപ്രകാരം, അതുകൂടി പണ്ടത്തോൾ അതോടുകൂടെ കൈക്കൊണ്ടു, ഉറപ്പും മറ്റും ഉള്ള ചില സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ അനുസരണം, പിന്നെ വൈദികശാസ്ത്ര സംബന്ധമായ ശാസ്ത്രപ്രമാണങ്ങൾ എന്നിവ പലതും നശിച്ചു പോയിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരം പ്രത്യേകമായിരുന്ന വാക്കുകളും ക്രമം നാശത്തെ പ്രാപിച്ചു. അതുകൂടി അതോടുകൂടി നാശം സംഭവിച്ചതോടുകൂടി നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്ക് എത്ര വലിയ നഷ്ടമാണ് വന്നുവെന്നത് എന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക. അത് കാണിച്ചു കൊടുത്തു സമയത്തിൽ മിക്കതും തിരിച്ചെടുക്കാനായിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഇപ്പോൾ കൊണ്ടുപിടിച്ച ശ്രമിച്ചാൽ ചിലതെല്ലാം കണ്ടു കിട്ടുന്നതാണ്.

അതിനാൽ അത് നിരൂപിച്ചു പ്രകാരം നന്നാപ്രകാരം പഠനം നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന നമ്മുടെ ഭാഷയിലെ പണ്ടുമുഹൂർത്തങ്ങളെ ആസക്തിയോടെയും ക്രമപ്പെടുത്തി അവയുടെ അർത്ഥവിചാരം, ചെറുവരുമാനം അതോടുകൂടി ചരിത്രപിന്നത്തായിട്ടുണ്ടെന്നും അതോടുകൂടി വെളിപ്പെടുത്തും മലയാളത്തിലെ വിവിധനാശങ്ങളുടെ അതോടുകൂടി കാലത്തുള്ള അവസ്ഥകളോടുകൂടെ അതോടുകൂടി കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും തരം വരികയും ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെന്നതിന്നു തന്നെ അതു പല വിധത്തിലും സാമാന്യമായിട്ടു വരികയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഇങ്ങിനെത്തന്നെ ഒരു നിരവധി ഏഴുപ്രകാരം മറ്റൊരുതരം

[illegible]

മുഖ്യമായിട്ടുള്ള ആദ്യത്തെ കൃത്യവും അതുതന്നെയാകുന്നു. ഈ കാര്യത്തിലേക്കു മറ്റൊരാളായിട്ടുള്ളവർ സ്ഥിരമായിത്തന്നെത്തുടർച്ചയോടെയോ തിരുവിതാംകൂർ, കൊച്ചി, ബ്രിട്ടീഷ് എന്നീ മൂന്നു ഗവണ്മെന്റുകളും റൂപ്രകാരം മറ്റാപ്രകാരത്തിലും തക്കതായ സഹായങ്ങൾ ചെയ്യുമെന്നു ധാരാളം കരുതാവുന്നതാണ്. വിഷയത്തിന്റെ ഗൗരവത്തെയും ഇതിനും ആ കാര്യത്തിൽ ഉദാസീനത കാണിച്ചാലുള്ള വൈരുദ്ധ്യത്തെയും പറ്റി ആഖ്യാമിക്കുന്നതായാൽ ഒരു നിമിഷാധാരം കളയാതെ ആ കാര്യത്തിൽ ഉടനെ പ്രയത്നമാരംഭിക്കേണ്ടതാണ് എന്ന് ഏതാനും ഭയന്നാതിരിക്കേണ്ടില്ല. മലയാളികളായിട്ടുള്ളവരെല്ലാവരും കൂടിച്ചെന്നു ചേർ ചെല്ലു സാധിക്കേണ്ടതായ ഇത്രയും തന്നെ ഗൗരവമുള്ള ചേരയെ കാര്യമുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഇനി ഒരിക്കൽ പ്രസ്താവിക്കാം.

൧൬. ഗദ്യരചനാരീതി.

മിഥ്യയുടെ വാചകമെഴുത്തിന്റെ രീതി നല്ലതായിരിക്കുന്നു എന്നും ചേര ചിലർ എഴുതുന്ന രീതി അത്രയേറുന്ന നല്ലതായിരിക്കുന്നില്ലെന്നും നാം പറയാറുണ്ട് എന്നാൽ എന്താണ് നല്ല രീതി? നല്ല ഗദ്യരീതിയുടെ ലക്ഷണമെന്താകുന്നു? എന്നുള്ള ചോദ്യത്തിന്നു ശരിയായ സമാധാനം പറയുവാൻ ആരും അത്ര ചോദനത്തിൽ കഴിയുന്നതല്ല. ലോകത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർ ഒന്നു വധിയുണ്ടെങ്കിലും ഒരുവന്നു താമസിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരുവന്നു താമസിച്ചിരിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങിനെ ഭാഷാന്തരത്തെയും താമസിച്ചിരുന്ന വിഷയം തിരിച്ചറിയുന്നതിനാൽ ഇന്നു പരസ്പരമാണ് താമസിച്ചിരുന്നത് എന്നു സമ്യസമയമായിട്ടായിട്ടാണിതെ വെട്ടിപ്പറയേണ്ടതു്.

വാൻ കഴിയുന്നതല്ല. ഗദ്യമേഴത്തിലുള്ള രീതിയെ സംശയിച്ചുള്ളതുകൊണ്ടും ഇപ്രകാരം വരുന്നതുകൊണ്ടും ഇങ്ങിനെ യുള്ളതുകൊണ്ടും ഭയപ്പെടുന്നതല്ല. കാരണം ആദ്യത്തെ അദ്ധ്യായം സംഭവമായ ചലനത്തെ ന്യായത്തോടെ അനന്തരം കൊണ്ടു മനസ്സെ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ആതിഥേയർ ആദ്യത്തെ ആവക നന്മയെക്കൊണ്ടു പറ്റാൻ കഴിയാത്തതായിരിക്കുക.

മനസ്സെക്കെ പല സ്വഭാവങ്ങളെയും പരിശോധിച്ചുവരുന്നതിന്നു നാം ശ്രമം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ വാചകമേഴത്തിൽ പല രീതിയും വരാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തയല്ല എന്നു നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നതാണ്. ചില ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഈ സംഗതിയെ വിശദമാക്കാം. ചില അദ്ധ്യായ സ്വഭാവത്തെക്കൊണ്ടു കളയാതിരിക്കും. എങ്കിലും അവർ പറയുന്നതെല്ലാം സാരമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങിനെ യുള്ളവക്ക് ഓരോ വിഷയങ്ങളെ കാര്യകാരണസംബന്ധത്തോടു കൂടി യുക്തിയുക്തമായും പ്രകൃതം ലോകം വിടാതെയും ആരംഭിച്ചു യഥാക്രമം ആവശ്യപ്പെടുന്ന വിധമായും പ്രതിപാദിക്കുന്നതായിരിക്കും. അധികം ഇഷ്ടം ആതിഥേയർ അനുസരിച്ച് അവർ വാചകമേഴത്തോടു ഓരോ വാചകത്തിലുമുള്ള പദങ്ങളെ എല്ലാം നല്ല പണ്ണും പരിശോധിച്ച് അനന്തരം പലതരത്തിൽ അദ്ധ്യായത്തിന്നു കാര്യപ്പെടുകയും സംഭവം വരാത്തവിധത്തിൽ കൈയെ പദങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുകയും അന്നു പന്ത്രണ്ടു പദങ്ങളെ വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വാചകമേഴത്തിൽ അവർ കുറെ പിഴവുകൾ ഉണ്ടെന്നു സ്വഭാവക്കാരാകുന്നു. കാര്യ വാചകങ്ങളെക്കൊണ്ട് അധികം കാര്യം പറയണമെന്നാണ് അവർ ഉദ്ദേശ്യം. പ്രായേണ ലോകത്തിലുള്ള ആനന്ദമായതെല്ലാമുള്ള കാണുന്നവർ അങ്ങിനെ യുള്ളവരായിരിക്കും. പിന്നെ, സ്വഭാവത്തോടുകൂടുന്ന കുറെ അധികം സംസാരിക്കുന്നവരായിട്ട് ഇനി ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. ലോകത്തിൽ പുറമെ കാണുന്ന ഓരോ കാര്യങ്ങളെ വ്യക്തിക്കുമാത്രം അവരെ സാധാരണയായിട്ടു നല്ല സാമ്പ്രദായം

[illegible]

അല്ല തിരിച്ചറിഞ്ഞത്, കാര്യകാരണസംബന്ധത്തെ ചിന്തിച്ച് യുക്തിയുടേതല്ലാത്തവിധത്തിൽ ശക്തിപ്രദമാകുന്നു. എന്നാൽ, അതനു വിപരീതമായിട്ട്, വാചകങ്ങളോടുകൂടി ആശയം വന്നുവന്നു സമയത്ത് ക്രമാനുഗതമായി ശക്തി കുറയുന്നു. ഇതു രണ്ടും പ്രയോജനം അനുഭവത്തിലുള്ള സംഗതികളാകുന്നു. അനുകരണത്തിന്റെ അനുഭവസമാധാനങ്ങളെ അനുസരിച്ച് ഒരു വലിയ വാചനം പ്രകാരമുള്ള വന്നുവന്നു. ചിത്തം കേന്ദ്രമായി സമയം ഈ പാലം ഒരു വലിയ വാചകം ന്യായതത്വത്തോടും യുക്തിയുടേതും ദീർഘദൈർഘ്യത്തോടുകൂടിയവയായും പൂർണ്ണ സംബന്ധം ഉണ്ടായും ഇരിക്കുന്നതാണ്. ചിത്തം സംസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന സമയത്തു ചിത്തം ഒരു വലിയ വാചകം ശക്തിയുള്ളതായി യുക്തിയോടുകൂടി വലിയ വലിയായി സംസാരിപ്പാൻ കഴിയുമുള്ള അപ്രകാരമാകുന്ന ചിത്തത്തിന്റെ അനുഭവസമാധാനത്തെ അനുസരിച്ച് ഒരു വലിയ എഴുത്തു വലിയ സംസ്ഥാനത്തും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. അതിനാൽ മറ്റൊരു ചിത്തപ്രകാരമുള്ള അനുഭവം മറ്റൊരു ചിത്തമുണ്ടാകുന്ന ചിത്തത്തിന്റെ അനുഭവസമാധാനത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാണ് ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടി എഴുതുന്ന രീതി സംസ്ഥാനചിത്തത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള എഴുത്തിന്റെ രീതിയിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യാസമുള്ളതിനാലാണ് മറ്റൊരു ചിത്തത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. ചിത്തസമാധാനത്തിനും അനുഭവസമാധാനത്തും ചിത്തം എത്രത്തോളം മെന്റലൈസ് ആകുന്നു അത്രയും അത്തരം അനുഭവസമാധാനത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള എഴുത്തിന്റെ രീതിയും വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. ചിത്തം സംസ്ഥാനമായിരിക്കുന്ന സമയത്തു ഒരു വലിയ കാര്യകാരണങ്ങളെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു യുക്തിയോടുകൂടി ആശയം വിശദമാക്കുന്നു എന്നും ശക്തിയുണ്ടായുകയുള്ളവയെ അവിടെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ആശയസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെ ആ അനുഭവത്തിൽ മാത്രമേ എഴുതാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂവെന്നുള്ളതിൽ സംശയം. ശാസ്ത്രവിജ്ഞാനം

മെച്ചം എഴുതുമ്പോൾ ഓരോ പദങ്ങളും ഭൂതം ജ്ഞാതിയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയായി പരിശോധിക്കുകയും ഇലാസ്റ്റിക് ആകുകയും ചെയ്യണമെന്നും അത്ഭുതകരമായ സംഭവങ്ങൾ വരാതെയും പ്രകൃതി വിട്ടുപോകാതെയും എഴുതിപ്പോകുമ്പോൾ പരസ്പരവും വാക്യങ്ങളും പ്രമാണമെന്നതിൽ വളരെ മനസ്സ് അടയ്ക്കേണ്ടതാണെന്നും മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ സമാന്തര സമ്പ്രദായത്തിൽ പ്രകാശമെന്ന വിധത്തിലുള്ള പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ഹൃദയത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ നിയമങ്ങളെ കഴിയില്ലെന്നും നോക്കുന്നത് ആത്മവ്യക്തിത്വമെന്നു പറയുന്നതാണ് എന്നാൽ ഹൃദയം ചിത്തവൃത്തികളെ അതിനായിട്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടു കൂടി എഴുതുന്ന ഘട്ടത്തിൽ മുൻപറഞ്ഞ നിയമങ്ങളെ നിയമമെന്ന അനുഭൂതിയോടെ പാലിക്കുക; അതു സാധിക്കുകയില്ല കരുതുകയ്ക്കിടയകളെ ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ട കാര്യത്തിലോ അപകൃത വിശദീകരണങ്ങളെ കൊടുക്കേണ്ട കാര്യത്തിലോ ആ പലതും അനുസ്മരണത്തോടെ വേർതിരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനുമുമ്പുള്ള മറ്റും ആവശ്യമില്ലെന്നതാൽ ആ എഴുത്തുകാരന് പല ജീവനുള്ളതാകുന്നതല്ല; വായനക്കാരുടെ ഉള്ളിൽ വിശദീകരിച്ച വികാരമൊന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല; എഴുത്തുകാരൻ ഉദ്ദേശിച്ച ഫലം യാതൊന്നും അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നതല്ല. എത്രവിധത്തിൽ പ്രമാണിച്ചാലാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മത്തിന് അധികം നഷ്ടം കിട്ടുന്നത് ആ വിധത്തിൽ പരസ്പരം ക്രമപ്പെടുത്തേണ്ടതാകുന്നു. ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ കരുതാതിരിക്കുന്ന പരസ്പരം ഭാവത്തിൽ പ്രമാണിക്കേണ്ടതായി വരും; ചിലപ്പോൾ ക്രിയാപരതയോടെ അതോ ആദ്യപദത്തിലോ വിശദീകരണവിശദീകരണങ്ങൾ അതിനോടു അനുസ്മരണങ്ങളും കേൾക്കപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും. അപ്രകാരമെന്ന ക്രിയാപരതയോടെ കാണിക്കുന്നതും കലയുന്ന ഘട്ടങ്ങളിൽ ഹൃദയത്തിൽ പദപ്രമാണങ്ങളെ വ്യക്തപ്പെടുത്തേണ്ടതായിട്ടു വരും. ഭൂതമാണെന്നും മറിഞ്ഞുപോയതും കാണിക്കുന്ന ചില ദി

ചിന്ത നാഡിക ശക്തി കൊടുക്കുന്നതിന്നുപേണ്ടി വരുമെന്നുപേരിട്ടിട്ടുള്ള ക്രിയാപദങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവരും. ചിന്ത, പല വാക്യങ്ങൾക്കും കൂടി ഒരു ക്രിയാപദത്തെ പ്രയോഗിക്കാവുന്ന ചില ദിക്കിൽ (ശക്തി കൊടുക്കുവാൻ പേണ്ടിത്തന്നെ) ആ ക്രിയാപദത്തെ ഓരോ വാക്യങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകം ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ചില ദിക്കിൽ, പറഞ്ഞതു തന്നെ മറ്റും മൂന്നും പ്രാവശ്യം എടുത്തു പറയണമെന്നായിട്ടും വരുന്നതാണ്. ഇങ്ങനെ പല സംഗതികളിലും വ്യാകരണശാസ്ത്രപ്രകാരം സാമാന്യമായി വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാലയന വീട്ടു പ്രയോഗിക്കേണ്ടതായിട്ടു വരുന്നു.

അതിനാൽ നല്ല ഗദ്യരചനാരീതിയുടെ ലക്ഷണമെന്തെന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന്നു തക്കതായ സമുപാസനം കിട്ടണമെങ്കിൽ ആദ്യം തന്നെ നമുക്ക് അദ്ധ്യയനശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ചില തത്വങ്ങളെ ഹ്രാദിക്കണമെന്നു് ഇപ്പോൾ സൂചനയുണ്ടാക്കട്ടെ. മനുഷ്യന്റെ ശുദ്ധവും പലതായിരിക്കുന്നതിനാൽ അതതു ശുദ്ധവത്ത അനുസരിച്ച് പലതായി ഗദ്യരീതി അവശ്യമുണ്ടാകണമെന്നും വിഷയങ്ങൾ തന്നെ പലതായിത്തീരിക്കുന്നതിനാൽ അവയായ പ്രതിപാദിക്കുവാനും അതതിന്റെ സ്വഭാവത്തിനനുസരമായ ഗദ്യരീതിയെ മേന്മയോ പ്രയോഗിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

‘ചിന്താചിഹ്ന ലോകം’ എന്ന പ്രയോജനത്തെ നോക്കുമ്പോഴും ഗദ്യരചനാവിഷയത്തിൽ സമ്യസമ്മതമായിട്ടുള്ള രീതി എന്നത് അസാധ്യമാണെന്നും പല രീതിയിൽ തന്നെ നല്ല ഗദ്യങ്ങൾ അവശ്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. ഗദ്യരചനരീതി പലതാണെങ്കിലും അവയെല്ലാം നല്ലതായിരിക്കുന്നതിന്നു സമ്യക് യോജിക്കുന്നതായിട്ടു ചില നിയമങ്ങളെ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉപഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആദ്യവിൽ പാഞ്ഞു കേൾപ്പവശാസ്ത്രങ്ങളെത്തന്നെ ഇതിന്നു ഉപദേശമായിട്ടെടുക്കുക. ഓരോരുത്ത

ഈ ഭാഷാ പദാത്മങ്ങളിലാണ് തമിഴ് എങ്കിലും അവ ഭാഗ്യത്തോടു കൂടിയതായിത്തീർന്നതായിട്ടാണ് സാമാന്യമായിട്ട് അവർണ്ണിക്കുന്നത്. ഇന്നിന്ന ഗുണങ്ങളുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ് പാകം ചെയ്ത ഭക്ഷിക്കേണ്ട പദാത്മങ്ങളാണെന്നു അവയുടെ വേലു ശരിയായിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും കവിതയോ പൊക്കത്തോ പോലത്തെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും, പിന്നെ, പാകം ചെയ്യേണ്ടതായവയെന്നതിൽ അവ കെട്ടുപാപമോയോ ചീത്തയോ പോലമോയോ ഉണ്ടെന്ന് വരെയു പോലമോയോ സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണെന്നും മറ്റും പരമം സംബന്ധിക്കുന്നതായ ചില സാമാന്യ സഹതികളെ എടുത്തു പറയാവുന്നതാണ്. ആതുപോലെ തന്നെ വാചകമെഴുതിലും ഭാവോത്സർഗ്ഗം തന്നെ സംഭാവനയെങ്കിലും അവ സമീപ്തം ഭാഷാ രീതിയിലായിരിക്കും തമിഴ് എങ്കിലും എല്ലാവിനും ബോധകമായിട്ടുള്ള ചിഹ്നസാമാന്യസഹതികളെ മൂണ്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും.

അതായത് ഘട്ടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുക, ആട്ടുവ.സ. 10 ഭേദമായി പദങ്ങളെയും വാക്യങ്ങളെയും എഴുതി മിഥിയിക്കാതെ അവയ്ക്കു യോഗ്യത വരുത്തുക, ഒരു ദീർഘമായ വാചകത്തെ ആവാദിച്ചാൽ അതിനെ ചെറുതാക്കി അവ സാന്നിധ്യം വരുത്തുക തലയ്ക്കും തുടർന്നു ശരിയായി വിതരണം എല്ലാ ഭാഗമായി ദീർഘമായ വാചകങ്ങളിലാണു വരുത്തലുള്ള ചില തുടർന്നു പത്രങ്ങൾ വരാത്ത ചിലതിൽ ഇടയ്ക്കുള്ള ചില ചെറിയ വാചകങ്ങളെ പ്രയോഗിക്കുക, വായ്ക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളിൽ പതിയത്തക്ക പണ്ണിയെ ഉപയോഗിക്കുക എടുത്തു പറയുക, ഉപയോഗത്തിനും പ്രയോജനത്തിനും സമാനം ഗുണമായിട്ട് സൂക്ഷ്മമായിരിക്കത്തക്ക പണ്ണിയെ പദങ്ങളെ കഴിയുന്നതും ഉപയോഗിക്കുക, എന്നിവിടെയും എല്ലാവിധ വാചകരീതിക്കും അനുസരണം ആവശ്യമാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം പരമാവധിയിൽ സമാഹരിക്കേണ്ടതാക

ജലമാണ് അപ്പുറത്തെ കേൾവെ വരിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം ജലവന്റെ ഏഴത്തിൽ ഈ വക ഗുണമുണ്ടാകുന്നതല്ല. ആ വക ഗുണങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നാലും വാചകങ്ങൾ അത്യാത്മസംബന്ധം കൂടാതിരിക്കുകയാണുതന്നെ സംശയം വരത്തക്കപറ്റും. ഉദാഹരണമെന്നാൽ ഏതു വാചകരീതിയാണോ അതു നല്ലതാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. വാചകങ്ങൾ അനുചിതങ്ങളായിരിക്കണം എന്നു നന്നായിട്ടുള്ള കണ്ണികൾ ഇടവരുത്തുന്നതു തീരെ തൊടുന്നതാകുന്നു. അതിനാൽ ആ പ്രശ്നം നന്നായായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാൽ മറക്കി എന്തുകൊണ്ടോ ഒരു പ്രയോജനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. പിന്നെ, കഴിയാതെത്താളം കായാശബ്ദങ്ങളെ അടങ്ങുന്ന ഉപയോഗിക്കണം. ചില അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതന്നു തക്കതായ ശബ്ദങ്ങൾ കായാശബ്ദങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുകയും ഉപയോഗിക്കാതെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ട പദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുകയും പാടുള്ള അവയിൽ തന്നെ പ്രസിദ്ധപദങ്ങൾക്ക് അപ്രസിദ്ധങ്ങളാക്കിത്തീർത്ത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യണം. ഒരുകൂട്ടത്തിൽ സാധാരണപ്രയോഗങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചാൽ വിശ്വാസമില്ലാത്തതെന്നു കായാശബ്ദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതെന്നു ചിലർപ്പോൾ ഒരു സാധാരണപദമാകാണ്ടു വെളിവാക്കാൻ കഴിയും. അങ്ങിനെയുള്ള ദിക്കിൽ അനന്യം ദ്രേഘിച്ച് അമ്മതിന്നു വ്യക്തിപോലൊരു വരുമെന്നു തോന്നിയാൽ അവിടെ ആ വക സാധാരണപദങ്ങളെത്തന്നെ പ്രയോഗിക്കണം. ഒരു വാക്യം മറ്റൊരു വാക്യത്തിൽ കയറ്റിയിരിക്കുന്നതെന്നാൽ വളരെ ഭേദം ഒരു ശബ്ദത്തിന്റെ ഭാവം മറ്റൊരു വാക്യത്തിലാണെന്നു പറയാനാകും. വാക്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കേൾവേക്കായി പദങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള കേൾവേക്കായിരിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, പദ്യരചനയിൽ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങളെക്കൂടി ഗദ്യരചനയിൽ ഉപയോഗിക്കണം.

എന്ന യുക്തി നൽകിയിട്ടുള്ളതല്ല. എന്നാൽ, അതുപോലെ ആ പ്രയോഗം അവയുള്ളതാൽ വളരെ കുറവുള്ളതാണ് എന്നു ഞങ്ങൾ സാധിക്കുന്നില്ല. പരിചയം പോകാഞ്ഞിട്ടുപോയ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു കുറിക്കാ കഴിയാത്തതായതാണ് ഭയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും ശാസ്ത്രീയ വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന ചില ദിക്കിൽ അത്ഭുതം സംഭവം വരാതിരിപ്പാനും മറ്റും ആ പ്രയോഗം അത്ഭുതം, അധർമ്മം, അനാചാരം എന്നുള്ളത് അനുഭവപരിചയമാണ് മറ്റൊരു.

എന്നാൽ മൗലിക പദങ്ങളെ വിഭാഗമാക്കി കർമ്മപ്രയോഗത്തിൽ അനിയമം ഭയപ്പെടുന്നതായ കാരണമില്ലെന്നില്ല. എന്നതെന്നാൽ ചില ഗദ്യരചകന്മാർ ആ പശ്ചാദ്യുക്തം ദിക്കിൽ കൂടി അതു സാധാരണ പ്രയോഗിക്കുന്നതു കാണുന്നുണ്ട്. അതു കഴിയുന്നതോടുകൂടി കർമ്മപ്രയോഗം പരമമായതായ അതിന് ഒരു വ്യവസ്ഥ കല്പിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു ഞങ്ങളുടേതാണ്.

ഇനി പാഠ്യപാഠ്യം അധികം സംഗ്രഹം വളരെ സാധാരണമായിട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിലും അതുവന്ന വിട്ടുപോയ പാഠ്യം മിക്ക ഏഴുതുകാരും ചില പ്രത്യേകമായി പാഠ്യങ്ങളും വാക്യങ്ങളും ഇടക്കിടക്കു പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാധ്യമ സാധനമായിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. നിത്യപരിചയംകൊണ്ട് ആ സ്വന്തമായ അവർ സ്വയം അറിയുകയും ഇതു അതും മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെശേഷം ഇതുപോലെയുള്ളതായ സ്വയം പ്രയോഗങ്ങളെ പലതും പരിചയപ്പെടുത്താനായിട്ടുള്ളതും പലതും മേൽപ്പറഞ്ഞ സ്വന്തം കണ്ടതുമായിട്ടുള്ളത് വാസ്തവത്തിൽ അതില്ലാത്തതിലെന്നതായതാണ് കുറി. അതുകൊണ്ട് ആ കാഴ്ചയിലും മറ്റും സ്വയം അറിയുകയും.

ഗദ്യരചനയ്ക്കു കഴുത്തിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതായ കൂടി പരിചയപ്പെടുത്തുകയും. എതു വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് എഴുതേണ്ടതെന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതായ ആ വിഷയത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു

ഇന്നു ഉമ്മിപ്പുഴക്കരികിലാണ്. അതാണ് കുന്നമ്മത്താഴി. ൧൯൪൭-ൽ പാലന അതിരൻ ഏകാമരൻ സ്ഥാപിച്ച് തത്ക്കാലം പ്രതിപാദിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നത് എന്ന് ആലോചിച്ചു നിശ്ചയിക്കുന്നു. അതിനു ശേഷം ആദ്യ ഭരത അവസാനം വരെ പൂർണ്ണവിജയം കൂടാതെ അതേപ്രതിപാദിച്ച് തലയിൽ കണ്ണാക്കി വെക്കുന്ന അനന്തരം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ മലയാളകൾ സംസ്ഥാനത്തെ ഭീതിയെ അനുഭവിച്ചു. എഴുതിത്തുടങ്ങുന്നതായത് അത് ഒരു നല്ല തീരുമാനമുള്ള ഗദ്യകൃതിയാവാത്തതായിരിക്കുമായിരുന്നു.

മു. ൩൦൧൧൦

നാടകീയരായ അഭിനയ നാട്യം, നൃത്തം, നൃത്യം എന്നീ മൂന്നു വിധമാകുന്നു. താണധാര എന്നും ലാസ്യ എന്നും രണ്ടു വിധമെന്നു ചേക്കപ്പെട്ടുവരുന്നു. ഈ അഞ്ചു വിധങ്ങളിലെന്ന് നാട്യമാണ് ശരിയായ നാടക ചിത്രം. ലാസ്യം പരമം താളം കൂടിയ അഭിനയത്തിനാണ് നാട്യം എന്നു പറയുന്നത്. വേദ കൂടാതെ പട്ടി അഭിനയം നൃത്യമാകുന്നു. ചെറുപാദനൃത്യത്തിനും നൃത്തം എന്നും പറയുന്നു. ഒട്ടകം പുറത്തുള്ള താണധാര, ലാസ്യം എന്നീ രണ്ടു വിധ ചേർച്ചയും നൃത്തത്തിന്റെ വകയുമാകുന്നു. ഇതു കാണു പണ്ടുതന്നെ കാലത്ത് അഭിനയത്തിനും നൃത്തത്തിനും അടുത്ത സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കണ്ടു.

[illegible]

പ്ര. ഉദ്ദേശ്യം. നാടകഗ്രന്ഥങ്ങൾ രൂപകരണവും ഉപരൂപകരണവും ആവകമായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. രൂപകം പത്തുവിധവും ഉപരൂപകം പതിനൊട്ടുവിധമായും പിന്നെയും വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയ്ക്കു കാണിക്കുന്ന ശ്ലോകമെന്തെന്നു രൂപകത്തിന്റെ പേര് അറിയപ്പെടുകയും അറിയാവുന്നതാണ്.

“നാടകം സ്വപ്രകരണാഭാജിപ്രവൃത്തസന്ധിഭിഃ
വ്യായോഗസമവകാശൈഃ വിപ്രകൃതഹാമുഗാദരേ.”

നാടകം. നാട്യസഞ്ചയമായ കൃതികളിൽഒപ്പമത് ഏറ്റവും തികഞ്ഞതു നാടകമാകുന്നു. അതിലെ കഥാവിദ്യാനും പ്രസിദ്ധമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കണം. കഥ ഇതിഹാസങ്ങളിൽനിന്നോ പുരാണങ്ങളിൽ നിന്നോ മന്ത്രാദികൾ നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും, അല്ലെങ്കിൽ, ഏതാനും ഐതിഹ്യമായും എന്താനും കവിയുടെ മനോധർമ്മമുൾപ്പെടെ നാടകർ ഒരു രാമായണമല്ലെങ്കിൽ രാമായണമല്ലെങ്കിൽ മറ്റു മിക്കതും അതിലെ രസം ഗ്രാഹ്യപ്രധാനമായോ വിശ്വപ്രധാനമായോ ഇരിക്കണം. കഥാപാത്ര സുഗമമായും അസംബന്ധം കൂടാതെയുണ്ടായിരിക്കണം. അനാവശ്യമായ ഉപകരണങ്ങളിലൊണ് കഥ പ്രവഹിക്കുന്നത് വാചാവിദ്യാസങ്ങളെല്ലാം സ്പഷ്ടമായും പരസ്പരമായുമായിരിക്കണം. കൃതി അഞ്ചുതരത്തിൽ കായാമനയും പരമകലയിൽ കലിയാതെയുമായിരിക്കണം.

കഥാസംഭവം ഏകസ്ഥാനത്തുമാത്രമേ പാടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ഇത്ര ഉപസരണങ്ങളുള്ള സങ്കല്പമുതേവയ്യ എന്നോ ചിന്തയില്ല. ‘ഉത്തരാരംഭം’ ഇതിന്നു പ്രാബല്യമെന്നു ശോകപദ്യവസാനമായ നാടകം വിശ്വകലാഭാജി ഇടയിൽ ഇല്ല. വ്യസനകരമായ സംഭവങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വലം രംഗത്തിൽ വെട്ടുപാടില്ല.

മാനുള്ള രൂപകാംഗങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാടകമാണ് അധികം നാട

പുണ്യം താകുന്നതും ഭൂട്ടാരുഷരും, വേണീസംഹാരസം, മരണശ്വാ
 ൨൨ മുതലായവ അതിന്റെ ചില ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു.

ഒരു നാടകത്തിന്റെ സാമന്ത്രിയായ ഗംഗാദേവിയുടെ ഒരു
 നാടകമായിട്ടുള്ളതിന്റെ പേരിൽ മഹാഭാരതം ആരംഭിക്കുന്നു. സാധാ
 രണമായി ഒന്നോ രണ്ടോ അതിലധികമോ ഭൂട്ടാകൾ നാടകമായി
 കാണുന്നുണ്ട്. വേണീസംഹാരത്തിൽ ആറു നാടകങ്ങളെക്കുറിച്ച് സൂ
 ത്രധാരയാണ് നാടകചരിത്ര പതിപ്പ് അതിന്റെ ശേഷം പ്രസ്താ
 വിക്കുന്നത്. അത് കർമ്മ പാത്രം. അത് മിക്കയും സൂത്രധാരി
 യാണ്. അത് സാധാരണയായി പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയാത്ത
 യാ ചിലതിൽ അന്ത്യമായിട്ടും ആയിരിക്കും. എന്നാൽ കാളഭാസ
 ന്റെ കൃതികൾക്ക് ഒരു വിശേഷമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഭാ
 ഷിനി ഉപപുരകം വളരെ വിനോദത്തോടുകൂടിയും അതിൽ കൃതിയിൽ
 ഉൾക്കൊള്ളാത്തവയെ സമാഹരിച്ചതാകുന്നു.

സാമന്ത്രിയുടെ പേരിൽ അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുന്ന
 കണ്ടു. പ്രസ്താവത്തിൽ ഒരു പാത്രവും പ്രദർശിക്കും. മഹാഭാരത
 ക്കുറിച്ച് ഒരു പാത്രം പോലെയും ഉടനെ മറ്റൊരു പ്രദർശിക്കു
 ന്തും. ഒരു കണ്ടിനിടയ്ക്ക് കണ്ടിയിലും മഹാഭാരതത്തിന്റെയും
 എന്ന് നിയമം. ഒരു കണ്ടിനിടയ്ക്കും മറ്റൊരു കണ്ടിനിടയ്ക്കും ഇടയ്ക്കുള്ള
 സമയത്തെ വാക്യം, പ്രസ്താവം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു വ്യക്തി
 കുന്നു.

മഹാഭാരതത്തിന് എല്ലാ പാത്രങ്ങളും വേദപുരാണകാകുന്നു. ഒരു
 കണ്ടി സാമന്ത്രിയുടെ പേരിൽ ലഭിക്കും. നാടകം ആരംഭിക്കു
 വെപ്പാലെ ഒരു മഹാഭാരതം അവസാനിക്കുന്നു. സകല ജന
 ങ്ങൾക്കും ശ്രേയസ്സിനേയും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതും നാടകം എന്ന ഒരു
 പ്രസ്താവത്തിലും മഹാഭാരതത്തിലെ അല്ലെങ്കിൽ. ഒരു പ്രസ്താവപാത്ര
 മാണ്. അത് ചരിത്ര പതിപ്പ്

പ്രകാരമെന്നു തുറന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. മഹാഭാരതം.

ലെ വിഷയം ഒരു പ്രധാനജനസമുദായത്തിന്റെ കാലശീലപരത്തു
തഗ്തമയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ചെട്ടിമുചച്ച ഒരു കൃത്രിമക
ഥയാമിരിക്കും. രസം ശ്രംഗാർപ്രധാനമാരുമിരിക്കും. ഇതിന്നു പ്ര
മാണം—

“കേ. ചൽപ്രകരണേവൃത്തം ഖോകികകവികല്പിതം
ശ്രംഗാരാംഗീനായകസ്തു വിപ്രമോദോത്സാഹവാ വണിക്.
സാധാരണപക്ഷകാമന്തപദോധീപ്രേശരന്തകഃ

മുഷ്ടകടികവും മാലതീമാധവവും പ്രകരണത്തിൽ ചേന്നവ
യാകുന്നു. നാടകം, പ്രകരണം എന്നിവയെപ്പോലെ നാടിക, പ്രക
രണിക എന്നു രണ്ടു വകയുണ്ട്. അവ ഉപകരണങ്ങളിൽ ചേന്നവ
യാകുന്നു. അവയ്ക്കു നാലുകാമ പാട്ടുള്ളവയെന്നു നിശ്ചയിച്ചുണ്ട്. ര
സാവലി നാടികയുമാകുന്നു. ഇനി നാടകം എന്നൊരു വകയുണ്ട്.
അതിന്ന് അഞ്ചോ ഏഴോ എട്ടോ കമ്പതോ അങ്കമാധാരം. വിഷയം
പുണ്യം, മാനസമയം, എന്താനും ഭിദ്യതായുമിരിക്കും. വിക്രമോദ്യോഗീ
യം നാടകമാകുന്നു.

വിക്രമോദ്യോഗീയം, മാലതീമാധവം മുതലായ പ്രസിദ്ധങ്ങളി
യ കൃതികൾ ഈപ്പാൾ മലയാളികൾക്കു ധാരാളം പരിചയമുള്ള പ്ര
സ്ഥങ്ങളാകയാൽ അവ ഇന്നു ഗണത്തിൽ ചേന്നവയാകുന്നുവെ
ന്നു കാണിപ്പാൻ വേണ്ടിയാണു് നാടകത്തെ പ്രകൃതമെന്നു വിട്ട് കു
റച്ചു പറഞ്ഞത്.

മവ്യ. ജ. എന്നക്ഷരം.

“൧” എന്ന അക്ഷരം ദ്രാവിഡ ഞായകളിൽ ഒരു പ്രത്യേകശബ്ദ
ത്തിന്നൊ സംജ്ഞയാകുന്നു. ഈപ്പാൾ അതു തമിഴിലും മലയാളത്തി
ലും മാത്രമേ നടപ്പുള്ളൂ. ഇത് ൧, ൨ (ഉ) യ എന്ന അക്ഷരങ്ങൾ കൂ

പ്പിച്ചുനിൽക്കുന്ന ഒരു ഉച്ചാരണമാകുന്നു. ഏതുതരീശമാണ് ഇതിനെ ശരിയായി ഉച്ചരിക്കുന്നത്?

ഈ അക്ഷരത്തെ യുവാവുപ്രായങ്ങളിൽ ഉച്ചരിക്കുന്നതിന്നു ചില പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ ഓരോരതെർ ഓരോ ചങ്ങലകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ചിലർ കാണുകയും.

ഡിഗ്രിബാൽഗ് എന്നാൽ 'ഗ്' എന്നതിന്നു പകരം 'ജി' എന്നും 'മഹള' എന്നും ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരി എന്നാൽ 'ഗ്' എന്നതിന്നു പകരം 'ദിജി' എന്നുപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലിസ് 'സ്പാ' എന്നും ആൻഡർസൻ 'റ' എന്നും ബാബിൻഗ്തൻ 'സ്പാ' എന്നും കാൽഡ്വെൽ 'റ' എന്നുമാണ് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്.

റോറിങ്സ് എന്നാൽ 'ഗ്' എന്ന അക്ഷരത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു:— "ഇംഗ്ലീഷിലാകട്ടെ ആനുകൂല്യപ്രദങ്ങളിലും കൂട്ട 'ഗ്' എന്നതിന്നു ശരിയായ ഉച്ചാരണമില്ല. അതു 'റ' എന്നും 'ജി' എന്നും കൂട്ടിച്ചുരുട്ടി 'റാവ്' അണ്ണാക്കിൽ ഭട്ടിച്ചു പറഞ്ഞുപിടുന്ന ഒരു ശബ്ദമാകുന്നു." അയാൾ 'എഴുത്ത്' എന്ന വാക്ക് അയാളുടെ ഭാഷയിൽ 'എർട്ടുത്ത്' എന്നെന്നുതന്നെ.

തമിഴിൽ പലരും പാണ്ഡിത്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കാൽഡ്വെൽ എന്ന പാതിരിയുടെ അതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം താഴെ ചേർക്കുന്നു. — "ഈ പ്രത്യേകദ്രാവിഡാഭ്യന്തരം തമിഴിൽ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. ഒരുക്കു തമിഴ് കെട്ടിയുള്ള സാധാരണയായി ജനങ്ങൾ അതിനെ 'ജി' എന്നാണ് ഉച്ചരിക്കുന്നത്. കണ്ണടകളാണിവിടെ, 'ഗ്' എന്നതിന്നു പകരം 'ജി' എന്നുപയോഗിക്കുന്നു. അഞ്ചരക്കും പത്തു ക്ലോക്കും മദ്ധ്യയുള്ളവർ അതിനെ 'ജി' എന്നും അപ്പിന്നും ഉച്ചരിക്കുന്നു. മറ്റൊരിയ്ക്കിലും അതിന്നു സമീപമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും ആ അക്ഷരം മിക്കവാറും ലോപിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. മലിയാളിൽക്കുറിച്ചു നന്നു ദിഗ്ഗന്ത പഴി വട്ടക്കൂട്ടുപോയൽ തെലുങ്കുരാജ്യമായി

മുഖിടെ ആ അക്ഷരം തീരെ ഇല്ലാത്തായിരിക്കുന്നു. അതിന്നുപകരം സ്വരമണമായി അവിടങ്ങളിൽ ‘പ’ എന്ന അക്ഷരമാണ് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത് അതിൽ ‘കീട’ത്ത് എന്നതിന്നു തെളുകിൽ ‘കീട’ എന്നും അതിൽ ‘വിട്ക’ എന്നതിന്നു തെളുകിൽ ‘വിട’ എന്നും കാണുന്നു. ഇതുതന്നെ ‘൧’ എന്നക്ഷരം ആദ്യം തെളുകാക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന പരമ്പര പാടില്ല. ഉച്ചാരണശേഷി വേർപെട്ട് ഇല്ലാതെമായി എന്ന വിചാരിപ്പാൻ പാടുള്ളു. ഇതിന്നു ഉദാഹരണം ഇപ്പോൾ മലയാളത്തിൽത്തന്നെ കാണുന്നുണ്ട്. അവിടെ ‘കീഴ്’ എന്നതു ‘കീഴ്’ എന്നാണ് ഉച്ചരിക്കുന്നത്.”

ഈ വക അഭിപ്രായങ്ങളെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുന്നതാണെന്നാൽ ‘൧’ എന്നതു ദ്രാവിഡഭാഷകളിൽമാത്രം കാണുന്ന ഒരക്ഷരമാണെന്നും അത്യാക്ഷരങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതിന്റെ ഉച്ചാരണത്തെ കാണിപ്പാൻ പ്രയാസമാണെന്നുതന്നെ.

എന്നാൽ ഇതു ദ്രാവിഡഭാഷയിൽ ആദ്യം കാണുന്നില്ലെന്നു പറയാൻ പാടില്ല. ഹിമാലയം വടക്കുവശമുള്ള ചില അപരിഷ്കൃതങ്ങളുടെ ഇടയിലും ഈ അക്ഷരം കാണുന്നുണ്ട്.

ഹാഡ്ജ്സൺ എന്നാൾ ഇതിനെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു. — “ഈ അക്ഷരം ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ ഇടയിലില്ല. അവരുടെ സംസ്കൃത അധികമുള്ള (ദ്രാവിഡ) ഭാഷകളിലും ധാരാളം തീരെ ഇല്ലാത്തായിരിക്കുന്നു. കുണ്യാകുലത്തിൽനിന്നും തെളുകാക്കുമ്പോൾനിന്നും ആ അക്ഷരം തീരെ ഹേയമായിരിക്കുന്നു. ഒരു ധാരാളത്തിൽനിന്നു അവിട്ടു ‘൧’ എന്ന അക്ഷരത്തോടുകൂടിയ ചില വാക്കുകളിൽ നെലയും കുണ്യാകുലവും ആ അക്ഷരത്തിന്നുപകരം അന്യക്ഷരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതിന്നു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ താഴെ കാണിക്കാം. —

അഷ്ട	ഉപാധി	അലിത	കണ്യാടകം
കോഴി	കോഴി	കോഡി	കോളി
എഴ	എഴ്	എഡ	എള
എഴന്തറ	എഴന്തറ	എഡന്തറ	എളന്തറ
മെഴ	മഴ	വന്ത	മെള
കീഴ്	കീഴ്	കീന്ത	കെളിഗ.

മേൽകാണിച്ച ഉദാഹരണങ്ങളെക്കൊണ്ട് 'ഴ' എന്നമരത്തിന്നു സാധാരണയായി തെച്ചുകിൽ 'ഡ' എന്നും കണ്യാടകത്തിൽ 'ള' എന്നുമുള്ള അക്ഷരങ്ങളാണ് ഉപാധികൾക്കുതന്നെ കാണുന്ന.

ശബ്ദങ്ങളെ എഴുന്നാത്ത അക്ഷരം 'ഗ' എന്നതിൽ 'ഴ' എന്നതിന്നും 'ള' എന്നതിന്നും കേൾക്കപ്പെടുന്ന പാലകനാണ് ഇതിന്നു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ: — കഴിക്കുക, കളിക്കുക, ചോഴിക്കാലം, ഉഴുത്തു-ഉളുത്തു.

സംസ്കൃതത്തിൽ പാണിനി 'ഡളയോരഭേദേ' എന്നു പറഞ്ഞു കിടന്നതിനെ അനുസരിച്ചാണ് ശബ്ദങ്ങളെക്കൊണ്ട് 'ഉളയോരഭേദേ' എന്ന പ്രയോഗമുണ്ടായത്. അതായതും 'ഴ' എന്നക്ഷരം ഒരു പ്രത്യയദ്രാവിഡാക്ഷരമാകുന്നു. അത് ആര്യന്മാരുടെ ശബ്ദത്തെ മിഥിലിപ്പാത്തതിനാൽ അപരമായ സംസ്കൃത വന്നപ്പോൾ ക്രമേണ ഉല്പാദനമായിത്തുടങ്ങി.

മാർ. അമ്പാടി കുഞ്ഞിക്കുറുപ്പുതുവാൾ. 'പുതുവാളമ്പാടി പുതുവഴം'

ഓഷാകവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ കുഞ്ഞിക്കുറുപ്പുതുവാളുടെ പേര് മലയാളികൾക്കു പരിചിതമാകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ വളരെ ചുരുക്കമാകുന്നു. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളി തന്റെ "ഓഷാധാരിത, ചരിത്ര"ത്തിൽ ഈ കവിയുടെ യോഗ്യതയ്ക്കു തക്കമായ ഒരു സ്ഥാനം കൊടുത്തിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. പുതു

ചാർട്ടർ ചെയ്ത ലോഡ് പ്രിങ്ക്സ് ആയിട്ടു പരിശോധിച്ചാൽ അമ്പാടത്തിനി നല്ലൊരു തിരക്കും അദ്ദേഹത്തിനോടു പേരിൽ ആദ്യത്തെ എന്ന അർത്ഥം വിശദമായിരിക്കുന്നു.

കഞ്ഞികുണ്ഡപുതുവാൾ 1837-2 കർമ്മസമയത്ത് തൃപ്പൂപ്പലത്തു സഹായമായ അമ്പാടി എന്ന പുതുവാൾക്കു പത്തത്തിൽ ജനിച്ചു. പുതുവാൾക്കു അമ്പാടി കലാശക്തനായി വിശദമായിട്ടുവന്നു പഠിപ്പിച്ചു. കച്ചവടക്കാർക്കു കേന്ദ്രത്തിൽ പ്രവൃത്തിയാക്കിത്തന്നു. അമ്പാടി പുതുവാൾക്ക് വടക്കുനാഥൻ കേന്ദ്രത്തിൽ വളരെ അധികമായും അധികാരങ്ങളുണ്ട്. കാലാതീതമായി ചെറുപ്പക്കാർക്ക് കേന്ദ്രത്തിൽ പ്രവൃത്തി നടത്തിവരിക പതിവ് അതിനെ അനുസരിച്ച് കഞ്ഞികുണ്ഡപുതുവാളും തന്നെ ചെറുപ്പത്തിൽ ആ പ്രവൃത്തി നടത്തിവന്നു. അക്കാലത്തിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും ചെറുപ്പം പോന്നു. തൃപ്പൂപ്പലത്തു കാഴ്ചക്കാട്ട് നാണുട്ടുവാളായി എന്നു പ്രസിദ്ധനായ ഒരു വാദകനായതന്നു. അദ്ദേഹത്തിനോടു അടുത്തുപോയ പഠിച്ചിരുന്നതും കൊച്ചിയിലുള്ളതായ അടുത്തൊരു ശങ്കുണ്ണിമാനായും കൊച്ചിയിലുള്ളതായ എന്ന രണ്ടു സ്ഥാപനങ്ങൾ നാണുട്ടുവാളുടെ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്നു. കഞ്ഞികുണ്ഡപുതുവാളും ആ കാലത്താൽ സമപാഠികളായിരുന്നതിനാൽ അവർ മൂലാൽ അധികമായ അധ്വാനം ശങ്കുണ്ണിമാനിൽ നിന്നാൽ അവർക്കുണ്ടായ സേവ പിന്നീട് പുതുവാൾക്കു സമ്പാദിച്ചാൽ ഇടയാക്കി. എങ്കിലും ഇരുപത്തഞ്ചു വയസ്സു പ്രായമായപ്പോൾ പുതുവാൾ പഠിപ്പിപ്പിക്കുന്നതിനിരിക്കുന്നു. പ്രായമേറിയവർക്കു കേന്ദ്രത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സാമ്പ്രദായികമായിരുന്നു അദ്ദേഹം ചെറുപ്പം പ്രായത്തിൽ സമ്പാദിക്കുന്ന പാതയെക്കുറിച്ച് 'ലോകപ്രകൃതി' അദ്ദേഹത്തിന്നു നല്ലൊരു അഭിപ്രായമായിരുന്നു എന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാല സമ്പ്രദായങ്ങളെക്കുറിച്ചു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് കവി

ത, സാഹിത്യം, ചിത്രമെഴുത്തു മുതലായവകളിൽ വാസനയുള്ളവർ അതിനെ കലാവസ്ഥയിൽക്കൊണ്ടു പ്രകാശിപ്പിച്ചുതുടങ്ങുമെന്നു നിവ്യാദമാണല്ലോ. പശുവളം വളരെ കലാവസ്ഥയിൽ തന്നെ കവിതയ്ക്കു ശ്രമിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാഠശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ചു കവിത ഒരു അപൂർവ്വ കൃതിയാണെന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കവിതകൾ ശിശുവായിരിക്കുമ്പോൾ അതിനെ ഉറക്കുമ്പോൾ വെളി ഉണ്ടാക്കിയതാണ് എഴുതിയ അദ്ദേഹം കാണിക്കുന്നു —

(സുപ്രഭാതം തന്റെ 'ശോഹിതാലങ്കാരം' എന്നപോലെ)

കുഞ്ചിതമടുത്തുപോം
കൊണ്ടിക്കളിപ്പിക്കുമ്പോൾ
ഇങ്ങനെയൊക്കെ കാവ്യ കരയുന്നതേന്ത്
അങ്ങനെയൊക്കെ ചെന്നു.
നന്മയിണിക്കളിക്കുന്നു—
കുഞ്ചിതമെന്നു വാവാവുറക്കുമ്പോൾ
കുഞ്ചിതമെന്നു കാണുന്നല്ലോ—
കുഞ്ചിതമെന്നു കാണിക്കുമ്പോൾ
കുഞ്ചിത നീ കുറുകെ കുറിച്ചുകൊൾക
അപ്പുറനിന്നിങ്ങനെയെന്നു
കൊച്ചിനെത്തടുത്തുവെക്ക—
എടുത്തിൽ പാടിപ്പാടി കളിപ്പിച്ചിട്ടും

അമ്പാടിപ്പുതുവാന്മാർ പണ്ടുകാലത്തെ തിരുവിതാംകൂടു കാരാണന്മാരുടെ സേവനാർത്ഥമെന്നു. ഒരു കൃഷ്ണപ്പുതുവാളുടെ സേവനത്തിൽ അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂടാജാവിന് അദ്ദേഹത്തിന്നു തൃപ്തിവരുമ്പോൾ ഒരു വലിയ ചേരനും പണിയിച്ചു കൊടുക്കുകയും അവിടെ വളരെ വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പിന്നെ മില പട്ടുവാന്മാർ തിരുവിതാംകൂടു കാഴ്ചക്കാർത്തായായിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള പഴയതെ അനുസരിച്ചു കുഞ്ചിതമെന്നു

[illegible]

പുതുവാൾക്കു കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു 20 കവിഞ്ഞ് പണം ശമ്പളവും പതിഞ്ഞു.

അങ്ങിനെ അവിടെ അമസിക്കുമ്പോഴാണ് പുതുവാൾ താൻ കാണ്മാക്കുന്ന ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി തിരുമുൽക്കരയ്ക്കു വെച്ചത്

ഉലകൾ! വിഭാജ്യ വൽക്കുപാണീ-
 പദഗാത്രാ യുഗലാലശാലതന്നിൽ
 പലഹതികൾ മുട്ടു കൂട്ടിയുട്ടി-
 സ്ഥലമോഴാണിലരിപ്പതേക്കുണ്ടെൻ.
 ഒരു ചാളതിലുണ്ടു പുത്തനായ-
 കുമ്പാളത്തിലുണ്ടൊരു നൂക്കി
 ചിലകളുവിമ്ബിടുന്നതാണു!
 പലന്നാളുണ്ടു മഴക്കിടാത്തു മേ.

മുടങ്ങു പുതുവാൾക്കു തേച്ച കളിപ്പാൻ എണ്ണ പതിവായി കൊടുപ്പാൻ കല്പനയായി. പിന്നെ കുറേക്കാലം തിരുവനന്തപുരം തുറന്നുനോക്കിത്തന്നു പുതുവാളുടെ അംശം, ഒരുതവണ തിരുമനസ്സിൽനിന്നു അവരിന്റെ ഉള്ളുന്ന സമയം ഒരു ചുവരിനാൽ അങ്ങിനെ ഒരു സമസ്ത കണ്ടു —

“ അട്ടിക്കിൽനിന്നു നകര മുമ്പിട്ടിടുന്നു.”

തിരിയെ എഴുന്നള്ളിയ ഉടനെ പുതുവാളു വൽക്കരി അതിനെ മൂരിപ്പിറ്റാൻ കല്പനയായി. അമസംകൂടാതെ തിരുമുമ്പിൽ വെച്ചതന്നെ അതിനെ മൂരിപ്പിച്ചു. മറ്റു ശ്ലോകം അതഴ മേലാക്കുന്നു —

മുകാലുവാരിയുകകുറഞ്ഞാൽകൽപ്പുത്തു
 ദുഷ്ടാലയെ ചതുവലാലൊരുക്കിത്തമൊതാ
 പര്യക്കിടാവിനെതഹോമുഴുവൻ വെറാണതി-
 ട്ടിടിക്കിൽനിന്നു നകര മുമ്പിട്ടിടുന്നു.

ചാലക്കുടിക്ക് സമീപം മൂഴിക്കുളം എന്ന ദേശത്തു പുതുവാൾക്ക് ഒരു സ്ഥലമുണ്ടായിരുന്നു. അവിടത്തുനിന്നു തെക്കിൻകാട്ടിൽ ഏറുന്ന ചേന്തത്തിലായിരുന്നു സംഭവസംഭവം. ഒരു തവണ തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു പോന്നിട്ടു കറു താധികം ദിവസം മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു താകുകയും ആക്കാലങ്ങളിൽ കൊച്ചിയിലുണ്ടായ ശങ്കരവാരിയരുടെ സേവയ്ക്കു കൂടിയ്ക്കുകയും താഴേക്കുനിന്നു മറ്റൊരാൾക്ക് ഒരു ഏക്കർത്തൽ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അന്ന് ഒരു തവണ ഇരിഞ്ഞാലക്കുടി വെച്ചു വരിയന്മാരെല്ലാവരുംകൂടി നൂറു വിടത്തു കേന്ദ്രത്തിലെ സമുദ്ര പുതുവാൾക്കു് അമ്പലവേണികളൊരുമിച്ച് ഇലവെപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു വ്യവഹരിച്ചു. ഈ സമയത്തു പരിചരിക്കുന്നതിന്നു പുതുവാൾ ശങ്കരവാരിയർ ദിവാൻ ജി.ജി. ഒരു ഹരിയായി കുറേ മറ്റൊരാൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. തലവനിൽ മനോഹരം താഴെ ചേക്കുന്ന മറ്റൊരാൾ.

പടങ്ങാത്തുവാരിപ്പുലർക്കൊന്നുമേ -

നാലുപോലുന്നകാൽ.

കൊണ്ടുതന്നെചിലക്കിയിടത്തു പിറവായ് -

ചെന്തുകൊയ്ക്കുക.

പണ്ടാക്കൊന്നിടത്തുപ്രവർത്തിക്കെ -

കേട്ടിൽകൊടുക്കുക.

പണ്ടാക്കൊന്നിടത്തുനിന്നുതലമുളക്കു

സ്തംഭകളായി.

പുതുവാൾക്കു് അമ്പലവേണികളായിട്ടു താഴെ കൊടുക്കുന്ന കെന്തുകൾ ഒരു കല്ലാണു് താഴെനിന്നു പാലായിട്ടുണ്ടാണു്. ഈപ്പാഴ് ഇരിഞ്ഞാലക്കുടി അമ്പലവേണികളായിട്ടു പുതുവാൾക്കു് ആദ്യം ഇലവെപ്പുകയും വിളമ്പുകയും ചെയ്തു.

കുറുകെല്ലാ അടുപ്പിച്ചു പുതുവാളെ തിരുവനന്തപുരത്തു കൊണ്ടു താൽ ശമ്പളം നന്നുള്ള പാൽ കിട്ടുമൊന്നിടത്തുനിന്നു കല്പിച്ചു.

നന്മ മുതിർച്ചിലുണ്ടായിരുന്ന ഒരു നമ്പൂരിയുടെ പണിയാണെന്നു പുതുവാൾക്കു മനസ്സിലായിട്ട് ആ ശ്ലോകത്തിന്റെ അർത്ഥം പ്രകാശം രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ ഏഴുതി.

മുമ്പൽത്തന്നെത്തൊഴിയിൽനിന്നു പലകുറുമാവിതെന്നോ
 തുറന്നതൊന്നായിപ്പോട്ടുതന്നെയും നമുക്കുതന്നെയും
 അമ്പ അറക്കുന്നതൊക്കെ പരിവർത്തിതമാകുന്നതൊന്നായി
 അമ്പ അറക്കുന്നതൊക്കെ പരിവർത്തിതമാകുന്നതൊന്നായി.

യന്ത്രപ്രതിബദ്ധം പരമനമൊന്നായി.
 മൂന്നുപുറമുവർത്തനം തന്നെയും
 മൂന്നുപുറമുവർത്തനം തന്നെയും
 പരമനമൊന്നായി പൂ വെക്കും.

അത് ആ നമ്പൂരിയുടെ ഭാര്യയുടെ പ്രേരണയിലാണെന്ന് എഴുതി ചിട്ടയോടെന്നു പിന്നെ അതിയകയാൽ പുതുവാൾ ആ സ്ത്രീക്കുളിപ്പിച്ചുകൊടുത്തു രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ ഏഴുതിയതു—

.... ചെറുവെട്ടിലുണ്ടു
 എറക്കുളിക്കൊന്നുവെട്ടിലു
 മോത്തു തിങ്ങുന്നതായി നമുക്കും
 മോത്തുവെട്ടിലു ചെറുവെട്ടിലും
 ഒരുത്തനൊന്നായിത്തന്നെയും
 മൂന്നുവെട്ടിലു ചെറുവെട്ടിലും
 മൂന്നുവെട്ടിലു ചെറുവെട്ടിലും
 മൂന്നുവെട്ടിലു ചെറുവെട്ടിലും

എന്നോ മുമ്പിൽനിന്നിത്തന്നെ ചെറുവെട്ടിലു ചെറുവെട്ടിലും
 'അമ്പ അറക്കുന്നതൊക്കെ പരിവർത്തിതമാകുന്നതൊന്നായി' അത് അപ്പു
 ടിച്ചിട്ടുള്ളതും വളരെ പ്രസിദ്ധിയുള്ളതുമാകുന്നു. അതു വളരെ
 നെ കേൾക്കുന്നതാണ് പരിവർത്തിതമാകുന്നതും അതുവന്നതും

ന്നു പറയാൻ പാടില്ല. അത് ആ സ്ത്രീ കേട്ട ഉടനെ പുതുവാളുടെ അടുക്കൽ വന്ന് അമ്പലം പിണഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു കർമ്മപിടിച്ചുവെത്ര!

തൃശ്ശിപാലത്രയ്ക്ക് പൂർത്തിൽ പറയേണ്ടതുമാണ്, അതുവമ്പാടി ക്കാൾ എന്ന രണ്ടു കവികളുടെ വായനക്കാർ പ്രസിദ്ധമായി കേട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവരിൽ പറയേണ്ടതുമാണ് ദുരിച്ചു വെണ്ണെങ്ങി മഹൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടു കൂടെ ദുര്യോധനൻ ഉണ്ടാക്കി. ആ കവികൾക്കായ പുതുവാൾ ആ കേട്ട ഉടനെ മറുപടിയാൽ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലേക്കും അവനെട്ടു ദുര്യോധനൻ ഉണ്ടാക്കി അയച്ചു. അതു കിട്ടിട്ടു പിന്നെ അദ്ദേഹം എട്ടുകാലത്തേക്കു പുതുവാളുടെ മരണപ്രശ്നം തൃശ്ശിപാലത്രയ്ക്ക് കടന്നുപിടിച്ചെന്നു കഥ ഇവിടങ്ങളിൽ പ്രസിദ്ധമാണ്. അപ്രകാരം ഇവയിൽ പ്രസിദ്ധമാകുമ്പോൾ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നില്ല.

ഒരു തവണ പൂർത്തമായ നമ്പൂരി അവിടെയുള്ള 'വേദാന്ത സ്രീനയക്കുറിച്ചു' ദൃഷ്ട്യമായി ഒരു കവിതയുണ്ടാക്കി. അതിനെ തിരയ. നമ്പൂരിയെ ശകാരിച്ചു എന്നുണ്ടാക്കുന്നതാണ് ആ സ്ത്രീ പുതുവാളുടെ അടുക്കൽവന്ന് ആവലാതി പറഞ്ഞപ്പോൾ നമ്പൂരിയെ ശകാരിക്കുന്നതിന്നു പകരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതയ്ക്കു വിപരീതമായി ആ സ്ത്രീയപ്പോൾ സൂതിച്ചിട്ട് ഒരു 'പദം' ഉണ്ടാക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. അതിന്റെ മീനീ കാണിക്കുന്നതിന്നു കുറച്ചുവെട്ടുന്ന സാദൃശ്യം.

(കല്പിച്ചുണ്ടാക്കിയ 'പ്രാണനാശനീനിക്കനറുകിന്' എന്നു കാമാദതിപദം ചോദയ)

പ്രാണലേഖനമിഹ്വേനയുണ്ടെങ്കിൽ

വാക്യത്തെത്തവരില്ലെന്നും

കാണിട്ടുന്നതവേലമവളെ

കാണുന്നതിനിമേലകളാപ്പാൽ—

പാശാല

കാർക്കെണ്ണുന്നതോലം

കൈവണങ്ങിട്ടു നന്നാൽ

വാർകൂന്തലയുണ്ടാറ്റുനീളം

തിരണ്ടുമധ്യനേർക്കുമിടയാർക്കെണ്ണകിടയോളം

ഉണ്ടതുനന്നായ്ചെയ്തപെടുത്തതിൽ

മല്ലെല്ലികൾ പർവ്വതമനുഷ്ഠാർകുരിച്ചൊരു

വാർകൂലിന്റെതമോനാഹാരമായസുഗന്ധം നിറയുന്നതിഗുണം. — പ

അ ഗ്രഹസംസ്കൃതംകണ്ടാൽ അംഗമുമാർക്കെണ്ണ

അ ഞ്ഞാർകോണിൽചെയ്തന്നാളിക്കും

അത്രയുമല്ല തുഗ്ഗാർക്കോണിയുംഭൂമിക്കും

ഇവയെണ്ണാൻഉമാരംഗനാമണിയെകൊതിച്ചുമയങ്ങിമാനായസഞ്ചയം

പുതിയങ്ങിനവേദനപുണ്ടുതൻ അങ്ങനെയെ പക്ഷവലയു നീതുകാരം

പുണ്യാങ്കുലംവേങ്ങിന്നു നാണയമുമാക്കു ന്നു ശോണാപരിയുടെവേദ

അത്രയുമല്ല കാണുന്നവക്കെന്നുസൂദിനം [നാ

ഭൂപ്രകനാരികൾ പോന്നമേഗ്ഗ്യാണനാരികൾ നാണമെന്നിയെ

താണുനിന്നുടനണവിലോചനയാളുടെ കാലുഴിയേണം കളിയല്ലവി

യെന്നം. —

പാക്കല

മുഴിക്കളം നാദീതീരത്തൊക്കുമാൽ അവിടെയുള്ളവർ സാധാരണ പുഴയെല്ലാമാണുപയോഗിക്കുക പതിവ്. തന്നിമിത്തം അവിടങ്ങളിൽ കിണറ് കയ്യിക്കാമ്പില്ല. ചിലപ്പോൾ പുഴയെല്ലാം വല്ലാതെ കലങ്ങു പറ്റാതാൽ ജനങ്ങൾ കുടിപ്പാനും മനം അവലക്ഷണമിൽ നിന്നു വെള്ളം കോരിച്ചു കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. ഒരുതവണ ഒരു നായ്ക്കി രാത്രി കൂച്ചു മേമ്പനന്നു കൊടുത്തപ്പോൾ “വെറിക്കാണെന്തെന്നായി” എന്നു സമസ്യ പൂരിപ്പിക്കാഞ്ഞിട്ട് പുതു ചാളാഴു വളരെ പരിഭയം പാഞ്ഞു. ആ നായ്ക്കിക്ക് ആ പിടയത്ത അവലക്ഷണമെന്തെന്നുവെച്ചുള്ള ഒരു ചാക്യാർവേനത്തിലായിരുന്നു സംഭവവും. വെച്ചുതന്നതിന്ന് ആ പിടക്ക് അവലക്ഷണമില്ലെന്നു ചെല്ലും താൻ

തന്നെ പുനരുകടന്നു പോകുമ്പോൾ പുതുവാളി മരണലബ്ധിതരരു മതിൽക്കകത്തുവെച്ചു കണ്ടു. അദ്ദേഹമാണ് മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം നമ്പൂരി പരിഭവം പറഞ്ഞത്. നമ്പൂരി അതു പറഞ്ഞ് ചെങ്കു കൊണ്ടുപോകയും പുതുവാൾ പ്രദർശനം വെച്ചതുകൊണ്ടും കെട്ടു പിടിക്കപ്പെട്ടു കിട്ടി. മറ്റൊരു സാധുബ്രഹ്മണൻ വന്നപ്പോഴുകൊണ്ടെ ഏഴുപേർക്കു ശ്യാകം ചൊല്ലി കേൾവിച്ചു. —

അന്ത്യായുസംവിമിശ്രംഭപതിതയാടാതമിച്ചു തുണാൻപോന്നവനി കൂട്ടാകൂടതൃഭുവനംതിന്നിതവചകൽകഴിക്കണമെന്നാകിലുപദേശം ഭക്തന്മാരെനേപോലെ പലതരമിരുമാനവലയത്തിന്നിരുത്തുന്നിതുവെങ്കിലുമുപദേശത്തിന്നിഹ ചരിതാരണമേ. യന്നാമി.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ നമ്പൂരിയുടെ മുഹൂർത്തം എന്തായിരിക്കുമെന്നു നമുക്ക് നല്ലപയ്യം ഉണ്ടാക്കിക്കളയാം.

1050-മാണ്ടു കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷം പുതുവാൾ മുഴിക്കുളത്തുനിന്നു താമരക്കോട്ടി ചെങ്ങമനത്തു ചിറമ്പൻമനക്കൽ കുറുക്കുലാ താമരക്കുളത്തുവെച്ചു. പുതുവാൾ അന്നത്തെ അവിടെയുള്ള ഒരു പലിശവെട്ടിപ്പാട്ടികളെ വളരെ ഇഷ്ടനായെന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം അവിടെവെച്ചു 'കംസവധം' എന്നൊരു കഥകളിയുണ്ടാക്കിത്തന്നു. അതിന്റെ മീതി കാണിക്കുന്നതിന്ന് അതിലെ ഒരു ശ്ലോകവും ഒരു പദവും അദ്ദേഹം ചൊല്ലുന്നു.

പാടിയാഗം

തമ്പുറംകാലേഗമഗാനലാഭരവിഭജനമുല്പാദകമാമതിക-

പ്രൊട്ടൻ മനുജപ്രാധാജിതപരിലംഗിതസംഗീതമുതിരച്ചു
തമ്പുറമാണുമാണുതമ്പുരക്കവിവരമാണുതമ്പുറനികാരം
മക്കൾക്കു നല്ലതാണുതമ്പുരക്കുപ്രാപകൽപ്രൊട്ടൻസംഗീതം.

(പദം)

മതിവെണ്ടുന്നതാണുതമ്പുരക്കു

മുഹൂർത്തമനുജമാണു

[illegible]

കുടുംബശ്രീയുടെ നിലവാരം നിർവ്വചിക്കാനായിട്ടുണ്ട്.

[illegible]

ചുരുപ്പാൻമൂന്നരുന്നായം തലയെക്കൽത്തട്ടെ ചുറ്റും
ന തപ്പാനുമേ ചുട്ടാ, മയികിലുമ്പെക്കിട്ടുകഴിയും
അതൊപ്പാഹ്വാനി ചുരുങ്ങുന്നതൊമാഹ്വാനിയെന്നോ
അതിപ്രദർശനമെന്നതുകിടച്ചതിരിയിരിക്കും.

കാണാത്ത പൂക്കൾ പൂത്തപ്പോൾ അത്യാഹിതമായി കിട്ടി എന്ന് ഖ്യിയത്ത പറയുന്നില്ലേ.

അക്കാലങ്ങളിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിൽ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്നു വളരെ വികലമായിരുന്നു. അക്കാലം കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അതിൽ അതിവേഗം പുനർനിർമ്മാണം നടന്നു. അക്കാലം കഴിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ അതിൽ അതിവേഗം പുനർനിർമ്മാണം നടന്നു.

അതിന്നു ഏതാണു കാരണമെന്നു കണ്ടുകൊണ്ടു ചോദ്യത്തിന്നു വിശുദ്ധ സാഹിത്യത്തിൽ പാടില്ലാത്തതാണ് എന്നാണു തന്നെ പുതുവാളുടെ ഉത്തരം. അതു പറഞ്ഞിട്ട് താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള ശ്ലോകങ്ങളെ ഒരു സങ്കടമായി എന്നു പറയുക കയ്യിൽ കൊടുത്തു.

ഉപാധിസ്സിൽക്കരിയക്കാരവരുടെ തിരുമുഖനകര ചെന്നാണുകണ്ടു
വല്ലിസ്സു ന്നാട്ടു ചങ്ങത്തുമാറ്റുകഗിതാമിത്തമംഗംതന്നെക്കും [ഒരു
വല്ലാതായ്ക്കു ഏകദേശം നാളിനാളുവഴികാണാത്തതുമായ്ക്കു പ്രാദേശം.
മെല്ലെത്തുപ്പിത്തടഞ്ഞിട്ടൊരുവകയികത്തതെങ്കിലെന്നാത്തതും

ശി പ വിജ്ഞാപനം നൂൽവനതല്ലാതെക്കൊരും [മന്ദം.
കുറവുണ്ടു തടക്കുന്നിട്ടു പന്തലയുണ്ടെന്നു വാൻ.]

പുതുവാളുടെ ഫലിതപ്രമാണങ്ങൾ വളരെ മനോഹരമാകുന്നു. പുതുവാൾ ചരക്കുക്കൂട്ടത്തു ചക്ക മുതൽ പട്ടക്കു കുറുത്തുപൊട്ടുന്നവയായിരുന്നു. ആ പട്ടത്തു കട്ടി വന്നു പണം ചോദിച്ചപ്പോൾ അതു കോട്ട വിവരമെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു പണം കിട്ടുന്നതെന്നു കട്ടി നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോഴുണ്ടാക്കിയ കൃഷ്ണമോണിത്

പട്ടാതാച പീരകീപട്ടത്തുദഗ്ഗികാരകു

താണിമെത്തുവൽത്തുളളവൽകട്ടിയേവ ച.

കാക്കു വാറാണ. സീ എന്ന പേർ വരുമ്പാറുള്ള കാരണം മേൽ
മേലാക്കായ് ഒരു ശ്ലോകതുപണ പുതുവാൾ പറയുന്നുണ്ട്

വാറാണസീമത്തുക്കേറുവേല നഗർത്തം

ആറാറാറാളിതി പുരാവദിതപ്രസ്താത്ത

മേരാണതെങ്കിലും സീപരത്തുവാളൻ

വാറാണസീതൃക്കുലത്താപുരീപ്രസിദ്ധം.

(വാറാണു അസിമത്തുക്കേറുവേല എന്നു പദാക്ഷരം)

കകവിക്കളം കലകളും എല്ലാക്കലത്തുമാണ്ടെന്നതിന്നു പുതുവാളുടെ

“വിദ. അകവയഃകവയഃ

കേവലകവയഃസ്തേവലം കവയഃ

കലദാ അഥാ ദ്വാതാ

ദേവലോത്തരകവലാമാതാ

എന്ന ദൃഷ്ടകം ഒരു ലക്ഷ്യമാകുന്നു.

പുതുവാദി അപ്രസന്നകാലങ്ങളിൽ ദൈവംവാടിമുട്ട കണ
അരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അന്നു തെക്കുടുമുസ്സിന്ന് ആ പലത്തിയാ
യി കര ദൃഷ്ടകത്തുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തവയിൽനിന്ന് ഒന്നു താഴെ
പെടുന്നു.

ദൈവമെന്നല്ല പത്തുപക്ഷിയപ്പനല്ലിപ്പറത്തു ലിപ്പാ
തെക്കുണ്ടെന്നുവെക്കുകിടന്നുണ്ടാണിഹാവാസിയെവെട്ടുവ ഗണൻ
കൊല്ലും പ്രാധിപത്യംനമിളംഗനമിട്ടുകൊണ്ടാത്തുപോന്ന
പക്ഷിയത്തിൽനിന്നിട്ടുകിടന്നവയിൽനിന്നുണ്ടാണിഹാവാസം. [൪

പുതുവാദി ഒരു കവയഃ കവയഃ വകക്കുന്നാലെന്നു കണ്ടിട്ടുള്ള
ഒരു സ്തുതിയാകുന്നു. അതുണ്ടാക്കിട്ടു പിന്നെ വളരെ താമസിയാതെ
കൊന്ന അദ്ദേഹം മരിച്ചുപോയി. 1056 മകരമാസത്തിലാണ് ചരമ
ഗതിയെ പ്രാപിച്ചത്

പുതുവാദി ഒരു കവയഃ നല്ല പഴക്കംവന്നിരിക്കുന്ന കാലത്ത്
അദ്ദേഹം ‘വ്യാജസാധത്തി’ എന്നൊരു തുളുലുണ്ടാക്കുവാനാക്കി
ച്ചു സംഗതിവശാൽ അതു മുഴുവനാക്കുവാൻ തക്കൊപ്പില്ല. ഇതു പ
ന്ദാശമാട്ടുകിയാണ് ആ തുളുലു ആരംഭിക്കുന്നത് അത് അദ്ദേ
ഹത്തിന്റെ ഇരുപതു കാഴ്ചകൾ തന്നെപ്പറയുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചത
െന്നാണ് ഒരു ഗുരുവിന് ഒരു നിസ്സന്ദിഗ്ദ്ധിന് അത് ലം
ഭേദം ഒരു ഗുരുക്കന്മാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവകാശമേന്മ
എന്നു സംശയമാണ്. അത് അത്ര വിശേഷമായിരിക്കുന്നു. അ
തിനാൽ ആ കാഴ്ചകളിൽ എടുത്തിട്ട് ഈ ലേഖനം അവസാനി
പ്പിച്ചു കളയാം.

ഗുരുവന്ദനം.

അമ്പതു മനസ്സുള്ള കർമ്മക്കാരാപി-
 ലാഭവാടകുതിട്ടു മന്നം മണലിന്റെ
 മുമ്പിൽ പരിശ്രമിപ്പിച്ചു അദേഹിക-
 ത്തെമ്പുരാൻ നാമയണാ ച്യുതദയാപരൻ.
 ഗംഭീരചിത്തൻ മൂട്ടു സുരമുഖപ-
 ശ്രോതാമഹൻ ശബ്ദശാസ്ത്ര വിമുഖനൻ
 അർത്ഥപ്രപഞ്ചത്തെ വല്ലഭനുള്ളവ-
 ൾക്കു പ്രകാശമുടക്കുവൻ മഹൽ-
 സംഭാവനിയൻ സമസ്ത നീക്കരുണ-
 സമ്പൽസുധാസാമസമൃദ്ധ്യാജനം
 വരമ്പഴം വിദഗ്ദ്ധന്മാരുള്ളിയിലെ ചുരുത
 മുമ്പു നമുക്കു ഗുരുതരനല്ലാതില്ല
 നാദകാലകാർക്കു വൃത്തമാവത്ത-
 മൂർത്തകാലത്തു പഠിപ്പിച്ചു വിദ്യാ-
 പാഠകന്മാർക്കു വാഗ്വിദഗ്ദ്ധനല്ലാത്ത
 പാട പൂർത്ത നന്മുഖമാകസമൃത്തം
 ബുദ്ധിച്ചു തന്നെ വിദ്യാവനകിലും
 വഞ്ചിച്ചു തന്നു മുഹൂർത്തങ്ങൾ പരനകിലും
 സിദ്ധമായ്തെ ചെല്ലാമേ പരനന്തരം
 കൊത്തിയ പച്ചക്കുരുപ്പാവയങ്കിളും
 അല്ലാത്തതാ താനൊരു വെട്ടുവകിടം
 നല്ല പനമേതു മേട്ടു കാതനാലുമ്പു
 സപ്താശ്വതരത്തിനെ മെല്ലം വിശഗ്ദ്ധിച്ചു
 ഞ്ചെല്ലാ വിശ്വാസിയെ നന്നായിട്ടു
 ആചാര്യനെ വേദപരനാതിരിപ്പരം
 നീ ചാച്ചു നമുക്കു ജിഹ്വയിട്ടു നാ

വാ ചസ്സ കിയോടുതുവൃന്ദാക്കം എന്നു
വാചാചനഞ്ജാലതുപോതമല്ലയോ
കാണാദശാസ്ത്രവും കൗരമുദിഗ്രന്ഥവും
കാണാത്തത ചാൽ ചാൻതടവു തറിക്കീട്ടു.

* * * * *

കോണീസ്യ മന്മാരിലുള്ളവണക്കവും
കാണികൾക്കോരരിലുള്ളൊരിണക്കവും
പ്രാണീവൃപഞ്ചങ്ങളിലേക്കുണയും
പ്രാണവന്ധനപത്നക്കുറവില്ല.
എന്നാകച്ചുപകുലഭക്തിത്തുലിയും
ജീവനും വിജ്ഞാനമുഖ്യധിഗുണിയും
താനനിലയും തനിമോരുവിദ്യയും
കാണാൻ പ്രയാസമൊത്തമുതലും വിധം.

അപ്പുപ്പോളായി വൃന്ദവാധി വളരെ ശ്ലോകങ്ങളും കൈകൊട്ടിക്കുലിപ്പാട്ടുകളും തുളുമ്പുകളും കറകുണ്ടാക്കിപ്പുള്ളവയെ ഏറ്റവും വായിപ്പാൻ സമ്മാകുന്നില്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനേറെ കവിതാചാതുര്യത്തെപ്പറ്റി വായനക്കാർക്ക് ഒരു ഗുണഭോക്താക്കുന്നതിന്നു് ഇത്രയും ധാരാളം മതിയെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

൨൦. വി.ചാരസാഗരം

കോകാത്ത് നാമായണമേനാൻ എന്ന മഹാൻ കാവ്യപ്പെട്ട തീട്ടുള്ള ചേരേന്ദശാസ്ത്രപ്രതിപാദകമായ വിചാരസാഗരം എന്ന ഗ്രന്ഥം അഭിപ്രായത്തിനായി ഇ.കുറുപ്പയച്ചതന്നിട്ടു കറച്ചുദിവസമായി എങ്കിലും സംഗതിവശാൽ അകിണെപ്പറ്റി ഇതുവരെ ഒന്നും എഴുതുവാൻ സാധിച്ചില്ല എന്ന സംഗതി കറച്ചു കൂസലാടു കൂടി പാഠമണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

[illegible][illegible]

നാനാത്വം ഒരു പ്രസ്താവന എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള വിവിധ വിഷയങ്ങളുടേയും ചുരുക്കം അദ്വൈതം തൽകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും ചെറുതായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഒരു അർത്ഥപ്രദം എന്നു ഇതു വിശദമായും അഗ്രന്ഥമായും എഴുതി അന്യരായും ബോധിപ്പിക്കുന്നതിൽ നാനാമണ്ണത്തിനായത് കാണിച്ചിട്ടുള്ള സാമഗ്ര്യത്തെ അങ്ങനെ വളരെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ആ പ്രസ്താവന വായിച്ചാൽ ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആസക്തമുള്ള ഒരു സ്വരൂപം എന്നും വായനക്കാർക്ക് അനായാസം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ എന്തും മനസ്സെ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

‘വിചാരിസാഗരം’ എന്നതായി ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട് ഹിന്ദുസ്ഥാനി അർത്ഥമാകുന്നു. ഇതിന്റെ കർത്താവ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താത്ത ഒരു കവി എന്ന പണ്ഡിതന്റെ ശിഷ്യനായ സാധുനിശ്ചലഭാസാലി എന്ന മഹാശയനാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം അഹം, വ്യക്തം, ചുരുക്കം മുതലായ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും വിശേഷിച്ചു സാമഗ്ര്യം, ദൈവശാസ്ത്രം, പ്രഭാകരം മുതലായ എല്ലാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിലും അസംധാരണമായ പാണ്ഡിത്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മഹാത്മാവാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. യുക്തിവാദം ചെയ്തു കാഴ്ചയുള്ള വിവരിച്ച മനസ്സുകളെ ഉണർത്തുന്നതിന്നു വേണ്ടുന്ന സാമഗ്ര്യം ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ളതുപോലെ മധുസൂദനസരസ്വതി മുതലായ പൂർണ്ണഗ്രന്ഥകർത്താക്കളായുള്ളവനുള്ളതു വിചാരിസാഗരത്തിന്റെ എഴുതാൻ വേണ്ടുന്നവകയും തോന്നുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മഹാപരബലമുതൽ അപരബലംവരെ എഴുതാത്തുണ്ടായും പൂർണ്ണകൃത്യമായുള്ളത് ഇദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതു ബോധത്തിന്റെ ഉപഗ്രഹത്തിന് അത്യന്തം ഉപയുക്തമായിരിക്കണമെന്നുള്ളത് ഇതിലുള്ള ഒരു പ്രധാനഗുണമാകുന്നു.

പ്രമുഖനായ എഴുത്താശുങ്ങളിലും ആ ശാസ്ത്രങ്ങളിലുടനീളം കേണ വിഷയങ്ങളും അതുവകാണ്ടുള്ള പ്രമാണങ്ങളും അതി

നാധികാരിയായും ഇവകൾക്കു തമ്മിലുള്ള സംഘർഷത്തെയും ഒന്നാമതായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ് ഒരു നായകമായി പ്രാചീനവംശീയതയുടെ സൂചികകൾകാണുന്നത്. ഈ പ്രശ്നംഗത്തിന്നു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അനുബന്ധമായുള്ള യുക്തിപരണമെന്നാണ് സംഭവത്തെ നോക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. അനുബന്ധമായുള്ള യുക്തിപരണത്തിൽ വെളിവാക്കുന്നതായതുകൊണ്ട് ഉപരികൂടാ അധികം സൂക്ഷ്മമായ പ്രവേശിക്കേണ്ടതാണ്. അവർ ഭാരത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി നിരൂപിച്ചിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായം നോക്കുമ്പോൾ വായനക്കാരന് എന്താൽ വചനസാഗരത്തിലുള്ളപ്പോഴും അനുബന്ധമായുള്ള വിചാരം ഒരു വേദാന്തഗ്രന്ഥത്തിലും അത്ര സൂക്ഷ്മമായും സൂക്ഷ്മവും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ഇതിൽ ഒന്നും രണ്ടും തരംഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു പ്രസ്തുത വിഷയത്തെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്ത പക്ഷങ്ങളും എടുത്തു ശാസ്ത്രരത്നമാക്കി വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പിന്നെ, ഗുരുവിന്റെ പക്ഷണം, ഗുരുശുശ്രൂഷാക്രമം, അനുഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ജ്ഞാനസിദ്ധി-ഈ വിഷയങ്ങളെയാണ് മുന്നോട്ടെ തരംഗത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നാലാമത്തെ തരംഗത്തിൽക്കു ഗുരുശിഷ്യസാഹചര്യപരമായി ജ്ഞാനപാത്രം ആരംഭിക്കുന്നു. ആ തരംഗത്തിൽ തത്വമുക്തി, അമൃതി, തത്വം, ഉപരി എന്ന് തന്നെ നോക്കുമ്പോഴൊന്നാധികാരികളായിരിക്കുന്ന മൂന്നു ശിഷ്യന്മാരെ കല്പിക്കുകയും അവരുടെ അവസ്ഥാനുസരണം താരതമ്യംതോട്ടുകയും ഉപദേശമെടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിന്നുപുറമെ മറ്റുള്ള സമുദ്രാന്തരം, ജീവബ്രഹ്മമെങ്കിലും എന്നീ വിഷയങ്ങളെ മേന്മയോടെ ഗ്രന്ഥത്തിലുൾക്കൊള്ളാൻ വലിയ വ്യത്യസ്തതയോടെ എടുത്തു ചേർത്തിട്ടു വേറെ യുക്തികളോടുകൂടി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അഞ്ചാമത്തെ തരംഗത്തിൽ ശാസ്ത്രം, ആചാര്യൻ മുതലായി

ജഗദാത്മകത്വമുള്ളവർ മിശ്രസ്വരൂപങ്ങളാൽ അന്തർമുഖ്യത്തിൽ
 മൂന്നുകാണുന്നതുള്ള യുക്തികളും മായ, ഈശ്വരൻ, ജീവൻ, സൂക്ഷ്മ
 സൂക്ഷ്മ, സർവ്വസ്വരൂപി, ദൈവകാശവിഭവകം, ലതാചിത്തനം, പ്രണ
 ദൈവസ്വരൂപം തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങളും വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആത്മജ്ഞത തരംഗത്തിൽ ജാഗ്രത്സ്വരൂപസ്ഥകരം സമോ
 യമിരിക്കുന്നുവെന്നും സമ്യഭമാനന്ദം, പ്രപഞ്ചം ജഗദ്ഭാഗവതാദി
 തലാതി അസംഗമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മമാകുന്നു താൻ എന്ന പര
 മത്വമന്തർ താല്പര്യമുണ്ടെന്നും സൂക്ഷ്മകാലം ഈശ്വരസ്വരൂപത
 നീയായല്ലെന്നും ഭക്തിസ്വരൂപം ജ്ഞാനം തന്നെ കരുതപ്പെടുന്നതും അ
 മന്നും ഈശ്വരസ്വരൂപത ജീവനല്ലെന്നും സമ്യക്തരീതി പ്രതിപാദിക്കു
 ന്നുപട്ടിട്ടുണ്ട്. മഹാവാക്യപാദങ്ങളും പദങ്ങളിലുള്ള വാചസ്പ
 യശ്ചാത്മക വിവരണവും ഈ തരംഗത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പുഴക്കരത്ത തരംഗത്തിൽ സമാധാനമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ്
 വിചാരമെന്നും ജ്ഞാനികൾക്കു പ്രകൃതിനിസ്സത്തികളിൽ നിയമമില്ല
 ന്നും പ്രാതല്പ്രഭാതങ്ങൾ ജ്ഞാനികൾ പ്രാണാഭിജ്ഞാനമെന്നും
 4 ദേവങ്ങൾ, 4 ഉപദേവങ്ങൾ, 6 ദേവദാസന്മാർ, പൂജാർത്ഥം, ന
 യം, ഭീമാംബ, ധർമ്മശാസ്ത്രം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള 18 വിദ്യകൾ
 നാണവും അഭിജ്ഞാനമെന്നും തന്നെയാണ് അർത്ഥമിരിക്കുന്ന
 തന്നെ യുക്തിപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ
 വിദ്യാപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ അർത്ഥവും ലക്ഷണങ്ങളും ജീവമുക്തിപ്ര
 ദോമുക്തികളുടെ സമാഹാരവും സാമീപ്യം, പരമേശ്വരം, ദൈവ
 ദൈവസ്വരൂപസ്ഥാനം, സാമീപ്യം, പരമേശ്വരം, ദൈവ
 ജ്ഞാനപ്രദം ദൈവദാസന്മാർക്കുമെല്ലാം വിദ്യാപ്രസ്ഥാനങ്ങളും
 ശാസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു പ്രമാണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല വിശദ
 ങ്ങളും ആ തരംഗത്തിൽ വിസ്തരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അർത്ഥമനുഭവകാ
 രത വായനയ്ക്കു പല കാര്യങ്ങളും ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ വിചാരിക്കപ്പെട്ടി
 രിക്കുന്നുണ്ട്. 'വിചാരസാഗരം' എന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും പല ശാസ്ത്ര

മനസ്സുണ്ടുണ്ടും ഒരു നിധിയുണ്ടെന്നതിന്നു സാക്ഷ്യമില്ല. ഇതു കേവലം മനുഷ്യജാതിയുടെ സ. പ്രപഞ്ചം മറ്റും ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ ഇവയെല്ലാം ഈ ദൈവം ഗ്രന്ഥാകാശമായെന്നു സമ്യക് സിദ്ധാന്തങ്ങളും ഗ്രന്ഥാകാശം കഴിഞ്ഞുപോയെന്നു പറയാം. വേദത്തിൽ പ്രതികരിച്ചു പറയുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം അത്യാധികാരം പ്രപഞ്ചം സർവ്വജ്ഞാനവുമുണ്ടെന്നു കാണുകയാൽ യുക്തിപ്രധാനമായിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം മിത്താസങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടു പ്രത്യേകം ആകുമ്പോൾ നന്നായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടുമാത്രം അങ്ങനെയൊരു പ്രപഞ്ചം വരുത്തുമ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു പഠിക്കുന്നവന്നു കനറപ്പട്ട പ്രതിഭയുള്ളവർക്കു സാധിക്കുമല്ല. എന്നു പറയണമല്ലോ.

കാലമുണ്ടു ചാൽക്കാരത്തെ അർത്ഥപ്പെടുത്തുന്നവർ ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു സമയം കൈമാറുന്നവർക്കുമാത്രമായിത്തന്നെ എന്നുള്ള സാരം പരിചയപ്പെടുന്നവർക്കുമാത്രമായിത്തന്നെ വരുത്താൻ പല കാരണങ്ങളാൽ. എങ്കിലും മാനുഷികമായിരിക്കുന്ന ഈ അസ്പഷ്ടമായ സംഭവം മൂടുന്നതും പരിചയപ്പെടുന്നവർക്കു “കാലമുണ്ടു മറ്റൊരു ചാൽക്കാരമെന്നു ഉദ്യമിക്കുന്നതും കണ്ടുവന്നു” സ. ദീപിക്കുന്നതും ഒരു പ്രതിഭാസമായി ഭവിക്കുന്നതെന്നും കാണാൻ മിക്കവാറും ഉറപ്പായിരിക്കുമെന്നും പറയുന്നില്ല.”

പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടി മെന്റേറ്റുവാനുള്ള നന്നായിട്ടുള്ള സാദ്ധ്യതയുള്ളതിന്നു നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിൽ ചില സാധ്യതകൾ കാണുന്നതിന്നു എടുത്തുപോയതിൽ കൃത്യം പ്രവർത്തനം ഗ്രന്ഥം വായിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന നോക്കുന്നവർക്കു പല പരീക്ഷകളും ഇടയ്ക്കു കാലം “സ്പെസ്” ഇടുന്നതിൽ ഒരു നിത്യവും അച്ചടിയിൽ കാണുന്നില്ല. കാര്യം നിസ്സാരമാണെന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമായൊരു വായിക്കുന്നവർക്കു വായനക്കാർക്കു അവയുടെ ശരിയായ അർത്ഥം ഗ്രഹണത്തിന്നു അതേ പ്രതിബദ്ധമായിത്തന്നെ വന്നുവെങ്കിൽ അച്ചടിയെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടാകുന്ന അതേ വലി

തന്മൂലത്തായി കഴിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ, വളരെ വാദത്തിൽ കിടക്കുന്നതാണെങ്കിലും, അതേയുകാരും എന്ന വിഷയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു നിയമത്തെ അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ശൈലിയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച തർക്കങ്ങൾക്കിടയിലും കൊച്ചിയിലും തൃപ്പൂത്തുപുരയിലും പലപ്പോഴും മിതമായതാണ് അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത് എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷയിൽ അവിടെ എന്തെങ്കിലും ഒരു നിയമത്തെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ അദ്ധ്യക്ഷക്കാരന് അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടോ തീർച്ചയായും അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടോ കാണുന്നില്ല. പൂർണ്ണമായും കർമ്മശാസ്ത്രത്തെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതായിരുന്നു.

പ്ര. ശങ്കരവിജയം.

(പ്രാർത്ഥന)

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ പ്രസാധകൻ 'ജെ.ജി.എസ്' ശങ്കരൻ നായർ വാങ്ങുന്നതാണ്. സി.പി.എസ്.യുടെ മിസ്റ്റർ വി. ഓ. എം. മണാടിയാർ അഭിപ്രായത്തിനായി എനിക്കയച്ചതന്നെ അതിന്റെ ഒരു പ്രതികൂലമായി കിട്ടിയ ഉടനെ തെളിയിച്ചുപോയ ഒരു വിഷയം കണ്ടെത്തുന്നതിനായിട്ടും അതിന്റെ സമഗ്രവും വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ കേരളീയരായ നമുക്ക് എന്തൊരു വിധത്തിലായിട്ടും അതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളെ കണ്ടെത്തുകയും അതിന്റെ സാധാരണയായതും കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. ആധുനികപ്രകൃതിയെ അനുസരിച്ചുള്ള പരിശോധനയിൽ കണ്ടെത്തുന്നതിനായിട്ടും അതിന്റെ സാഹചര്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചുള്ള പരിശോധനയും അതിന്റെ പരിശോധനയും ചെയ്തു.

മുതിർന്ന എല്ലാകൊണ്ടും അഗ്രഗണ്യനും സ്വദേശിമാനും സ്വദേശിമാനായും ആയ ജസ്റ്റീസ് ശങ്കരൻനായർ അവർകളുടെ പേര് ഒരു കേരളഭാഷാപരമ്പരശാഖയാട്ട് തയ്യാറാക്കുവാൻ കഴിയാതെ കിടന്നുപോയ സംഗതി വളരെ ഉത്സാഹത്തോടും സന്തോഷത്തോടും ഉണ്ടാക്കിത്തന്നെന്ന് ഇന്ത്യയോട് അതൊരു പാഠമായി അറിയാത്തതാണ്.

ഇങ്ങിനെ ദ്രേഡാ ശങ്കരസ്വാമികളായിരിക്കുന്ന ഈ കൃതിയെ യാതൊരു പ്രതിഫലവുമില്ലാതെ കേവലം ലോകോപകാരത്തിനായിക്കൊണ്ടുമാത്രം 'ജസ്റ്റീസ്' ശങ്കരൻനായർ പായനശാഖ്ജാതി ഭാഷാന്തരപ്പട്ടത്തിക്കൊടുത്ത മിസ്റ്റർ ശാമുനേവന്റെ ഓരോ പ്ലോയും പ്ലോയും ശ്ലാഘനീയം ആണെന്നു, ഈ പുസ്തകം പുറത്തുകൊണ്ടുപറയുന്നതിനായി മിസ്റ്റർ വി. ഓ. എം. മന്നാടിയാർ ചേർത്തിലയിക്കും അദ്ദേഹത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ നോക്കിയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പ്രത്യേകമായി പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല.

ഇനി ഈ ഗ്രന്ഥത്തെപ്പറ്റി കുറച്ചൊന്നു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. പൂർവ്വമറിഞ്ഞ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇതിന്റെ പേര്. അസുരാരോധി പിറന്നിട്ടുള്ള ദുഷ്ടജനങ്ങളുടെ ഭാരം സഹിക്കുവാൻ വയ്യാഞ്ഞിട്ടു ഭൂമിദേവി ബ്രഹ്മാവിന്റെ അടുക്കൽ പെണ്ണാലായി പരയുന്നതും തന്നാലാകാഞ്ഞിട്ടു ബ്രഹ്മാവ് ഭൂമിദേവിയേയും കൊണ്ടു വെവകണ്ഠത്തിൽ പോകുന്നതും ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ദേവന്മാരും ഭൂമിദേവിയും കൂടി കൈലാസത്തിലേക്കു പോകുന്നതും, വിഷ്ണു...പതാമുനങ്ങളിൽ ബ്രഹ്മാവും ശിവനും ശേഷമുള്ളവരും കൂടി വെവകണ്ഠത്തിലേക്കു ചെല്ലുന്നതും മറ്റുമായ പുരാണ ചിട്ടയെത്തന്നെ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനും പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. നാരദമഹർഷി ആസുരനാശനാശം അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ ഉളകൊണ്ടു ഭൂലോകം അധോഗതിയെ പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള പ

നിതാപദന്താദൃഷ്ടി ബ്രഹ്മവിജ്ഞാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടു്, “ഈ ആവലാതിയെ തീർപ്പുനാവില്ലെന്നു് അറിഞ്ഞാൽ” എന്നു പറഞ്ഞു ധാരാളം നാരദന്മാർക്കു് ഒക്കെയും അതിൽ ചെല്ലുന്നു. ഇതിനെയാണ് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ശിവപരാർത്ഥിനരു് വഴി കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളത്. ആദ്യത്തെ നാലദ്ധ്യായം ‘ശങ്കരവിജയവിരോധം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നും മറ്റൊരു മിക്കഭാഗവും വിദ്യാനുജ്ഞാപാദികളുടെ ‘ശങ്കരവിജയം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും എടുത്തു ചേർത്തതുമാണ്. മണ്ണുൻ ശാമുദായൻ ചാത്തൂർ തമ്പുരാട്ടന്മാരു് ആദ്യത്തെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെയും കത്തുകൾക്കു് തുറന്നുകൊടുത്തു് അതിന്നു് ഭാഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു് തന്നെ ചെല്ലിക്കൊടുത്തു് ഉപന്യാസകാരന്മാർ അവർ കോരിച്ചൊരിക്കലിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരു പ്രദേശങ്ങളുടെ വല്ലാത്തതും അത് ഭാഗ്യമായിരിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ മേൽക്കൽപ്പോലും ഒരു സമ്പന്നിയുടെ ദൃഷ്ടികൊണ്ടാണ് കണ്ടെന്നത് എന്നു ഉള്ള അതു് കേന്ദ്രകരായിത്തീർന്നതാണ്. തേന്നയെ ഗ്രന്ഥങ്ങളായ രസങ്ങളെ വിചിത്രം പിടുന്നതും ചെല്ലിക്കൊടുത്ത കാര്യങ്ങളെ വിട്ട് ഇതിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്ന പക്ഷം സഹോദരങ്ങളായ ഒരു പുതുമയ്ക്കും അതിൽ വിചാരിച്ചതായ ഒരു സ. മ. ദം യോനാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഇതിലെ മറ്റൊരു മറ്റൊരുതതിൽ കേരളത്തെപ്പറ്റി ചെല്ലിക്കൊടുത്ത അതിമഹാമഹാമഹാ വല്ലാത്ത നാടകം ചൊല്ലാൻ വെക്കുന്നതുതന്നെ.

പ്രസ്താവിക്കുന്നതും നിവൃത്തിയുള്ളതും സുഖമായി കണ്ടിട്ടുള്ള കൊണ്ടുപോയിട്ടുള്ള ആ പാട്ടുസംഗ്രഹത്തെ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ കാര്യമായോ വിശദമായിട്ടുള്ളതും വളരെ അഗതിയായിരിക്കുന്നു. കയർക്കു് ആദ്യത്തെ പാദികളായിട്ടുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച, മണ്ഡലത്തിൽനിന്നു സ. മ. മിക്കളാഴ് വാദത്തിൽ കോരുന്നതിന്നു് ശേഷം മെല്ലെ നിമിഷത്തിന്നു ചെന്നിട്ടു പ്രസ്താവിക്കു് അവർക്കു് ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ മുതലായ ഘട്ടങ്ങൾ മുൻപറഞ്ഞ വിഷയത്തെ ചെല്ലിക്കൊടുത്തുകൊണ്ടു്.

വിശ്വത്തിൻ്റെ പരമമായ വിജയമിട്ടു നിത്യേന
 നൽകുകൾ പ്രപഞ്ചമായിവിട്ടു നന്നാവാൻ
 ആയതിൻ്റെ പരമമായകരുണാ നന്ദം ശ്രീനമസ്തു
 താമിസ മണാമുതന്ന കർമ്മനിട്ടുപ്രപഞ്ചമൊക്കെ
 വിട്ടുപോകുമെന്നുമറിഞ്ഞാദികൾവിട്ടു-
 വിട്ടുപോകുമെന്നുമറിഞ്ഞാദികൾവിട്ടു-
 മനസ്സു പൊട്ടത്തിൽ താങ്ങുതാങ്ങു നാരിൽ കാറി .
 മൃതപുഷ്പമല്ല സമ്പ്രദായമെങ്കിലും
 മെഴുതാമുളയെ പശുപതാനുഭവിച്ചിട്ടെന്നതു-
 ബലി നന്നല്ല പാപം വന്നുവരമെന്നു കേണ
 ജനകാണാ മതാൽ വിജയമെങ്കിലും കാണു
 പ്രപഞ്ചമിതമെന്നു കരുതിത്തരിമൊട്ടു”

ഉടനെ മേന്മ നമിത്തൻ മരയിണ കണ്ഡികയെ ചൊരിച്ചു കർമ്മ
 യിരിക്കുന്ന ജാതകിനിസ്ഥിരമായതെ സ്ഥാനിപ്പിക്കുവാനൊഴിച്ചു
 അറിയാമെന്നു താങ്ങു പാപം പ്രകാരം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തുന്നു

“ എന്തെന്നു വിചാരിച്ചാൽ പാപം പ്രകാരം ചെയ്ത
 പിന്നീടൊക്കെയും കരിയെ ചിട്ടയെക്കൊണ്ടു താൽ
 വാക്യസ്ഥിതിയായൊരു പശു ചിട്ടയെക്കൊണ്ടു
 നിക്ഷിപ്തമല്ല പശു പാപം നൽകുന്നതാണെന്നു
 മെഴുതാമുളയെക്കൊണ്ടു കരിയെ ചിട്ടയെക്കൊണ്ടു താൽ
 നീക്കം നന്നു കർമ്മത്തിൽനിന്നു നന്നാകുന്നതു കർമ്മ
 കർമ്മമെല്ലാം കർമ്മമെല്ലാം വിജയം വന്നു കൊണ്ടു
 ജനം പശുപതാനുഭവിച്ചു പശുപതാനുഭവിച്ചു
 താങ്ങു പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം
 നന്നു പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം
 സമ്പ്രദായം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം
 കർമ്മ പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം പാപം

மேற்கூறியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு

* നമ്മുടെ നാട്യാഭിനയം.

പ്രകാരം ഏതാനും ദിവസങ്ങളിൽ ദുരവസ്ഥയിൽ
 തീർത്തു. ഈ പ്രതിഭാസം മലകൾക്കടുത്തു വൃക്ഷ
 മരങ്ങൾക്കു പുറമെ മലനിരകളെ സ്പർശിക്കുന്ന വൃ
 ഷ്ണപ്രവാഹങ്ങളുടെ മണ്ഡലത്തിനടുത്തു തീർത്തു.
 സമീപം പട്ടണത്തിൽനിന്നു കടന്നുവന്നു മണ്ണിലാ
 കുന്നിട്ടു.

“ഇന്നു ഖടവം കൈമാറി അയ്യപ്പം പൂർത്തിയാക്കി.

കുലനാമി ചന്ദ്രി ടി.ജി.എസ്.എസ്.എസ്.എസ്.

0 பதாநக பாக: அகலா லபுரதுஷு ஸ்பாநி: பகல:

മുൻമുഖം: "പ്രകൃതിദുരന്തങ്ങളിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാനാണ് ഇതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം."

ഇങ്ങിനെയാണ് വാടത്തിന്റെ നൂറുകക്കം. ഇവിടുന്ന് അൊട്ടുള്ള നാഗം മോറാകുവാനുമാകുന്നു. അങ്ങനെ അവിടേയും ഒരഭിമതി സിദ്ധാത്തവും, എന്നല്ല, മറ്റു സമകലാപരങ്ങളും കട്ടകട്ടിയായിട്ടു കൂടലക്കൊട്ടുമേ അതു പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാവുകയുള്ളു. എങ്കിലും ആവക നാഗങ്ങളെല്ലായ്പ്പും മിസ്സർ, ശാമോദനമൻ വളരെ സുഗമമായി ഭാഷപ്പെടുത്തിയതു കാണാത്തവർ എവനും മറ്റൊരുതന്നെ തോന്നാതിരിക്കുന്നതല്ല. ഇതിനും വെളിവാക്കുന്ന പോരാ എന്നു തോന്നാത്തതുകൊണ്ട് അതു വിഷയത്തിന്റെ കാര്യം എന്നല്ലാതെ മേനവന്റെ കരാമംതന്നെന്ന് ഒരിടംലും പറയാൻ പറ്റില്ല. കഷ്ടക്കാരനു സഹതന്ത്രം കറവകയാൽ വിഷയകാരിയുണ്ടിരിക്കും ആവക നാഗങ്ങളുടെ അമ്മയെ സ്പഷ്ടമായതു പോകുന്നതോ തോന്നിയതിനാലായിരിക്കാം വേദാനുവിഷയത്തിൽ എന്റെ ഗുണവൽകരണ കൃഷ്ണൻ എന്തായിവി അവർകളെക്കൊണ്ട് അവയ്ക്ക് ഒരു അമ്മയെ പ്രാപ്തം എഴുതിച്ചിട്ടുള്ളത്. വേദാനുവിഷയത്തിൽ അമ്മയെ പ്രാപ്തം ചെയ്തിട്ടും ഒരഭിമതി സിദ്ധാത്തത്തിന്റെ സാമാന്യതയെ

നമ്മുടെ സിദ്ധിമുട്ടുകളെ അഭയാർത്ഥികളുടെ വളർച്ചയ്ക്കായും കൃഷിമുട്ടകൾക്കായും തട്ടുവസ്തുക്കൾക്കായും മാറ്റം വരുത്തുന്നതിനും സർവ്വകലാശാലകളിൽ വിജ്ഞാനപരമ്പര.

വിവിധശാസ്ത്രപുരസ്കാരത്തിനാസാദിക്കാളെക്കൊണ്ടു ൧൧൧൧൧൧
 ഏകദേശ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഗ്രീഷ്മക്കാലിദോഷകളിൽനിന്നു വളരെ
 അധികം സ്ഥിതിയിലിരിക്കുന്ന കേരളഭാഷയിലേക്ക് ഒരു പ്രസ്ഥാനം
 ജനമെടുക്കു. എന്നതിന്റെ ഒരുവശത്തും അതവിചിത്രവശത്തെന്ന
 അർത്ഥമുള്ള. അങ്ങിനെയാണകിലും മറ്റൊരു ചുരുക്കമായ ചില
 ചുരുക്കമെ മോഹൻ ഭാഷപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതിനെ വായിച്ചുനോക്കു
 ന്നു സമയത്ത് അത് എല്ലാവർക്കും സുപ്രധാന സാമൂഹ്യമാണെന്നു
 തോന്നിപ്പോകും. മോഹൻ പ്രസ്ഥാനപാത്രമുള്ളതോളമുണ്ട്
 ഒരു വിഷയത്തിലുള്ള പാടവത്തിന്റെ പരീക്ഷിക്കുയും അതുവന്ന
 യാകുന്നു.

[illegible]

உரு. வணிகத்துறை அமைச்சர்
கோவை பாலகிருஷ்ணன் கருத்து

കേരളപാഞ്ഞ സഞ്ചിയിൽ നടന്ന സംഘത്തികളെ എല്ലാം കൂട്ടി പെണ്ണ് അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധ വിലയ്ക്കുള്ള 'ഭാഷാപോലിസ്' 15-ാം പുസ്തകം മെഴു ഭൂമിയിൽ ഉൾക്കൊള്ളി വാങ്ങിയതിൽ പറ്റി

[illegible]

കൂടി ചെടിപാവുസ്ഥാരിക അങ്ങിനെ ചെയ്യും, ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്നാക്കം ദേവൻ പറയും. വീട്ടിൽ ചെയ്യാൻ കൂടി പന്തളൽ നന്നു. മറ്റേങ്ങ ഇരിക്കേണ്ടവഴത്തെ സ്ഥിതിയെന്ന ഉടമ്പിറന്നു. എന്താൽ ഇപ്പോഴത്തെ അധസ്ഥനായാഴി കെട്ടുണ്ടാർ കണ് ഇന്നന്നു പറയുന്നതെന്തെ. ആനത്തോടടുത്ത അധികപ്രസ്ഥാനം കലശലായി ഇരുത്തി പുനഃപ്രയോജനം. ഇപ്പോഴും, അമ്മരിക്കിപ്പോ, ഇന്ത്യയിൽത്തന്നെ പക്ഷാപാത്യങ്ങളിലുള്ള സ്ത്രീകളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നില ഇതാണ് ഉദാഹരിക്കുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കെന്നോടടുത്ത സ്ത്രീകളുടെ ഇടയിലും സാധാരണ അങ്ങിനെ ഒരു ഉണയുന്നതോ, വരുന്നതെന്നു. അതോടുകൂടി കലാണിത്തോടുകൂടി പ്രസ്ഥാനത്തിൽ പറയുന്ന ആപത്യങ്ങൾ ന്യായമായിട്ടുള്ളതെന്നതാണ് സഭയുടെ അധ്യക്ഷാദികളാൽ അറിയുന്നതെന്നു സഭാധികാരികൾ.

പന്തളത്തു കേരള പന്തളത്തോടുകൂടി തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ വളരെ സാധാരണമായി വായിച്ചു. ബഹു സഭ, നല്ല മധ്യം, പലകൾ കഴിയുകയും. സഭാധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ 'അന്താരാഷ്ട്രതയ്ക്കു നന്മയുണ്ടാകട്ടെ' എന്നു വിട്ട് ആപത്യമായ സാഹചര്യം അധികവും അധികാരങ്ങൾ (കാലത്തു അനുഭവിച്ചു) അപരയം ഭംഗിയാക്കുന്നതന്നു ചേർത്തുമാത്രമായിട്ടുള്ള കവിതകളെ കവികൾ മേലിൽ ഉണ്ടാക്കിയാൽ കൊള്ളാത്തതെന്നാൽ ചെറുപ്പം. ഇതിന്നു സമുദായമായിട്ടുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമാല്ലേ നമ്മുടെ സ്ത്രീകളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ആരോഗ്യങ്ങൾ നോക്കുക, പണ്ടത്തെ കഥയും വിചാരിച്ചു നോക്കുക. ഇപ്പോഴുള്ളവയെ കണ്ണിൽ പിടിക്കാത്ത യൗവകാളികളുടെ എത്ര അനവധി പണ്ടത്തെപ്പോലെ അധർ വായി അങ്ങിനെയാണെന്നു? ഇപ്പോഴൊഴി കണ്ണിൽ കറയുന്ന ഒരു മൂക്കുതടി, ബഹുദയ്യമായൊട്ടൊന്നിൽ, കാതു മുറിയിട്ടൊട്ടൊന്നിൽ അതോടുകൂടി, നല്ല വയലിൽ, പുതപ്പു, മേൽമുണ്ട്—കഴിഞ്ഞു. എത്ര കേൾക്കുന്നതിരിക്കുന്നു. പണ്ടത്തെപ്പോലെ എണ്ണയും

വല്ലാത്ത കഷ്ടത സമ്പന്നമായിട്ടുണ്ടാകുമായി. ഇതുപോലെ
 മറ്റു കഷ്ടതകളായിത്തീരുന്ന അലക്ഷ്യങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിലും കാലം
 ചെലവു ചെയ്താൽ അതു കഷ്ടതയുടെ അനുഭവം തരുന്നതല്ല. ആ
 വല്ലാത്ത കഷ്ടതകൾ അലക്ഷ്യങ്ങളായ പ്രാപ്തികൾ കൊടുക്കുന്ന കൂട്ടർ
 അപര സുതന്ത്രന്മാരാണ് എന്നാണ് മഹർഷിമാർട്ടെസ്സൻസർ എന്ന
 മഹാത്മാവു പറയുന്നതു കേൾക്കേണ്ടതാണ്. മഹർഷിമാർ
 എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നവരിൽ നിന്നു മറ്റൊരാൾക്കു തന്നെ
 ഒരു വല്ലാത്ത കഷ്ടതയും തരുന്നതാണ്. എന്തെന്നാൽ അല
 ക്ഷ്യം എവിടെ അധികമായി കാണുന്നുവോ അവിടെ വല്ലാത്ത
 കഷ്ടതകളായിത്തീർന്നു കൊണ്ടുവന്നതാണ്; അപ്രകാരമെന്ന
 വല്ലാത്ത കഷ്ടതകളായിത്തീർന്നു കൊണ്ടുവന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട്
 നല്ലതായ അലക്ഷ്യങ്ങളും നിങ്ങളുടേതായവയെ കാണാം. ഇതു
 നല്ലതായിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടു നിൽക്കേണ്ടതാണ്. ഈ
 വിഷയം കേൾക്കുന്നവരിൽ ഈ കവിയിൽ കൊടുത്തവയെ
 കൂടാതെ അതിന്റെ വിഷയം ഇവിടെയെഴുതിയിട്ടുള്ള മഹർഷി
 കൾ പറയുന്നതായിരിക്കും നല്ലത്.

* * * * *
 മിസ്റ്റർ ടി. കെ. കൃഷ്ണമൂർത്തിയുടെ പ്രസംഗവിഷയവും മുഖ്യ
 ഭാഗമായിത്തീർന്നു. അദ്ദേഹം അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു
 നന്നായിരിക്കുന്നു. വിഷയത്തിന്റെ ഒരു മിക്കവാറും അ
 ഭേദം തൊട്ടുകാട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അപ്രാപ്തമായിരിക്കുന്ന പൂർവ്വകാരുണ്യ
 നല്ലതായിത്തീർന്നു കൊണ്ടുവന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ അതിന്റെ
 ചുരുക്കം തോന്നിക്കേണ്ടിയിട്ടുണ്ട് എന്നതായ വിചാരിച്ചേണം.

* * * * *
 മിസ്റ്റർ സെന്റർസ്റ്റർന്റെ അഭിപ്രായവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക
 ണിട്ട് എന്തിനും വളരെ സഹായകരം തോന്നുന്നുണ്ട് എന്നാൽ
 അതിനായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളായിട്ടുള്ളതിനാൽ അദ്ദേഹം പറ
 ഞ്ഞിട്ടുള്ളതെല്ലാം വാസ്തവമാണ് എന്നു ശരിക്കും അറിയാം. മ

മിത്രകാരന്റെ നോട്ടത്തിൽ അതൽ ചിലതെല്ലാം വെറുപോലെ
 നന്നാണ്. ചേരർ ചിലതിനെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി കേൾ
 മ്പോലെ സമാധാനമെടുത്തു. പ്രസംഗത്തെ കേട്ടതിന്റെ ശേഷമെങ്കി
 ലും ശരിപ്പെടുത്താമായിരുന്നു. പിന്നെ, ഭാഷാപരമായിണിസഭയു
 ളെ പതിനെട്ടു കൊല്ലത്തെ പ്രവൃത്തിയെ പറ്റി പരസ്പരം അ
 മോഹം നമുക്കു നമ്മുടെ ഭാഷാപ്രസിദ്ധി ഇതു മേനി പരമാവധിയാ
 ന് വരി? സ്വഭാഷാഭിമാനത്തിൽ മിസ്റ്റർ കസബസ്തു മനക്കാര്യം
 ഒട്ടും താഴെ നില്ക്കാനുണ്ടു ഏവിക്കും സ്തുതികേൾക്കാൻ മനസ്സെന്താ
 ന്? പക്ഷെ അതുതന്നെ പ്രമാണമെന്താണ്? വക്ക കച്ച
 പ്രവൃത്തി അധികമാക്കേണ്ട കാര്യം ഉപേക്ഷിയിരിക്കുന്നു.

* * * * *

മിസ്റ്റർ ഒരു വാഗ്ദാനം ചെയ്ത ഒരു കഥയിൽ ക
 ള്ള പാഠത്തെ ടൂണ് അധിഷ്ഠിച്ച് ചുരുക്കമായിട്ടുണ്ട്. പാഠപ്ര
 ജ്ഞത കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നീട്ടിയൊഴുക്കു പോവുന്നതിനുള്ളതെന്ന
 യാണ് വേണ്ടത്. മനസ്സോടൊന്നിച്ച് (അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സോ
 യനക്കാരെ വിലാസിയെ സമ്മാനത്തോടെ വെട്ടുപോയി ചിലവാ
 ക്കുന്നില്ല എന്നതു സംഗതി ചില കൂട്ടർ ഒരു സാക്ഷ്യം ഉപ
 യം (അല്ലെങ്കിൽ ഒരു പേരുമില്ല). ഇതു കേൾ നമുക്കെല്ലാം ഒ
 രു ദിവസം മുമ്പെ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു തന്റെ കരളുകളോ
 യ കഥ വിസ്മയിപ്പിച്ചുവെന്ന് തുടങ്ങി, എന്റെ ഗ്രന്ഥം കേൾക്കാൻ
 അതു കേൾക്കുവാൻ തന്നെ. ദിവസം കുന്ന കഴിഞ്ഞു. അയാളുടെ
 കാര്യമായുള്ള ജാതം കെട്ടിക്കഴിഞ്ഞില്ല. അതിൽ പിന്നെ
 ഞാൻ അയാളെ കണ്ടാൽ ചിലക്കേ താണ്. പതിവ്. മിസ്റ്റർ വാ
 ഗ്ദാനം ചെയ്തതെല്ലാം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഒരു വ്യക്തികളുടെ ആവശ്യം
 തന്നെയാണ്. അതല്ല, അയാളെ അയാൾ സഹോദരൻ വളരെ
 ശക്തിയോടുകൂടി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. “വ്യക്തികളെന്ന്” എ
 ന്ന കഥാപാത്രങ്ങളോടുകൂടി ഒരു കേൾക്കാൻ ‘വ്യക്തികൾ’യിൽ കണ്ട

[illegible]

* * * * *
 “നമുക്കുതന്നെ നമുക്കുതന്നെ വിദ്യാലയങ്ങളും” എന്നു വിജയ
 മത്തപ്പാദി സമഗ്രമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മിസ്റ്റർ ജെ. ജെ.
 ഇ. അ. രാജാജിയിൽ ഉപന്യാസം പലതരം കേൾക്കുവാനുള്ളതും, അ
 ത്ത വായനയ്ക്കുവാനുള്ളതും ഇതിൽ വിജയമത്തപ്പാദി ഒന്നുംതന്നെ പര
 വ്യാപിപ്പിച്ചതും തോന്നി, വിജയപ്രതിപാദനം അത്ര വ്യക്തിയാ
 തിരിക്കുന്നതും മിസ്റ്റർ ഇ. അ. രാജാജി സഭയുടെ മുമ്പിലാലി
 യും, ഇ. ക്രിസ്ത്യോളായിൽ നല്ല വിഭാഗം, വിദ്യാലയങ്ങളിലും വി
 ശ്വസ്തമിടങ്ങളിലും അദ്ധ്യാപകന്മാരെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള കാർദ്വൽ
 ലിൽ അധികകാലത്തെ പരിചയമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനായ ഞാൻ ക
 ള്യാക്കുന്ന പരിമിതികൾ, അങ്ങിനെയുള്ള മോശനായ ഒരു
 ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ നല്ല പണ്ണം പ്രതിഫലിച്ചുകാണുന്നുണ്ട് എ
 ന്നതിന്നു സംശയമില്ല. അതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്ര
 യങ്ങളെ മേൽപ്രകാരമുള്ള വിദ്യാലയങ്ങൾ അങ്ങനെയുള്ള
 വിജയമത്തപ്പാദിയിൽക്കണ്ടത് എന്തായാലും ശ്രദ്ധിക്കണം. വിദ്യാലയ
 മിസ്റ്റർ * * *

[illegible]

ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് കമ്മിറ്റികളുടെ പ്രവർത്തനം വളരെ കുറച്ചുമാത്രമാണ്. ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് നിയമസഭയിൽനിന്നു കുന്നത്തു മോശ്യത നേടുന്നതിന് വേണ്ട താല്പരന്മാർ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനമുള്ള സന്നദ്ധർ. വിദ്യാഭ്യാസമുള്ള മെമ്പർമാരുടെ അഭാവം. എന്നാൽ വസ്തുപരമായി വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അപ്രകാരമുള്ള മെമ്പർമാരുടെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനം സാധിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. ഇതിൽ ഒരു ചികിത്സയും തരേണ്ടതല്ല എന്നതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ഇപ്പോഴത്തെ കാലാവസ്ഥയെ അനുസരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ: ജ്ഞാനം വേണ്ടതായും വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നാം ചെയ്യേണ്ടതാതന്നെയാണ്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാൻ സൗകര്യമുള്ളവർ അങ്ങനെയെ ചെയ്യട്ടെ എന്നു വെക്കുക. മറ്റൊരു ജനതയ്ക്കു, ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനമുള്ളവർക്കുള്ള സാധിക്കുന്ന ഫലം—ജോലിയിൽ അതിന്റെ എത്രയും കാര്യമെങ്കിലും നഷ്ടമായിത്തീരുന്നതിനുള്ള ഏർപ്പാടുകളാകാം. വളരെ ദുരവസ്ഥയുള്ള ഈ സംഗതിയെ ശരിയാക്കി മറസ്സിംഗ് വേണ്ടതാണെന്നു പ്രസ്താവിക്കണം. ചുമതല പ്രധാനമായിട്ടു ഭരണമേന്മയായിത്തീരണം. ഈ കാലത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ചുമതലയെക്കുറിച്ചു കരുതുന്നില്ല. നഷ്ടമായിട്ടു വിദ്യാഭ്യാസം നടത്തുന്നതിന്നു ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് സമീപമായി കണക്കാക്കുവാൻ പറ്റില്ല. ആവശ്യ ബലമായിട്ടുണ്ടാകുന്നതായാൽ ഗ്രാമപഞ്ചായത്ത് അദ്ധ്യക്ഷൻ ലോകത്തിൽ മറ്റൊരു നിയമിച്ചുള്ള സർവ്വം ചെയ്യാൻ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അതാൽ തന്നെ ആവശ്യം നേരിട്ടപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന പട്ടികയെക്കുറിച്ചും അറിയാതെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിട്ടു പിറന്ന ആവശ്യമെന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തനം കണ്ടുപിടിക്കുകയല്ല ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വ്യക്തതയോടെയും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിലാണ്.

ബിളംബങ്ങളെ ഇത്ര ആലോചനയോടെ വിധം എഴുതി പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുവരുന്നതിനെപ്പറ്റി ആശങ്കയും വ്യസനവും തോന്നാവുണ്ട്. മരണകത്ത്ക്കുമുമ്പ് ഈ കാഴ്ചയിൽ എത്രതന്നെ ആശ്രയമാണ് കാണിക്കുന്നതെന്നും ഗോപാലൻ നല്ലപണ്ണും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. എന്തെങ്കിലും വിലപിടിച്ച കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എഴുതി ഉണ്ടാക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതിന് ഗവണ്മെന്റ് അതിനു വാസനയുള്ളതൊരു പ്രത്യേക നിയമിക്കുക പരിചയമാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വിഷയത്തിന്റെ ഗോപ്യതയോടൊപ്പം അതിന്റെ ഉത്തരവു നൽകുന്ന കാര്യത്തിൽ അത്ഭുതം അതിനിഷ്ഠയായതാണ്. തിരുവിതാംകൂറിൽ ഉണ്ടാകുന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ ഇത്ര കലശലായതും ഉണ്ടാകുന്ന വിഷയത്തിന്റെ വലിപ്പത്തോടൊപ്പം അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഴുതിയിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പലരുമുണ്ടായിരുന്നു. സർക്കാർ വകയെടുത്തു കൊടുക്കുക പരിശോധിച്ചാൽ ഈ സംഗതി സ്വയംകേൾക്കുന്നതാണ്. ഗോപ്യത വായിക്കുന്നതും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ നൽകുന്നതും അതിന്റെ മേലാലുള്ള എന്തൊരു പ്രതിഫലമായാണ് എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. നൽകുന്ന ഗവണ്മെന്റുകൾക്കു സ്വന്തമായതായ സമ്പദ് വ്യവസ്ഥ ഇത്രയും ആശയവില്ലാത്തതും വന്നുവരുന്നതും മറ്റൊരു കാര്യമാണെന്നു എഴുതുന്ന പരാമർശം. മരണകത്ത്ക്കുമുമ്പ് ഈ കാഴ്ചയിൽ കുറച്ചൊന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ കൊള്ളാമെന്നു കരുതാവുന്നതാണ്. ഗോപ്യതയോടൊപ്പം ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതും തോന്നുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ സമാഹൃതവ്യക്തിയും മേൽക്കൂട്ടത്തിൽ വ്യക്തിപ്രകാരം ഗോപ്യതയോടൊപ്പം തീർത്തുള്ളതൊരു ഗോപ്യതയോടൊപ്പം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. അതിന്റെ സമാഹൃതവ്യക്തിയോടൊപ്പം അതിന്റെ പേരും നിയമിക്കുക. ഗോപ്യതയോടൊപ്പം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതും കാര്യങ്ങളെയും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പരിശോധിച്ചതിന്റെ ശേഷം അതിന്റെ കാര്യങ്ങളെയും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുക അതിന്റെ ഇതിഹാസം എഴുതിയിട്ടുള്ളതിന്റെ ശേഷം

ഗവർണ്ണമെന്റും ചെയ്യുന്നതായാൽ പിന്നെ ബാക്കിയുള്ള സർക്കാരികാർക്കുള്ള ഭാഷ ഇല്ലാമാക്കേണ്ടതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം എല്ലുറ്റമായിരിക്കുന്നതാണ്. കാലക്രമംകൊണ്ടു സർക്കാരികാർക്കും മിക്കതും മലയാളഭാഷയിൽതന്നെ ആയിത്തീരുകയും വരിയുണ്ട്. എങ്കിലൊന്നു മുന്നാൽ, ദൈവ വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ നല്ലഭാഷയിൽ എഴുതുന്നവർ വശമില്ല എന്ന കാരണത്താൽ മാത്രം റിക്കാർട്ട്കളെ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലാക്കിത്തീർക്ക എന്നത് ഒട്ടും അസാധാരണമല്ല. എന്നാൽ ഗവർണ്ണമെന്റായ ഭാഷയുടെ കാര്യത്തിൽ നിഷ്ഠിമരെന്നും വരുമ്പോൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു് അതു വീലിക്കാതെ സമ്പൂർണ്ണമായില്ലെന്നാവും. അപ്പോൾ മിക്ക റിക്കാർട്ടുകളും പ്രാബല്യം നല്ലഭാഷയിൽതന്നെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും.

* * * * *

“ചോദനാഴ്സ് റെറ്ററോറിയൺ സെഞ്ചറി ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണറി [Chambers's Twentieth Century English Dictionary] എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് വിവരണ മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്യുവാൻ താഴെ പറയുന്നവരോട്വേക്കിക്കണ്ണം” എന്ന സന്ദർശനം കേരള ഭരണകരമായിട്ടാണ് തോന്നിയത്. അതിനെപ്പറ്റി ഈ കുറിപ്പിൽ പറഞ്ഞാൽ മതിയാവില്ല. അതിനാൽ ആ വിഷയം വേറൊരു ഭാഗത്തിലേക്കു * നീട്ടിവെച്ചു.

* * * * *

മലയാളഭാഷാഗ്രന്ഥനയ്ക്കു് ചെയ്യേണ്ടതും വരുത്തുന്ന കാര്യത്തിൽ ചില നിഷ്ഠയങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതാണ് എന്നു മിസ്റ്റർ വി. ഗോപാൽപിള്ള അഭിപ്രായപ്പെട്ടതോടുകൂടി ഞാനും യോജിക്കുന്നു. 29 സംഗതിയെ പറ്റി രണ്ടുവക്കു പറയാനാണ്. മുമ്പേതും ഭൂമിചാരാത്തോടുകൂടിയല്ലായ്കയാൽ താഴെപറയുന്നതിനെ അധി

* ഇതിൽതന്നെ കേരളത്തെ പേർത്തിരിക്കുന്ന “കേരളം ഇംഗ്ലീഷ് ഡിക്ഷണറി”യിലാണ് ഇതിനെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് (പ്രസാദകുറിപ്പ്).

